

ΛΑΙΛΑΠΑ

αντιλαϊκών μέτρων

Οικονομικό δόγμα της κυβέρνησης Παπανδρέου

«Θα πάρουμε όσα αντιλαϊκά μέτρα χρειαστούν»

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΚΑΤΩ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΣΕΛΙΔΑ 6

Προγράφουν την Ασφάλιση

ΣΕΛΙΔΑ 9

Επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών

Ετοιμοι να μοιράσουν κι άλλο κρατικό χρήμα στους καπιταλιστές

ΣΕΛΙΔΑ 9

«Διά Βίου Μάθηση»

Αναβάθμιση των σχεδίων συγκάλυψης της ανεργίας και παραγωγής απασχολήσιμων

ΣΕΛΙΔΑ 10

Ενώ η κυβέρνηση μας ρήχνει στάχτη στα μάτια

Σαπίλα και ασυδοσία στην αγορά τροφίμων

ΣΕΛΙΔΑ 16

Gaza Freedom March

Εκδηλώσεις αλληλεγγύης για μια ελεύθερη Γάζα

ΣΕΛΙΔΑ 13

Υεμένη

Το νέο μέτωπο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας»

ΣΕΛΙΔΑ 5

Φούσκα η «Hopenhagen»

ΣΕΛΙΔΑ 4

Ιράν

Ψευδεπίγραφη σύγκρουση πάνω σε υπαρκτά προβλήματα

ΣΕΛΙΔΑ 4

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

9/1: Παναμάς: Ημέρα μαρτύρων, Μογγολία: Γιορτή γιακ 9/1/1799: Καθιέρωση φόρου εισοδήματος στην Αγγλία 9/1/1883: Δίκη 68 αναρχικών στη Λυών (πενταετής φυλάκιση στον Κροπότκιν) 9/1/1905: Θάνατος Λουίζ Μισέλ 9/1/1983: Υποτίμηση δροχμής κατά 15% 10/1/1989: Χτύπημα κατά εισαγγελέα Νίκου Ανδρουλιδάκη (17N) 10/1/1984: Αποκατάσταση διπλωματικών σχέσεων ΗΠΑ-Βατικανού μετά από 117 χρόνια 10/1/1920: Πρώτη συνεδρίαση Κοινωνίας των Εθνών 10/1/1946: Πρώτη γενική συνέλευση ΟΗΕ 11/1: Αλβανία: Ημέρα δημοκρατίας (1946), Τσαντ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Ιαπωνία: Φεστιβάλ κέικ ρυζιού, Μαρόκο: Ημέρα μανιφέστου ανεξαρτησίας, Νεπάλ: Ημέρα ενότητας 11/1/1923: Θάνατος βασιλιά Κων/νου Α' 11/1/1982: Ψήφιση μονοτονικού συστήματος από τριάντα παρόντες βουλευτές 11/1/1945: Ανακωχή στα Δεκεμβριανά - καθορίζονται ζώνες από όπου πρέπει να αποχωρήσει ο ΕΛΑΣ που εγκαταλείπει την Αττική και αναδιπλώνεται στην κεντρική Ελλάδα 11/1/1949: Κατάληψη Νάουσας από ΔΣΕ 11/1/1979: Επικήρυξη ακροδεξιών βομβιστών Παναγόπουλου και Πρωτοπαπά (1.000.000 δρχ.) 12/1: Τανζανία: Ημέρα επανάστασης 12/1/2007: Ρουκέτα στην πρόσοψη της αμερικανικής πρεσβείας (Επαστατικός Αγώνας) 12/1/1983: Θάνατος Nikolai Podgorny 13/1: Γκάνα: Ημέρα απολύτρωσης (1972), Τόγκο: Ημέρα απελευθέρωσης (1963) 13/1/1898: Δημοσιοποίηση επιστολής Ζολά («Κατηγορώ») στην εφημερίδα «L' Aurore» 13/1/1970: Σφαγές στη Μπάφρα από νιγηριανά στρατεύματα (2.000.000 νεκροί) 13/1/1979: Βόμβα καταστρέφει περιπολικό έξω από το ΙΣΤ' αστυνομικό τμήμα στη Δροσοπούλου (ΕΛΑ) 13/1/2004: Ο 42χρονος Σύριος κρατούμενος στην αστυνομία Ρεθύμνου Μοχάμετ Χαμούτ πεθαίνει από «παθολογικά αίτια», με εμφανή σημάδια κακοποίησης σύμφωνα με ιατροδικαστική έκθεση 14/1/1919: Δολοφονία Ρόζας Λούξεμπουργκ 14/1/2003: Ψήφιση νόμου (ομόφωνο) που χορηγεί στους βουλευτές δωρεάν ΙΧ μεγάλο κυβισμού, με όλα τα έξοδα πληρωμένα 14/1/1979: Βόμβα στα γραφεία του δικηγόρου-βουλευτή της ΝΔ Φράγκου (Σπάτα) 14/1/1988: Θάνατος Georgi Malenkov 15/1: Ημέρα Martin Luther King, Ιαπωνία: Ημέρα ενηλίκων, Βενεζουέλα: Ημέρα δασκάλων 15/1/1929: Γέννηση Martin Luther King 15/1/1950: Δημοψήφισμα Κύπρου: 96% «ναι» για ένωση με Ελλάδα 15/1/1959: Κατάρηση οκάς, καθιέρωση κιλού-μέτρου ως αποκλειστικών μονάδων μέτρησης 15/1/1822: Πρώτη παγκόσμια η Αιτή αναγνωρίζει την ελληνική κυβέρνηση 15/1/1943: Εγκρίνεται Πενταγώνου (ΗΠΑ - μεγαλύτερο κτίριο γραφείων παγκόσμια) 15/1/1970: Ο Μουαμάρ Καντάφι πρωθυπουργός Λιβύης 15/1/1996: Παραίτηση Ανδρέα Παπανδρέου για λόγους υγείας 15/1/1975: Ο Κωνσταντίνος Τσάτσος εκλέγεται πρόεδρος της δημοκρατίας 15/1/1977: Εμπρηστική βόμβα στον κινηματογράφο «Αττικός» (Πειραιάς) που πρόβαλε την ταινία «Επιδρομή στο Εντεμπε».

● «Καλή χρονιά»: το πιο σύντομο ανέκδοτο των ημερών ●●● Εκτός αν εννοούμε καλή ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ χρονιά, οπότε η ευχή αποκτά νόημα ●●● Και προοπτική, γαμή τη μίζερια μας ●●● Οχτώ πράκτορες της CIA νεκροί με τη μία στο Αφγανιστάν ●●● Να κι ένα καλό νέο που μας έφερε το 2010 ●●● Από τότε που ανακαλύφθηκε το συνώνυμο γαϊδούρι ο κόσμος, λένε στο χωριό μου ●●● Το θυμήθηκα ακούγοντας την «αυτοκριτική» Παπανδρέου για τα τέλη ●●● Αφού πρώτα τα τσέπωσαν, ζήτησαν μετά συνώνυμο και καθάρισαν ●●● Το τέλος του χρόνου πέρασε, αλλά η δημόσια συζήτηση στην Ελλάδα ασχολείται μόνο με τέλη ●●● Τέλη σ' αυτοκίνητα, τέλη σε ποτά και τσιγάρα, τέλη στα καύσιμα ●●● Μόνο για τέλη στα κέρδη του κεφάλαιου δεν γίνεται κουβέντα ●●● Μήπως ο Μητσοτάκης έγινε επίτιμος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και δεν τον πήραμε χαμπάρι; ●●● Τι να κάνει, όμως, ο άνθρωπος με τα παιδιά που έκανε ●●● Η μία έχασε το «ματσάκι» και τώρα έχει πέσει σε κατάθλιψη,

ενώ ο άλλος δεν εννοεί να ξεκολλήσει από τη Γ'εθνική της αστικής πολιτικής ●●● Είδε κι αποείδε, αποφάσισε να σπριζει μόνος του την παράδοση της φαμίλιας ●●● Προς το παρόν δεν έχει πει τίποτα για το Σαμαρά ●●● Θα εξαπολύσει τη ρουκέτα, αφού πρώτα ετοιμάσει το κλίμα ●●● Μητσοτάκης είν' αυτός ●●● Είναι που το πάνε οι φασισταράδες, κινδυνεύουμε να γίνουμε υπερασπιστές πότε της Δραγώνα και πότε της ρύθμισης για τους μετανάστες που προωθεί η κυβέρνηση ●●● Προσοχή, λοιπόν, γιατί πίσω από το τυράκι κρύβεται η φάκα

●●● Να υπερασπιστούμε, μήπως, τη μεταναστευτική πολιτική της κυβέρνησης; ●●● Πίσω από τη ρύθμιση για τις κολοβές πολιτογραφήσεις κρύβεται η «μηδενική ανοχή στη λαθρομετανάστευση» ●●● Πολιτική που βέβαια δεν αλλάζει ●●● Όσο για την κ. Δραγώνα, ας μας πει πρώτα από ποιο ελληνικό πανεπιστήμιο απεφοίτησε ●●● Γιατί απ' όσο ξέρουμε, από το αμερικάνικο κολλέγιο πήρε πτυχίο και κατάφερε να το αναγνωρίσει ●●● Να κοπανάμε τα φασισταριά, λοιπόν, όχι όμως και να μας βάλει στο τσεπάκι του ο Γιωργάκης ●●● Οχι στον

κάλπικο «πραγματισμό» διάφορων που τους τρέχουν τα σάλια και σπεύδουν να τσιμπήσουν το δόλωμα ●●● Λέτε να ξεβρομίσουν λιγάκι τα αστικά μίντια, μετά τις «μεγάλες απώλειες» με τις οποίες έκλεισε το 2009; ●●● Μπα, υπάρχουν πολλοί έτοιμοι να πάρουν τη σκυτάλη ●●● Τα πρόσωπα απλώς υπηρετούν το σύστημα και χρωματίζουν την «ενήμερωση» με το προσωπικό τους στίλ ●●● Και γιατί σώνει και καλά να πρέπει να διαλέξουμε «στρατόπεδο» στη σύγκρουση που εκτυλίσσεται στο Ιράν; ●●● Χωρίς να ξέρουμε σε κάποιο στοιχειώδες βάθος τι εκπροσωπεί το κάθε στρατόπεδο ●●● Δεν μας υποψιάζει το γεγονός ότι οι ιμπεριαλιστές της Δύσης ξαναθυμήθηκαν τη δημοκρατία; ●●● Δεν βλέπουμε ότι οι ηγέτες της αντιπολίτευσης προέρχονται από τους κόλπους του καθεστώτος και βαρύνονται με το ξεκλήρισμα κάθε αριστερής φωνής ●●● Αρκεί, άραγε η κίνηση μαζών κάτω από ξένες σημαίες, σ' έναν πόλεμο για την εξουσία; ●●● Δεν υπάρχουν λαϊκά συμφέροντα μη αντιπροσωπευόμενα στις δυναστικές συγκρούσεις; ●

◆ Θυμόσατε τον υποτιθέμενο ενδοπασοκικό καυγά για τις αυξήσεις στους δημόσιους υπάλληλους; Θυμόσατε τις διαβεβαιώσεις ότι δεν θα χρησιμοποιηθεί το πλαφόν των 2.000 ευρώ γενικά, αλλά θα μελετηθεί το θέμα ώστε να μην αδικηθούν κάποιοι δημόσιοι υπάλληλοι; Παραμονή Χριστουγέννων, ο υφυπουργός Οικονομικών Φ. Σαχινίδης, με συνέντευξη του στην «Ημερησία», παρουσίασε ορθόκοφτά την απόφαση της κυβέρνησης: «Δε θα πάρουν την αύξηση όσοι αμειβονται με πάνω από 2000 ευρώ το μήνα. Για αυτούς ισχύει μόνο η ωρίμανση». Ισχύει, δηλαδή, αυτό που αρχικά είχε δηλώσει ο Παπακωνσταντίνου, το οποίο υποτίθεται ότι πήρε πίσω μετά τις αντιδράσεις συναδέλφων του βουλευτών και υπουργών και του... ευ-

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- ○ Β.Ζ. 100 ευρώ
- ○ Τ.Μ. 200 ευρώ

αίσθητου πρωθυπουργού. Τι μένει απ' όλη αυτή την ιστορία; Το δούλεμα. ◆ Μνημόσυνο στον Αβέρωφ θυμήθηκε να κάνει ο Χεριχέρης, κατηγορώντας τη ΝΔ (δηλαδή το Σαμαρά, που είναι και πνευματικό τέκνο του Αβέρωφ), ότι τον ξέχασε. Και ο ίδιος, βέβαια, θυμήθηκε τον Αβέρωφ με καθυστέρηση μερικών χρόνων, αφού από τότε που ίδρυσε το ΛΑΟΣ δεν είχε ξαναθυμηθεί να του κάνει μνημόσυνο, οπότε αρκεί και μόνο αυτή η εμφανής κουτοπονηριά για να ακουρώσει την «πρωτοβουλία» του. Το φτηνιάρικο κόλπο, όμως, αποκαλύπτει τον μεγάλο εκνευρισμό του Χεριχέρη, που βλέπει ότι τα μεγά-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

λα ΜΜΕ τον έχουν πλέον πετάξει στα αζήτητα. Ασε που ξέρει καλύτερα από τον καθένα πως προβεβλημένα στελέχη του έχουν ήδη ριζει γέφυρες με τη νέα ηγεσία της Ρηγίλλης.

◆ Τσαμπουκαλεύεται ο Κακλαμάνης και δηλώνει με κάθε ευκαιρία ότι αυτός θα είναι υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας, είτε τον στηρίξει η ΝΔ είτε όχι. Ο Σαμαράς, βέβαια, δεν θέλει να τον δει ούτε ζωγραφιστό (την προδοσία πολλοί -μεταξύ των οποίων και ο Σαμαράς- αγάπησαν, τον προδότη κανείς) και ψάχνει τρόπο να τον αδειάσει και να τον αφήσει υποψήφιο μόνο με τη στήριξη του ΛΑΟΣ. Μια κα-

λή ιδέα θα ήταν να κατεβάσει για δήμαρχο Αθήνας τον Κυριάκο, οπότε θα βυσμάτωνα και το Μητσοτακείο. Λέτε;

◆ Από το πακέτο των επενδυτικών καρτών που έφτασε στην εφημερίδα από διάφορους φορείς ξεχωρίσαμε μία: «As αφή-

σοιμε ανοιχτούς τους δρόμους προς το πάσινο! Για ένα 2010 με περισσότερα πάρκα, περισσότερους ελεύθερους χώρους, περισσότερο οξυγόνο, περισσότερη ελευθερία. Ντίνα Μπέτη». Η υπερνομαρχίας που τιμηνάρισε το Πεδίο του Αρεως, πρωθώωντας τα συμφέροντα των εργολάβων, κόντρα ακόμη και στην τυπική νομιμότητα, έχει το θράσος να στέλνει τέτοιες κάρτες.

◆ Ναι και στην Εξεταστική για το Βατοπέδι αναγκάστηκε να πει ο Σαμαράς. Πήρε, άραγε, κάποιες εγγυήσεις από τον Παπανδρέου, ότι όλα θα κλείσουν στα μουλωχτά, χωρίς να θιγούν συμφέροντα του;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πώς θα χρηματοδοτήσουμε την πρόσληψη 3.000 νοσηλευτών; Όλοι αυτοί οι οποίοι καπνίζουν θα προσφύγουν μετά στις υπηρεσίες δημόσιας υγείας. Εμείς λοιπόν σκεφτόμαστε πριν από σας για εσάς. Μαζί με το τσιγάρο που θα έχετε καπνίσει σας έχουμε διασφαλίσει ότι θα έχετε και βελτιωμένο επίπεδο υπηρεσιών. Μας πληρώνετε ακριβότερα τσιγάρα και εμείς προσλαμβάνουμε νοσηλευτές. Φίλιππος Σαχινίδης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Δεν φοβάμαι ότι θα απορριφθεί το Πρόγραμμα Σταθερότητας από την Κομισιόν. Δεν δίνεις εξετάσεις και κόβεις. Συζητάμε μαζί τους. Γίνεται συζήτηση για κάθε κομμάτι του προγράμματος.

Γιώργος Παπανδρέου

Η Ν.Δ. μέχρι στιγμής έχει δώσει στήριξη που δεν είχε δώσει ποτέ αξιωματική αντιπολίτευση σε κυβέρνηση είτε σε κανονική περίοδο είτε σε κρίση.

Νικήτας Κακλαμάνης

Συμφωνώ ότι πρέπει να υπάρξει στη Θεσσαλονίκη και όχι μόνο στη Θεσσαλονίκη, αλλά ειδικότερα στη Θεσσαλονίκη, για λόγους που είναι εξαιρετικά γνωστοί και πρόδηλοι- η ευρύτερη δυνατή δημοκρατική συνεργασία, προκειμένου να αλλάξει το στάτους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Φώτης Κουβελής

Την προηγούμενη εβδομάδα, το περιοδικό «Time» δημοσίευσε ένα αφιέρωμα με θέμα την

«αποκατάσταση» του Ιωσήφ Στάλιν από τον πρωθυπουργό της Ρωσίας, Βλαντιμίρ Πούτιν.

Σύμφωνα μάλιστα με το δημοσίευμα, η δημοτικότητα του Στάλιν, σε δημοσκοπήσεις που έγινε με αφορμή τα 130 χρόνια από τη γέννησή του, είναι ιδιαίτερα υψηλή.

Θ. ΤΣ. (Ελευθεροτυπία)

Οι υπογραφές που μαζεύσαμε για το δημοψήφισμα στο θέμα των μεταναστών είναι στην πλειοψηφία τους από ανθρώπους που ανήκουν στη Ν.Δ. και ορισμένους από το ΠΑΣΟΚ. Αυ-

τό σημαίνει ότι η βάση της ΝΔ ήρθε σε μας, δηλαδή αυτοί που ψήφισαν στις 29 Νοεμβρίου σπεύδουν τώρα να συμμετάσχουν στο δημοψήφισμα.

Γ. Καρατζαφέρης

Επειδή τις τελευταίες ημέρες, για λόγους που καταλαβαίνει ο καθένας -και παρά τις διαδοχικές ανακοινώσεις του κόμματος-, αναπτύσσεται μια παραφιλολογία για τη στάση που θα τηρήσει η Ν.Δ. για τις εξεταστικές επιτροπές, η αλήθεια είναι μία και την επαναλαμβάνουμε για πολλοστή φορά. Η θέση της

ΝΔ σε θέματα διαφάνειας είναι αταλάντευτη: όλα στο φως. Καμία σκιά. Διαφάνεια παντού και για όλους. Κατά συνέπεια, η θέση μας ήταν και είναι γνωστή και δεδομένη. Ναι σε όλες τις εξεταστικές επιτροπές, που έχουν προταθεί ήδη στη Βουλή. Εξίσου όμως σαφής είναι και η τοποθέτηση της ΝΔ ότι δεν θα επιτρέψει οι εξεταστικές αυτές επιτροπές να αποπροσανατολίσουν τον ελληνικό λαό από τα τεράστια προβλήματα που προκαλεί και συσσωρεύει η κυβερνητική ανεπάρκεια.

Γάνος Παναγιωτόπουλος

■ Τέλη κυκλοφορίας

Κάλπικη αυτοκριτική και πονηροί υπολογισμοί

Ημαζική κατάθεση πινακίδων από ιδιοκτήτες παλιών αυτοκινήτων ήταν αυτή που άλλαξε τα δεδομένα και ανάγκασε την κυβέρνηση να κάνει «αυτοκριτική» για τη ρύθμισή της για τα τέλη κυκλοφορίας. Ήταν κάτι που δεν το περίμεναν, με αποτέλεσμα να βρεθούν διπλά χαμένοι. Από τη μια έχασαν έσοδα που ήλπιζαν ότι εκβιαστικά θα αποσπάζουν από τους ιδιοκτήτες παλιών αυτοκινήτων και από την άλλη υπέστησαν πολιτικό κόστος, αφού η μαζική κατάθεση των πινακίδων αποκάλυψε ακόμα πιο μαζική αγανάκτηση. Την αγανάκτηση, όμως, ούτε που θα τη λογαριαζαν, αν δεν υπήρχε η απώλεια προϋπολογιζόμενων εσόδων από την κατάθεση των πινακίδων.

Γι' αυτό και αναγκάστηκαν να κάνουν την ανάγκη φιλοτιμία και να κάνουν την κάλπικη αυτοκριτική, προσπαθώντας να μετατρέψουν τη χασούρα σε όφελος. Το θέμα άνοιξε ο ίδιος ο Παπανδρέου, σε μια χαλαρή συζήτηση με τους δημοσιογράφους, για να σταλεί το μήνυμα ότι ο ευαίσθητος πρωθυπουργός έχει ανοιχτά τ' αυτιά του στην

κοινωνία και δεν διατάζει να παραδεχτεί λάθη και να κάνει διορθώσεις. Τα υπόλοιπα τα ανέλαβαν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, που επιδόθηκαν και πάλι σε εμετικές αιογραφίες του πρωθυπουργού. Λίγες ώρες μετά τη χαλαρή συζήτηση του Παπανδρέου με τους δημοσιογράφους, εξέδωσε δελτίο τύπου ο Παπακωνσταντίνου, στο οποίο «υπενθύμιζε» ότι τα αυξημένα τέλη ήταν απόφαση του Σουφλιά επί κυβέρνησης της ΝΔ, σημειώνει ότι «με το νέο τρόπο υπολογισμού των τελών κυκλοφορίας που εφάρμοσαν τα Υπουργεία Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής, έγινε σημαντική προσπάθεια για τη μείωση της οικονομικής επιβάρυνσης των ιδιοκτητών οχημάτων μικρού και μεσαίου κυβισμού», διαπίστωνε ότι «συνεχίζουν να υπάρχουν ειδικές περιπτώσεις, κατά τις οποίες η επιβάρυνση είναι σημαντική, ιδιαίτερα σε παλαιά οχήματα πολύ μεγάλου κυβισμού» και υποσχόταν ότι «το υπουργείο Οικονομικών προτίθεται να εξετάσει το ζήτημα στο πλαίσιο της διαβούλευσης για τις αλλαγές στο φορολογικό

σύστημα και να προβεί σε διορθωτικές κινήσεις για τα τέλη κυκλοφορίας του 2011».

Πιστός στο δόγμα Γκέμπελς, ο Παπακωνσταντίνου έκρυψε το γεγονός ότι η ρύθμιση Σουφλιά περιλάμβανε εκτός από την αύξηση των τελών και κίνητρα για απόσυρση, τα οποία ο ίδιος με τη Μπιρμπίλη κατάργησε, κάνοντας έτσι τη ρύθμιση ακόμα πιο επαχθή. Αρκετοί απ' αυτούς που κατέθεσαν τις πινακίδες ενδεχομένως να σχεδίαζαν να κάνουν χρήση της απόσυρσης και δεν πρόλαβαν, αφού η κυβέρνηση Παπανδρέου έσπευσε να καταργήσει αστραπιαία το μέτρο, λίγες μέρες μετά την εκλογική της νίκη. Επίσης, η ρύθμιση Παπακωνσταντίνου-Μπιρμπίλη άφησε άθιχτη τη ρύθμιση Σουφλιά για τα αυτοκίνητα μεταξύ 1400 και 1600 κυβικών, δηλαδή για τη μεγάλη πλειοψηφία των οχημάτων που κυκλοφορούν. Και βέβαια, ήξεραν πολύ καλά ότι η ρύθμισή τους οδηγούσε σε καταβολή υπέρογκων τελών σε παλιά αυτοκίνητα, που ξεπερνούν την ίδια την αγοραία αξία τους. Δεν το ανακάλυψαν εκ των υστέρων. Εκ των υστέρων απλώς αιφνι-

διάστηκαν από τις αθρόες καταθέσεις πινακίδων.

Δεύτερο, μια κυβέρνηση που αναγνωρίζει ένα λάθος σπεύδει να το διορθώσει άμεσα. Δεν κάνει «αυτοκριτική» αφού πρώτα έχει μαζέψει το παραδάκι, ούτε δίνει αόριστες υποσχέσεις για το μέλλον. Αν υποσχεθεί κάτι, το υπόσχεται συγκεκριμένα. Κι αν κάνουν κάποια ρύθμιση για το 2011, στόχος τους θα είναι να ωθήσουν κάποιους απ' αυτούς που κατέθεσαν τις πινακίδες να ξαναβάλουν σε κίνηση τα σαράβαλα, δίνοντάς τους κάποιο μικροκίνητρο, αφού καινούργιο δε θα μπορούν ν' αγοράσουν. Λεφτά θέλουν να μαζέψουν και τίποτ' άλλο δεν τους απασχολεί.

Πέραν των άλλων, η ρύθμιση για τα τέλη κυκλοφορίας δείχνει και τη λογική της «πράσινης ανάπτυξης». Μια λογική καθαρά αντιλαϊκή, που δεν διατάζει να επιβάλλει φόρους στα πιο φτωχά λαϊκά στρώματα, την ίδια στιγμή που μεταφέρει κρατικό χρήμα στα διάφορα λαμόγια του καπιταλισμού και ανοίγει πεδίο ασυδοσίας σε βάρος των δασών και γενικότερα του περιβάλλοντος.

■ Εξακολουθεί να κατρακυλά η βιομηχανική παραγωγή

Με ολοένα και πιο γρήγορο ρυθμό κατρακυλά η βιομηχανική παραγωγή στη χώρα μας. Τον Οκτώβριο, τελευταίο μήνα για τον οποίο έδωσε στοιχεία η ΕΣΥΕ, ο Γενικός Δείκτης Κύκλου Εργασιών στη Βιομηχανία (σύνολο εγχώριας και εξωτερικής αγοράς) παρουσίασε μείωση 22,7%, έναντι μείωσης 0,8% που σημείωσε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2008 προς το 2007. Σε μέσα επίπεδα, ο Γενικός Δείκτης του δωδεκαμήνου Νοέμβρη 2008 – Οκτώβρη 2009 παρουσίασε μείωση 24,5%, έναντι αύξησης 12,1% που είχε παρουσιάσει ένα χρόνο πριν.

Το αποτέλεσμα είναι να μεγαλώνει η πίεση της κεφαλαιοκρατίας πάνω στην εργατική τάξη. Πίεση που εν μέρει μόνο καταγράφεται στο δείκτη της επίσημης ανεργίας, ενώ στο μεγαλύτερο μέρος της παραμένει μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας. Η «εκ περιτροπής» εργασία, τα τριήμερα και τα τετραήμερα, κάνει θραύση, ενώ σε πάρα πολλές περιπτώσεις οι καπιταλιστές κόβουν αυθαίρετα και συμβατικά καθορισμένους μισθούς εργατών, με όπλο την απειλή της απόλυσης ή του λουκέτου. Μ' αυτό το όργιο της καπιταλιστικής αυθαιρεσίας ουδείς ασχολείται, βέβαια. Εξελίσσεται στο παρασκήνιο, υπό την ανοχή του κράτους και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, γεγονός που αποθρασύνει τους καπιταλιστές.

■ Δεν πουλάει πια το παραμύθι

«Το πιο εύκολο θα ήταν να διαλέξω από την κομματική επετηρίδα. Θα ήταν όμως σωστό; Και έναν χρόνο, αν χρειαστεί, θα περιμένουμε. Είναι επανάσταση αυτό που κάνουμε, εγώ είμαι κατά των επετηρίδων». Αυτά έλεγε με το γνωστό μωλωχτό του ύφος και ρουφώντας το τοματόζουμό του ο Γιωργάκης στους δημοσιογράφους, παραμονές πρωτοχρονιάς, αναφερόμενος στους διορισμούς γενικών και ειδικών γραμματέων στα υπουργεία και διοικήσεων στις ΔΕΚΟ.

Ασε, ρε μεγάλε, το πουλήσες στην αρχή το παραμύθι, αλλά πλέον δεν το αγοράζει κανένας. Δηλαδή, χρειαζόταν να περιμένεις τρεις μήνες για να διορίσεις γενικό γραμματέα στο υπουργείο Εργασίας το Ροβέρτο Σπυρόπουλο, που έχει διατελέσει υφυπουργός στο ίδιο υπουργείο, ενώ είναι από το 2006 γενικός διευθυντής του ΠΑΣΟΚ; Από τους «άριστους» τον διάλεξες ή από την προσωπική σου επετηρίδα; Τον Σ. Λαμπρόπουλο, που τοποθέτησε γενικό γραμματέα στο Υποδομών, ποιος σου τον πρότεινε; Γιατί εκτός από αναπληρωτής καθηγητής του Πολυτεχνείου έχει διατελέσει γενικός διευθυντής της «ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΑΕ» και τεχνικός σύμβουλος στα έργα της Ιόνιας οδού, του ΠΑΘΕ και του Αυτοκινητόδρομου Κεντρικής Ελλάδας. Προφανώς, οι μεγαλοεργολάβοι δεν έπαιξαν κανένα ρόλο στην επιλογή του. Τον Δ. Χαλκιώτη, που τοποθέτησε στη Γενική Γραμματεία Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής από τους «άριστους» τον επέλεξες; Γιατί στο βιογραφικό του είδαμε ότι διετέλεσε επί σειρά ετών σύμβουλος σου και διευθυντής στο Ίδρυμα Ανδρέα Παπανδρέου. Τέλος, δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι από τους «άριστους» επέλεξες τον Γ. Λιβανό για Γενικό Γραμματέα Νέας Γενιάς, αφού οι ιδιότητές του ως γραμματέα του Τομέα Περιβάλλοντος του ΠΑΣΟΚ και ως υποψήφιου βουλευτή του κόμματος είναι... καθαρά συμπτωματικές.

■ «Φουσκοθαλασιές»

Είχαμε τις πυρκαγιές, είχαμε τις πλημμύρες από τις βροχές, τώρα αποκτήσαμε πλημμύρες και από φουσκοθαλασιές. Φύσηξε νοτιάς, φούσκωσε η θάλασσα και εισέβραλε σε σπίτια και μαγαζιά, στην Αμφιλοχία, στη Σάμο, την Πάτμο, τη Σύμη και τη Χαλκιδική, προκαλώντας καταστροφές αλλού μεγάλες και αλλού μικρότερες.

Χρόνια τώρα φωνάζουν οι κάτοικοι σε πολλές παραλιακές περιοχές, ότι κάθε που φυσάει νοτιάς κινδυνεύουν, επειδή δεν γίνονται στοιχειώδη έργα προστασίας, αλλά κανείς δεν τους ακούει. Λεφτά υπάρχουν μόνο για τα «μεγάλα έργα» της κονόμας των εργολάβων.

■ Αρχισε η προθέρμανση

Η «ανανεωτική πτέρυγα» του ΣΥΝ άρχισε την προθέρμανση με μπόλικη συνεργασιολογία ενόψει των αυτοδιοικητικών εκλογών του επόμενου Οκτώβρη. «Πρέπει να υπάρξει στη Θεσσαλονίκη και όχι μόνο στη Θεσσαλονίκη η ευρύτερη δυνατή δημοκρατική συνεργασία προκειμένου να αλλάξει το στάτους της τοπικής αυτοδιοίκησης και στα δύο επίπεδα», δήλωσε σε ραδιοφωνική εμφάνισή του ο Φ. Κουβέλης, που δεν παρέλειψε να πει και την καθιερωμένη παπαριά, ότι «ο χώρος της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι ένας χώρος που παρέχει δυνατότητες συνεργασίας, στη βάση βεβαίως προγραμματικών δεσμεύσεων και διεκδικήσεων».

■ Νέα Δημοκρατία

Σε ρότα συναίνεσης

Δεν θυμόμαστε να έχει υπάρξει πιο αμήχανη τοποθέτηση αρχηγού της μείζονος αντιπολίτευσης απ' αυτή του Σαμαρά κατά τη συζήτηση του κρατικού προϋπολογισμού στα τέλη του Δεκέμβρη. Είπαχνε ο δόλιος να βρει κάτι για να κάνει κριτική στην κυβέρνηση και δεν εύρισκε. Περιορίστηκε έτσι σε μερικές παπαριές-ευχολόγιο. Το ρεζουμέ της τοποθέτησής του ήταν αποκαλυπτικό. Δήλωσε αποφασισμένος να χρησιμοποιήσει «το μεγάλο όπλο της συναίνεσης» (σπουδαία ανακάλυψη!) και να στηρίξει την κυβέρνηση «σε ό,τι σωστό προωθεί», ξεκαθαρίζοντας ότι «θα βάλουμε και εμείς πλάτη να περάσουν τα απαραίτητα μέτρα».

Την ίδια γραμμή ακολούθησαν τα στελέχη της ΝΔ και τις μέρες που ακολούθησαν, κατά τις οποίες τα κυβερνητικά στελέχη έφτιαχναν ένα κλίμα οικονομικής τρομοκρατίας και προανήγγελλαν ακόμα πιο βάρ-

βαρα οικονομικά μέτρα. «Η κυβέρνηση καλείται να σταματήσει άμεσα τις κατευθυνόμενες διαρροές και να παρουσιάσει συγκεκριμένες προτάσεις φορολογικής πολιτικής, έτσι ώστε να μπορέσουν τα πολιτικά κόμματα και οι κοινωνικοί φορείς να τοποθετηθούν υπεύθυνα», δήλωσε ο εκπρόσωπος τύπου Π. Παναγιωτόπουλος την περασμένη Δευτέρα, σε μια ακόμη εκδήλωση αντιπολιτευτικής αμηχανίας. Αλλά στελέχη το πήγαιναν ακόμα παραπέρα. Ο Γ. Σούβρας κάλεσε την κυβέρνηση να πάρει «αυστηρά μέτρα», εν γνώσει των «εξεγέρσεων κοινωνικών ομάδων» που θα υπάρξουν, ενώ ο «άρχων των τρακτέρ» Θ. Κοκκινούλης χαρακτήρισε «πολιτική αυτοκτονία» κάθε σκέψη για αγροτικές κινητοποιήσεις, διότι από τη μια έχουν κλείσει τα Τέμπη με τις κατολισθήσεις (!) και από την άλλη δεν πρέπει να αγνοήσουν «την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στην οικονομία

της χώρας».

Έτσι θα πορευτεί από εδώ και πέρα η ΝΔ. Κόμμα του μεγάλου κεφάλαιου είναι και πρέπει επί της ουσίας να στηρίζει τα σκληρά αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα. Ως αντιπολίτευση θα ασκεί προσεκτική κριτική στην κυβέρνηση, εστιάζοντας όχι στην ουσία των μέτρων, αλλά στην ικανότητα και την αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης. Και πάλι χωρίς ιδιαίτερα ψηλούς τόνους, γιατί είναι πρόσφατη η αποδοκιμασία της στις κάλπες. Οσο θα φθερίεται η κυβέρνηση τόσο θα ανεβάζει και η ΝΔ τους τόνους. Οπως, άλλωστε, έκανε και το ΠΑΣΟΚ το διάστημα 2004-9.

Από την άλλη, ο Σαμαράς είναι υποχρεωμένος να ρίξει το βάρος στη στερέωση της εξουσίας του στο κόμμα. Πρέπει να αντιμετωπίσει τον Καρατζαφέρη που του βάζει «αγκάθια» από τα δεξιά και να παραλύσει την αντίδραση των μησοτακικών. Οσο κι αν ακούγεται

παράξενο, το πρώτο είναι πιο εύκολο από το δεύτερο. Οι υστερικές εθνικιστικές και ρατσιστικές κραυγές του ΛΑΟΣ δεν έχουν μεγάλο έδαφος ανάπτυξης και μπορούν να απορροφηθούν. Όμως, η επανεμφάνιση του Μητσotάκη στο προσκήνιο είναι ανησυχητική, γιατί ο «αρχιερέας της ίντριγκα» είναι σε θέση να κάνει ζημιά, αδιαφορώντας αν θα «κάψει» και κάποιους δικούς του. Ο Μητσotάκης είναι μανούλα σ' αυτή την τακτική. Πρώτα εμφανίστηκε για να ξανακατοχυρωθεί ως παράγοντας του δημόσιου αστικού πολιτικού βίου και να καλλιεργήσει το αίσθημα της αναμονής για τις επόμενες κινήσεις του. Οι πάντες περιμένουν πότε θα την πέσει στο Σαμαρά κι αυτό του δίνει την πρωτοβουλία. Το ερώτημα είναι αν απλά θέλει να πάρει εκδίκηση ή αν διεκδικεί κάτι. Κρίνοντας από το παρελθόν του, μάλλον το δεύτερο ισχύει και σύντομα θα καταλάβουμε και τι διεκδικεί.

Φούσκα η «Copenhagen»

Τελικά, ούτε τα προσχήματα δεν κατάφεραν να κρατήσουν οι 200 αντιπροσωπείες απ' όλο τον κόσμο που μαζεύτηκαν στην Κοπεγχάγη για να συζητήσουν για την κλιματική αλλαγή. Γι' αυτό και η Σουηδία χαρακτήρισε τη διάσκεψη ως μία «μεγάλη αποτυχία» και την παρομοίασε με «καταστροφή». Η διάσκεψη, που παρουσιάστηκε μετά βαιών και κλάδων σαν μια «διάσκεψη ελπίδας», ολοκληρώθηκε στις 19 Δεκέμβρη χωρίς να καταλήξει ούτε σε μία «δέσμευση» όπως αυτές του Κιότο για κάποιον μείωση των εκπομπών CO₂. «Όταν τα προσχέδια συμφωνίας της τελευταίας στιγμής ξεκίνησαν να κυκλοφορούν στις 18 Δεκεμβρίου, τη μέρα που θα έπρεπε να είναι η τελευταία της συνάντησης, η φόρμουλα του "80% μέχρι το 2050" (σ.σ. μείωση των εκπομπών CO₂ μέχρι το 2050 δηλαδή) εξακολουθούσε να ισχύει. Όμως, ώρες αργότερα, εξαφανίστηκε. Από εκείνο το στάδιο, οι προσπάθειες να βρεθεί συναίνεση μεταξύ των περίπου 200 αντιπροσωπειών έδωσαν τη θέση τους σε συνεδριάσεις παζαρεμάτων μεταξύ μικρότερων ομάδων χωρών πίσω από κλειστές πόρτες. Όταν οι καρποί του παζαρέματος στα πίσω δωμάτια παρουσιάστηκαν στον κόσμο από τον Μπαράκ Ομπάμα, οι αριθμοί έλαμψαν δια της απουσίας τους» (Ecomotist, 30/12/09).

Το μόνο «επίτευγμα» της συνάντησης, που προβάλλουν οι υποστηρικτές της (όπως η υπουργός Κλίματος και Ενέργειας της Δανίας), είναι ότι ήταν παρούσες όλες οι χώρες, συμπεριλαμβανομένων των μεγαλύτερων ρυπαντών. Και τι μ' αυτό; Για να συμφωνήσουν ότι... διαφωνούν και να παραπέμψουν στις ελληνικές καλένδες οποιαδήποτε δέσμευση για μείωση των εκπομπών; Ακόμα και το «στόχο» της ομάδας του G8 για περιορισμό των παγκόσμιων εκπομπών κατά 50% μέχρι το 2050 τον κάνανε... γαργάρα! Είναι χαρακτηριστικό ότι στην τελική απόφαση δεν υπάρχει ούτε μία ημερομηνία για έναρξη μείωσης των εκπομπών CO₂, ούτε έστω μία προθεσμία για σύναψη «δεσμευτικής» συνθήκης! Έτσι το μόνο που εξακολουθεί να μένει σε ισχύ είναι το πρωτόκολλο του Κιότο, που έθετε στόχο τη μείωση μέχρι το 2012 κατά 5.2% των εκπομπών CO₂ σε σχέση με τα επίπεδα του 1990.

Όμως, το πρωτόκολλο του Κιότο δεν έχει ψηφιστεί από τις ΗΠΑ (τον δεύτερο μεγαλύτερο ρυπαντή παγκόσμια και τον πρώτο μεταξύ των ανεπτυγμένων χωρών) και δεν θέτει καμία δέσμευση σε αναπτυσσόμενες χώρες όπως θεωρείται η Κίνα (που είναι η πρώτη χώρα ρυπαντής στον κόσμο). Αλλωστε, το πόσο «δεσμευτικό» ήταν το πρωτόκολλο αυτό φαίνεται από την αύξηση των εκπομπών CO₂, που ενώ υποτίθεται ότι θα πρέπει να μειωθούν κατά 5% μέχρι το 2012 (σε σχέση με τα επίπεδα του 1990), έχουν αυξηθεί κατά πάνω από 40%! Μπορεί κανείς να είναι τόσο αφελής για να ελπίζει ότι μέσα σε δύο χρόνια θα γίνει η μεγάλη μείωση;

Το μόνο πρακτικό μέτρο που συμφωνήθηκε στην Κοπεγχάγη είναι μία τριετής παροχή χρημάτων στις αναπτυσσόμενες χώρες με το... ιλιγγιώδες ποσό των 10 δισ. δολαρίων το χρόνο σαν «βοήθεια» για να μειώσουν τις εκπομπές τους. Ποσό που δεν αποτελεί ούτε το ένα χιλιοστό των χρημάτων που δόθηκαν στους καπιταλιστές μέσω των «πακέτων στήριξης», το οποίο δεν φτάνει ούτε για τα φέρετρό τους (όπως τόσο εύγλωττα είχε σημειώσει ο επικεφαλής της ομάδας των αναπτυσσόμενων χωρών «G77», Λουμούμπα Ντι-Απινγκ από το Σουδάν). Για να χρυσώσουν το χάπι, πέταξαν και μια υπόσχεση για 100 δισ. δολάρια το χρόνο, αλλά αυτή θα γίνει πράξη (αν γίνει) μετά το 2020!

Ο καπιταλισμός έχει γραμμένο το περιβάλλον εκεί που δεν πιάνει μελάνι. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι το κέρδος (και μάλιστα το μέγιστο) κι αυτοί που κατά καιρούς «κόπτονται» γι' αυτό δεν το κάνουν από... περιβαλλοντική ευαισθησία, αλλά για να ζορίσουν τους ανταγωνιστές τους και να τους εξαναγκάσουν να αγοράσουν τα συγχωροχάρτια του εμπορίου ρύπων (της αγοραπωλησίας δηλαδή του δικαιώματος να ρυπαίνεις), που οι πιο «καθαροί» θα πωλούν στους πιο «βρόμικους» για να συνεχίζεται το έγκλημα της περιβαλλοντικής καταστροφής.

■ Ιράν

Ψευδεπίγραφη σύγκρουση πάνω σε υπαρκτά προβλήματα

Οι συγκρούσεις που ξέσπασαν ξανά στο Ιράν, με αφορμή τη μουσουλμανική γιορτή της Ασούρα, και είχαν ως αποτέλεσμα εκατοντάδες συλληφθέντες και οκτώ νεκρούς διαδηλωτές (μεταξύ των οποίων και ο ανιψιός του αρχηγού της αντιπολίτευσης, Μουσαβί), που η αντιπολίτευση χρεώνει σε πυρά αστυνομικών (ενώ οι Αρχές το διαψεύδουν), δείχνουν ότι η κοινωνική αναταραχή που ξεκίνησε μετά τις τελευταίες εκλογές απέχει πολύ από το να κοπάσει. Οι τελευταίες συγκρούσεις χαρακτηρίστηκαν από ιδιαίτερη βιαιότητα και από τις δυο πλευρές. Οι διαδηλωτές άναψαν πύρινα οδοφράγματα, συγκρούστηκαν με την αστυνομία και αναποδογύρισαν περιπολικά. Από τη μεριά του το καθεστώς χρησιμοποίησε άγρια καταστολή και έσπευσε να διοργανώσει φιλοκυβερνητικές διαδηλώσεις. Έδωσε μάλιστα μία μέρα άδεια στους δημόσιους υπαλλήλους για να συμμετάσχουν στις διαδηλώσεις και ναύλωσε λεωφορεία για να μεταφέρουν μαθητές και πολίτες από τις αγροτικές περιοχές, γι' αυτό και οι φιλοκυβερνητικές διαδηλώσεις ήταν μαζικές, ενώ οι αντικυβερνητικές συγκέντρωναν μερικές χιλιάδες ανθρώπους (3.000 ανέφερε το Αλ Τζαζίρα).

Εχουμε ξαναγράψει σ' αυτές εδώ τις στήλες, ότι ο σχολιασμός της κατάστασης στο Ιράν εγκυμονεί δύο κινδύνους. Ο

πρώτος είναι η υπόκλιση στην προπαγάνδα των δυτικών ειδησεογραφικών πρακτορείων, που επαινούν τη λαϊκή αντίδραση στο δικτατορικό καθεστώς του Αχμαντιντζάντ (σε αντίθεση με τα δυτικά καθεστώτα που είναι οι... πηγές της δημοκρατίας) και καταγγέλλουν την πράγματι άγρια καταστολή των λαϊκών κινητοποιήσεων από τους πραιτοριανούς του καθεστώτος. Ο δεύτερος είναι η υποβάθμιση της λαϊκής δυσαρέσκειας και η αναγωγή της σε «έργο προβοκατόρων», προκειμένου να αποφευχθεί η ταύτιση με τη δυτική προπαγάνδα και τις ιμπεριαλιστικές και σιωνιστικές επιδιώξεις.

Είναι γνωστό ότι η Δύση προσπαθεί να εκμεταλλευτεί την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί και οι Αμερικάνοι με τους συμμάχους τους επιχειρούν να παίξουν αποσταθεροποιητικό ρόλο στη χώρα.

Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει λαϊκή δυσαρέσκεια και ότι οι αντικυβερνητικοί διαδηλωτές είναι «πράκτορες», όπως ισχυρίζεται το καθεστώς. Για να εκτιμήσει κανείς την κατάσταση στο Ιράν θα πρέπει να κοιτάξει στην ίδια την οικονομική βάση. Να εξετάσει την κατάσταση που ζει ο ιρανικός λαός, το επίπεδο των μισθών και της ανεργίας, την ακρίβεια των προϊόντων και όλα τα στοιχεία που συγκροτούν την υλική ζωή της εργατικής τάξης και των άλλων εργαζόμενων τάξεων και στρωμάτων, και όχι μόνο τα δημοκρατικά δικαιώματα που ο καθένας κρίνει κατά το δοκούν. Γιατί το κάθε καθεστώς εκεί κρίνεται τελικά. Αν μπορεί να ικανοποιήσει τις υλικές ανάγκες των παραγωγών του πλούτου.

Αυτό δεν φαίνεται να το καταφέρνει το καθεστώς Αχμαντιντζάντ, που αντιμετώπι-

ζει την έκρηξη του πληθωρισμού (κινείται σε επίπεδα 25% με 30%), την έκρηξη της ανεργίας στη νεολαία (που είναι πάνω από 30%, όταν το εθνικό ποσοστό ανεργίας, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, είναι γύρω στο 12%) και απαντά στην κρίση με ένα ευρείας κλίμακας πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων μέχρι και του 80% της κρατικής περιουσίας στις μεγάλες στρατηγικές επιχειρήσεις, στο εξωτερικό εμπόριο, στον τραπεζικό τομέα, στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας κτλ. (σε επόμενα φύλλα της «Κόντρας») επιφυλασσόμαστε να παραθέσουμε περισσότερα στοιχεία για την κατάσταση στο Ιράν, όμως για την ώρα αναγκαστικά σταματάμε εδώ).

Στον αντίποδα του καθεστώτος, η αντιπολίτευση δε μπορεί να εμπνεύσει κανέναν. Κι αυτό γιατί ο αρχηγός της, ο Μουσαβί, στηρίζεται στον πολυεκατομμυριούχο Ραφσατζάνι (πρώην πρόεδρο επί σειρά ετών, που έχασε στις εκλογές του 2005 από τον Αχμαντιντζάντ) και δεν επιζητεί τίποτα περισσότερο από την «ελευθερία» καλύτερων σχέσεων με τους Αμερικάνους. Γι' αυτό και ορισμένα συνδικάτα, όπως των οδηγών λεωφορείων της Τεχεράνης, δεν στήριξαν κανέναν από τους υποψηφίους στις τελευταίες εκλογές, λέγοντας ότι κανένας τους δεν στηρίζει τις εργατικές διεκδικήσεις στο Ιράν.

Η Ιστορία θα στιγματίσει τους προδότες

Στις 24 Δεκέμβρη η αραβική εφημερίδα «Αλ Κουντς Αλ Αράμπι» που εκδίδεται στο Λονδίνο έκανε την παρακάτω επισήμανση στο κεντρικό της άρθρο:

«Στις μέρες μας καλούμε σε ανάμνηση της πρώτης επετείου από την ισραηλινή επίθεση στη Γάζα, που κόστισε τις ζωές τουλάχιστον 1.400 μαρτύρων και τραυματίσε τέσσερις φορές περισσότερους, εξαιτίας της κτηνωδίας των ισραηλινών βομβαρδιστών. Ο λαός της απτότητος Λωρίδας γιορτάζει τη θρυλική του αποφασιστικότητα, ενώ εξακολουθεί να ζει κάτω από ένα άδικο αποκλεισμό που επιβλήθηκε από το Ισραήλ με αραβική συνεργασία και διεθνή ευλογία, ειδικά από τις ΗΠΑ και την παρούσα κυβέρνησή της που ο πρόεδρός της υποσχέθηκε να τερματίσει αυτόν τον απάνθρωπο αποκλεισμό...

Όσο για τους Αιγύπτιους αδελφούς μας και μιλάμε για το καθεστώς και όχι για το λαό, θέλησαν να θυμηθούν αυτό το οδυ-

νηρό γεγονός κατασκευάζοντας ένα ατσάλινο τείχος βάρους 20 μέτρων για να αποκόψουν τις εναπομείνουσες γραμμές μέσω των οποίων αντλούνται τρόφιμα, φάρμακα και κοινά αγαθά (σ.σ. από τον παλαιστινιακό λαό της Γάζας), αντί να διορθώσουν το λάθος του κλεισίματος των συνόρων στους πολίτες που ζητούσαν ασφαλές καταφύγιο από τις ισραηλινές βόμβες φωσφόρου και ρουκέτες. Όλα τα καθεστώτα ανά τον κόσμο κοίταξαν επάνω, εκτός από το αιγυπτιακό καθεστώς που κοίταζε κάτω, βαθιά κάτω από τα πόδια του και μέσα στο έδαφος, όχι για να αντλήσει θησαυρούς αλλά για να εξασκήσει το πιο άγριο σαδιστικό βασανιστήριο ενάντια σε άμαχους ανθρώπους που εξαναγκάστηκαν -εξαιτίας του αποκλεισμού και της αδιαφορίας αυτών που ήταν δίπλα τους- να γίνουν η λεία ενός εξοπλισμένου εχθρού που τους πήγε πίσω στη λίθινη εποχή και τους έκανε να χρη-

σιμοποιούν καυσόξυλα για να μαγειρέψουν και λάσπη για να χτίσουν τα σπιτία τους που γκρεμίστηκαν από τον αιματηρό βομβαρδισμό».

Το άρθρο καταλήγει ως εξής: «Το ατσάλινο τείχος που κατασκευάζεται από την αμερικάνικη αντικατασκοπία στα σύνορα με τη Γάζα, βασισμένο σε ισραηλινοαμερικάνικη συμφωνία που έγινε πίσω από τις πλάτες της αιγυπτιακής κυβέρνησης, δεν θα απομονώσει τη Γάζα από τη λαϊκή και αιγυπτιακή της διάσταση, αλλά μάλλον θα απομονώσει το καθεστώς και θα αυξήσει τις αμαρτίες του ενάντια στο έθνος, τη θρησκεία και τα σύμβολα της πίστης».

Όσο περνάει ο καιρός τόσο περισσότερο το αιγυπτιακό καθεστώς αποκαλύπτεται ως το συμπλήρωμα της ισραηλινής βαρβαρότητας και του αμερικάνικου σχεδίου κατάπιξης της παλαιστινιακής αντίστασης.

■ Υεμένη

Το νέο μέτωπο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας»

Νέο κύμα τρομοϋστερίας, κατευθυνόμενο από το Λευκό Οίκο, έχει ξεσπάσει μετά την αποτυχημένη απόπειρα του 23χρονου νιγηριανού φοιτητή Umar Farouk Abdulmutallab να ανατινάξει το αμερικάνικο αεροπλάνο, με κατεύθυνση από το Αμστερνταμ το Ντι-τρίτ, την ημέρα των Χριστουγέννων. Ο νέος «εξαιρετικά επικίνδυνος εχθρός», που απειλεί, κατά τη Χίλαρι Κλίντον, την παγκόσμια σταθερότητα, είναι η Αλ - Κάιντα στην Αραβική Χερσόνησο, με ορμητήριο την Υεμένη, και ύποπτοι πλέον όλος ο πληθυσμός των αραβικών και μουσουλμανικών χωρών. Ο Ομπάμα ανακοίνωσε ότι οι ΗΠΑ θα ενισχύσουν τη «συνεργασία με την Υεμένη, εκπαιδεύοντας και εξοπλίζοντας τις δυνάμεις ασφαλείας της, ανταλλάσσοντας πληροφορίες και δουλεύοντας μαζί για να χτυπήσουν τους τρομοκράτες της Αλ - Κάιντα».

Από κοντά και ο βρετανός πρωθυπουργός, ο οποίος ανακοίνωσε ότι η Βρετανία συνεργάζεται ήδη με τις ΗΠΑ για την εκπαίδευση ειδικών αντιτρομοκρατικών δυνάμεων στην Υεμένη, ότι θα εντείνει τις προσπάθειες για την αντιμετώπιση της «αυξανόμενης απειλής» από τις ισλαμικές ομάδες στη χώρα αυτή και κάλεσε τους συμμετέχοντες στη διεθνή διάσκεψη που θα γίνει στις 28 Ιανουαρίου στο Λονδίνο για το Αφγανιστάν να συζητήσουν και για την κατάσταση στην Υεμένη.

Συγκαλυμμένος πόλεμος

Στην πραγματικότητα, οι Αμερικάνοι διεξάγουν από καιρό ένα συγκαλυμμένο πόλεμο στην Υε-

μένη. Στις 27 Δεκεμβρίου, οι «New York Times» αποκάλυψαν ότι πριν από ένα χρόνο περίπου η CIA έστειλε πολλούς πράκτορες με αντιτρομοκρατική εμπειρία στη χώρα, ότι ειδικοί αμερικάνοι κομάντος έχουν αρχίσει να εκπαιδεύουν υεμενικές δυνάμεις και ότι το Πεντάγωνο θα δαπανήσει περισσότερα από 70 εκατομμύρια δολάρια στους επόμενους 18 μήνες για την εκπαίδευση και τον εξοπλισμό του στρατού και των δυνάμεων του υπουργείου Εσωτερικών και της Ακτοφυλακής της Υεμένης.

Φυσικά, είναι αφέλεια να πιστεύει κανείς ότι η ανάμιξη των Αμερικάνων στην Υεμένη περιορίζεται στους τομείς που δηλώνουν. Πρέπει να θεωρείται βέβαιη όχι μόνο η καθοδήγηση αλλά και η άμεση στρατιωτική συμμετοχή τους σε σημαντικές επιχειρήσεις που πραγματοποιούνται από το στρατό της Υεμένης. Απόδειξη ο βομβαρδισμός, στις 17 Δεκεμβρίου, από αμερικάνικα αεροπλάνα με πυραύλους Κρουζ δύο χωριών και ενός τρίτου από αεροπλάνα της Υεμένης στο νότιο τμήμα της χώρας, που ήταν υποτίθεται ορμητήρια ισλαμιστών μαχητών, με αποτέλεσμα το θάνατο 120 ανθρώπων, στη συντριπτική πλειοψηφία πολιτών, σύμφωνα με τις καταγγελίες τοπικών αξιωματούχων και εκπροσώπων της αντιπολίτευσης. Το μακελειό αυτό προκάλεσε οργισμένες διαδηλώσεις χιλιάδων ανθρώπων σε πολλές πόλεις της νότιας Υεμένης.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τέτοιες επιθέσεις θα συνεχιστούν και θα αυξηθούν στο επόμενο διάστημα. Το ερώτημα που τίθεται είναι: θα περιοριστούν οι Αμερικάνοι

νοί σ' αυτή τη μορφή στρατιωτικής εμπλοκής ή θα προχωρήσουν σε ανοικτή στρατιωτική επέμβαση τύπου Ιράκ και Αφγανιστάν;

Πολύπλοκη κατάσταση

Η κατάσταση στην Υεμένη είναι πολύπλοκη, οι εξελίξεις απρόβλεπτες και συνεπώς μόνο μια πρώτη εκτίμηση μπορεί να κάνει κανείς.

Η Υεμένη είναι η πιο φτωχή αραβική χώρα, με 22 εκατομμύρια πληθυσμό, που αναμένεται να διπλασιαστεί τα επόμενα 20 χρόνια. Η πλειοψηφία του πληθυσμού ζει με 2 δολάρια την ημέρα και η ανεργία φτάνει στο 40%. Το πρόβλημα της φτώχειας επιδεινώθηκε μετά το 1990, όταν η κυβέρνηση της Υεμένης αρνήθηκε να συνταχτεί με τους Αμερικάνους στον πρώτο πόλεμο εναντίον του Ιράκ και η σαουδαβική μοναρχία έδιωξε από την πετρελαιοβιομηχανία 1.000.000 υεμενίους εργάτες. Συν τοις άλλοις, τα γνωστά αποθέματα πετρελαίου που διαθέτει η χώρα υπολογίζεται ότι θα εξαντληθούν μέσα στα επόμενα 10 χρόνια.

Οι φυλές, οι φατρίες, οι ισχυρές οικογένειες, οι θρησκευτικές οντότητες παραμένουν βασικά στατικά στοιχεία της κοινωνικής δομής, έχουν σημαντική επιρροή και πολιτικό ρόλο και ασκούν εξουσία σε μικρότερες ή μεγαλύτερες περιοχές της χώρας. Συνεπώς, η εξουσία της κεντρικής κυβέρνησης είναι περιορισμένη και αποδυναμωμένη.

Όλοι σχεδόν οι κάτοικοι της Υεμένης έχουν όπλα, τουλάχιστον ένα καλάνικοφ, ενώ πολλοί διαθέτουν περισσότερα και πιο βαρύ οπλισμό. Πρόκειται για παράδοση που περνά από γενιά σε γενιά. Το 2002, ο υπουργός Εσωτερικών της Υεμένης δήλωσε ότι υπάρχουν περίπου 60 εκατομμύρια όπλα στη χώρα. Ακόμη κι αν η εκτίμηση αυτή είναι υπερβολική, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι φυλές της Υεμένης είναι οι καλύτερα οπλισμένες στην περιοχή και δεν πρόκειται να παραδώσουν τα όπλα τους ειρηνικά στην κεντρική κυβέρνηση, ειδικά τώρα που κλιμακώνεται η ξένη επέμβαση στη χώρα.

Οι πόλεμοι στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στο Πακιστάν, η αμερικάνικη ανάμιξη στον πόλεμο της γεγονικής Σομαλίας και τώρα στην Υεμένη προκαλούν και ενισχύουν το αντιαμερικάνικο αίσθημα σε ένα πληθυσμό με αραβική εθνική συνείδηση και μουσουλμάνους στο θρήσκευμα. Αυτό σημαίνει ότι σε περίπτωση αμερικάνικης στρατιωτικής επέμβασης, οι διάφορες φυλές μπορεί να συνασπιστούν εναντίον του καθεστώτος Saleh και των Αμερικάνων. Σύμφωνα με την «Ουάσιγκτον Ποστ» (5/1/09), «στη βουλή, εκπρόσωποι της αντιπολίτευσης προειδοποιούν ότι πολλοί Υεμενίοι θα υποστηρίξουν την

Αλ - Κάιντα, αν οι συγκρούσεις κλιμακωθούν», ενώ η κυβέρνηση τις τελευταίες μέρες επιχειρεί να υποβαθμίσει την έκταση της αμερικάνικης ανάμιξης στη χώρα και δηλώνει πανέτοιμη να αντιμετωπίσει τους εχθρούς με τις δικές της δυνάμεις.

Απειλή όλα τα κινήματα

Το καθεστώς του προέδρου Ali Abdallah Saleh, που κυβερνά τη χώρα από το 1978, εν μέσω διαφθοράς και οικογενειοκρατίας, βρίσκεται σε δεινή θέση. Το βασικό πρόβλημά του δεν είναι η Αλ - Κάιντα, αλλά το αντάρτικο της φυλής των Χουθί στο βορρά, που προβάλλει κοινωνικές διεκδικήσεις, και το αυτονομιστικό κίνημα στο νότο, το οποίο υποκινείται και τροφοδοτείται κυρίως από τα τεράστια κοινωνικά προβλήματα της χώρας. Βάζοντας το καθεστώς Saleh την ταμπέλα της Αλ - Κάιντα σε όλα τα κινήματα που υπάρχουν στη χώρα, νομιμοποιεί την σαουδαβική, την αμερικάνικη, τη βρετανική και την όποια άλλη ξένη επέμβαση στη χώρα, για να μπορέσει να τα καταστείλει. Εδώ και καιρό, ο στρατός της Σαουδικής Αραβίας περνά τα βόρεια σύνορα της Υεμένης και πολεμά τους Χουθί, ενώ η αεροπορία βομβαρδίζει τα χωριά τους. Με πρόσχημα πάντα τους ισλαμιστές «τρομοκράτες», έγιναν οι πρώτοι βομβαρδισμοί από αμερικάνικα και υεμενικά αεροπλάνα σε τρεις περιοχές του νότου.

Όλα τα κινήματα στην Υεμένη αποτελούν σοβαρή απειλή για τα αμερικάνικα συμφέροντα στην περιοχή και ιδιαίτερα στη Σαουδική Αραβία. Οχι μόνο γιατί οι ισλαμικές οργανώσεις μπορεί να πραγματοποιήσουν σοβαρά χτυπήματα μέσα και έξω από την Υεμένη, αλλά γιατί όλα αυτά τα κινήματα είναι αποσταθεροποιητικοί και διαλυτικοί παράγοντες για την Υεμένη και τη γύρω περιοχή. Ας μην ξεχνάμε ότι η Υεμένη έχει εκτεταμένα και πορώδη βόρεια σύνορα με τη Σαουδική Αραβία και στρατηγικής σημασίας γεωγραφική θέση στην αραβική χερσόνησο. Βρίσκεται στην έξοδο από την Ερυθρά Θάλασσα, μέσα στον κόλπο του Αντεν και απέναντι από το Κέρας της Αφρικής. Δηλαδή στο θαλάσσιο δρόμο που ακολουθούν τα πλοία από τον Περσικό Κόλπο μέχρι τη Διώρυγα του Σουέζ.

Τα δεδομένα αυτά μας οδηγούν σε μια πρώτη εκτίμηση ότι ο Λευκός Οίκος, έχοντας ανοιχτά τρία ακόμη μέτωπα, Ιράκ, Αφγανιστάν, Πακιστάν, δεν θα ρισκάρει, τουλάχιστον σύντομα, μια ανοιχτή στρατιωτική επέμβαση και κατοχή στη Σομαλία. Φαίνεται ότι σ' αυτή τη φάση θα ακολουθήσει τη στρατηγική που εφαρμόζει στο Πακιστάν, παρόλο που η κατάσταση στην Υεμένη είναι σαφώς διαφορετική.

Εβαλαν τα γυαλιά στη CIA οι Ταλιμπάν

Πάνω από 10 μέρες έχουν περάσει και ο αντίκτυπος από το βαρύτατο πλήγμα που υπέστη η CIA στο Αφγανιστάν δεν έχει σβήσει ακόμη, παρά τις προσπάθειες του Λευκού Οίκου να κρατήσει χαμηλά τους τόνους και να περιβάλλει με αρκετή μυστικότητα το περιστατικό.

Όπως είναι γνωστό, στις 30 Δεκεμβρίου, ένας άντρας ζωσμένος με εκρηκτικά ανατινάχτηκε εν μέσω μιας συνάντησης πρακτόρων της CIA στην προκεχωρημένη βάση Τσάπμαν στην αφγανική επαρχία Κοστ, στα σύνορα με το Πακιστάν, προκαλώντας το θάνατο 7 αμερικάνων πρακτόρων, μεταξύ των οποίων και μιας γυναίκας επικεφαλής της ομάδας, ενός Ιορδανού και το σοβαρό τραυματισμό 6 ακόμη πρακτόρων της CIA.

Το μυστήριο γύρω από το πρόσωπο του δράστη της επίθεσης και τον τρόπο που κατάφερε να μπει στην ασφαλειά της CIA άρχισε να διαλύεται τις τελευταίες μέρες. Σύμφωνα με δημοσιεύματα καταρχήν του αμερικάνικου τύπου και δηλώσεις αμερικάνων αξιωματούχων, πρόκειται για ένα «διπλό πράκτορα», τον ιορδανό γιατρό Humam Khalil Abu - Mulal al - Balawi, ο οποίος εργαζόταν σε παλαιστινιακό προσφυγικό στρατόπεδο κοντά στην Ζάρκα, την πόλη καταγωγής του, και είχε συλληφθεί πριν από ένα χρόνο ως «συμπαθών της Αλ - Κάιντα». Από τότε υποτίθεται ότι στρατολογήθηκε ως πληροφοριοδότης της ιορδανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, από την οποία και σε στενή συνεργασία με τη CIA στάλθηκε στο Αφγανιστάν για να διεισδύσει στην Αλ - Κάιντα και να βοηθήσει στον εντοπισμό της ηγεσίας της.

Στο Αφγανιστάν βρισκόταν σε επαφή με τον Ιορδανό Ali bin Zeid, αξιωματικό της ιορδανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και πρώτο εξάδελφο του βασιλιά της Ιορδανίας, ο οποίος συνεργαζόταν με την ομάδα της CIA στη βάση Τσάπμαν. Την ημέρα της επίθεσης, ο Al - Balawi επικοινωνήσε με τον Ali bin Zeid και ζήτησε επείγουσα συνάντηση με τους πράκτορες της CIA ισχυριζόμενος ότι είχε σημαντικές πληροφορίες για τον Ζαουάχρι.

Η επίθεση αυτοκτονίας στη σφηκοφωλιά της CIA στη βάση Τσάπμαν αποτελεί κορυφαία στρατιωτική επιχείρηση από την πλευρά των Ταλιμπάν, η οποία, εκτός των άλλων, διαλύει το μύθο για το άτρωτο της CIA, που μπορεί να παρακολουθεί και να μαθαίνει τα πάντα για τους πάντες και να ενεργεί ανάλογα. Θέτει σε ακόμη μεγαλύτερη αμφισβήτηση τη δυνατότητα των Αμερικάνων να συγκροτήσουν ένα μεγάλο και ισχυρό αφγανικό στρατό και αστυνομία προκειμένου να μπορέσουν να απεμπλακούν στρατιωτικά από το Αφγανιστάν, όταν οι Ταλιμπάν όχι μόνο δηλώνουν ότι διεισδύουν με δικούς τους ανθρώπους στα σώματα αυτά, αλλά αποδεικνύουν ότι μπορούν να διεισδύσουν ακόμη και σε πολύ ψηλά κλιμάκια.

Ταυτόχρονα, η επίθεση αυτή αποτελεί συντριπτικό πλήγμα σε μια από τις βάσεις - κλειδιά της CIA στο Αφγανιστάν. Είναι η πιο πολύνεκρη επίθεση για τη CIA από το 1983, όταν σκοτώθηκαν 8 πράκτορες της στην επίθεση με φορτωμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητο στην αμερικάνικη πρεσβεία της Βηρυτού, και η δεύτερη πιο φονική στην ιστορία της.

Η επαρχία Κοστ, στο νοτιανατολικό Αφγανιστάν, είναι στρατηγικής σημασίας για την εξέλιξη του πολέμου, γιατί συνορεύει με το Βόρειο Βαζιριστάν, προπύργιο των πακιστανών Ταλιμπάν, και βρίσκεται στο δρόμο διακίνησης των Ταλιμπάν ανάμεσα στις δυο χώρες και ανεφοδιασμού τους. Η ομάδα της CIA στη βάση Τσάπμαν ήταν τμήμα της αποκολλούμενης νατοϊκής «εκστρατείας αποκεφαλισμού» των ηγετικών στελεχών των Ταλιμπάν και της Αλ - Κάιντα. Συγκέντρωναν πληροφορίες για τα δίκτυα και τις κινήσεις των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν και στο Πακιστάν, οργάνωναν επιθέσεις εναντίον σημαντικών ηγετικών στόχων και σαμποτάζ (υπάρχουν καταγγελίες των Ταλιμπάν και στις δύο χώρες για προβοκατόρικες βομβιστικές επιθέσεις σε μαζικούς χώρους εναντίον αμάχων δια χειρός CIA και Blackwater). Συν τοις άλλοις, οι πράκτορες που σκοτώθηκαν χαρακτηρίζονται από αμερικάνους αξιωματούχους πολύ έμπειροι, καλοί γνώστες της περιοχής και πολύ ικανοί.

Αμερικάνικη «βοήθεια» για την αγορά αμερικάνικων όπλων

Παραμονή Χριστουγέννων, ο Μπάρακ Ομπάμα υπέγραψε μια από τις μεγαλύτερες συμφωνίες αμερικάνικης «βοήθειας» τη χρονιά που πέρασε. Αυτή φυσικά δεν προορίζεται για την Αφρική ή για κάποια από τις φτωχές και καταχρεωμένες χώρες της λίστας της Διεθνούς Τράπεζας, αλλά πρωτίστως για το Ισραήλ. Πρόκειται για μια δεκάχρονη συμφωνία, η οποία προβλέπει τη χορήγηση στο Ισραήλ αμερικάνικης «βοήθειας» 2.77 δισ. δολαρίων για το 2010 και συνολικά 30 δισ. δολαρίων για τη δεκαετία που μόλις άρχισε. Αξίζει να σημειωθεί ότι το Ισραήλ, που είναι εδώ και πολλά χρόνια ο μεγαλύτερος αποδέκτης της αμερικάνικης βοήθειας, δεσμεύεται από τη συμφωνία να δαπανήσει το 75% της «βοήθειας» για την αγορά όπλων που κατασκευάζονται στις ΗΠΑ.

Ανάλογη δέσμευση ισχύει και για την Αίγυπτο, που είναι ο δεύτερος μετά το Ισραήλ αποδέκτης αμερι-

κάνικης βοήθειας, ύψους 1.75 δισ. δολαρίων για το 2010. Το ατσάλινο τείχος που στήνει το φασιστικό καθεστώς Μουμπάρακ κατά μήκος των αιγυπτιακών συνόρων με τη Λωρίδα της Γάζας, σε συνεργασία με τους Αμερικάνους και τους Ισραηλινούς, είναι πιθανότατα ένα από τα ανταλλάγματα γ' αυτή τη «βοήθεια».

Εκτός από τους γνωστούς αποδέκτες της αμερικάνικης «βοήθειας», όπως το Ιράκ, το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, αυξημένη κατά 56% «βοήθεια» προβλέπεται να πάρει και το νέο μέτωπο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», η Υεμένη. Η «βοήθεια» αυτή υπολογίζεται σε 63 εκατομμύρια δολάρια για το 2010 από 40.3 το 2009. Στο ποσό αυτό δεν περιλαμβάνονται τα λεγόμενα αντιτρομοκρατικά κονδύλια που χορηγούνται από το Πεντάγωνο, τα οποία για την Υεμένη ήταν 67 εκατομμύρια δολάρια το 2009.

Κάτω η οικονομική τρομοκρατία

Σύμφωνα με τον ευρωπαϊκό Τύπο και ιδιαίτερα με τα έντυπα που απηχούν απευθείας τις απόψεις του χρηματιστικού κεφάλαιου, η Ελλάδα είναι το «μαύρο πρόβατο» της Ευρώπης, γιατί το δημοσιονομικό της έλλειμμα φτάνει το 12,7% του ΑΕΠ. Η Ισπανία, όμως, που η επίσημη ανεργία έχει φτάσει το 20%, δεν θεωρείται «μαύρο πρόβατο». Ένα τέτοιο ποσοστό ανεργίας θεωρείται απολύτως συμβατό με τη σταθερότητα της ευρωζώνης.

Και μόνο η παραπάνω σύγκριση αρκεί για να αποκαλύψει την ουσία των όσων διαδραματίζονται στη χώρα μας και γύρω από τη χώρα μας το τελευταίο χρονικό διάστημα. Ο ελληνικός λαός βιώνει μια πρωτοφανή οικονομική τρομοκρατία, που στόχο έχει να τον γονατίσει από το φόβο. Να αποδεχτεί τα πάντα, προκειμένου να ευημερήσει και πάλι ένας αριθμός. Ένας αριθμός, η ευημερία του οποίου είναι αντιστρόφως ανάλογη από τις στοιχειωδέστερες ανάγκες επιβίωσης των εργαζόμενων, των συνταξιούχων, των φτωχών αγροτών. Προκειμένου να μειωθεί το έλλειμμα κάτω από το 3% μέσα σε μια τριετία, οι μισθοί και οι συντάξεις πρέπει να πέσουν, η φορολογία (ιδίως η έμμεση) πρέπει να φτάσει στα ύψη, το ασφαλιστικό σύστημα πρέπει να ξεθεμελιωθεί, οι κοινωνικού χαρακτήρα κρατικές δομές πρέπει να εξαθλιωθούν, η ανεργία να αγκαλιάσει μερικές ακόμη εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους. Τα μόνα που δεν πρέπει να θιγούν είναι τα καπιταλιστικά κέρδη, τα οποία άλλωστε θα είναι τα μόνα εισοδήματα που θα εξακολουθήσουν να φορολογούνται αυτοτελώς, με 25%.

Επειδή κάθε κυβέρνηση κρίνεται ευάλωτη στις κοινωνικές πιέσεις, το κουμάντο ανέλαβαν να κάνουν οι ίδιοι οι τεχνοκράτες της Κομισιόν, που έδωσαν τις βασικές κατευθύνσεις για το τριετές Πρόγραμμα Σταθεροποίησης και διορθώνουν συνεχώς τα διάφορα μέτρα που προβλέπει η κυβέρνηση. Είναι τόσες και τέτοιες οι παρεμβάσεις τους, που τα κορυφαία στελέχη του οικονομικού επιτελείου δεν τολμούν να κάνουν δηλώσεις και να μιλήσουν συγκεκριμένα. Μόνο την τρέχουσα εβδομάδα, δυο φορές ο Παπακωνσταντίνου και μία η Κατσέλη κάλεσαν τους οικονομικούς συντάκτες σε συνέντευξη, ζητώντας οι δηλώσεις τους να μην αποδοθούν στους ίδιους αλλά σε «υψηλόβαθμα στελέχη του υπουργείου». Έτσι, δεν δεσμεύονται για τίποτα, ενώ ταυτόχρονα «σπρώχνουν» την οικονομική τρομοκρατία, χρησιμοποιώντας τους συντάκτες σαν παπαγαλάκια. Την Πέμπτη, ο Παπακωνσταντίνου αρνήθηκε να διαψεύσει δημοσίευμα σύμφωνα με το οποίο η Κομισιόν απαιτεί μείωση κατά 7% του κονδυλίου μισθοδοσίας στο δημόσιο.

Το σπάσιμο της οικονομικής τρομοκρατίας και η αποκατάσταση της αλήθειας είναι το πρώτο βήμα που απαιτείται για να σπάσει ο διάχυτος κοινωνικός φόβος και να αναπτυχθούν επιτέλους οι ταξικοί αγώνες.

■ Γλώσσα λανθάνουσα

Ξεπερνώντας κάθε όριο και εκθέτοντας την ίδια την (ανεξάρτητη υποτίθεται) «επιστημονική» επιτροπή για το ασφαλιστικό που έχει συστήσει, ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος ανακοίνωσε τα εξής στις 21 Δεκεμβρίου: «*Αύριο, Τρίτη 22 Δεκεμβρίου 2009 και ώρα 09:30, υπό την προεδρία του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέα Λοβέρδου και του Υφυπουργού κ. Γιώργου Κουτρουμάνη συνέρχεται για τρίτη φορά η Επιτροπή των Εμπειρογνομητών με αντικείμενο την ασφαλιστική μεταρρύθμιση*». Τι σόι ανεξάρτητη επιστημονική επιτροπή είν' αυτή που συνεδριάζει υπό την προεδρία της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου; Λίγη ώρα αργότερα, προφανώς επειδή κάποιος διαπίστωσε τη χοντράδα και χτύπησε το καμπανάκι, ο υπουργός έστειλε διορθωτικό δελτίο Τύπου: «*Αύριο, Τρίτη 22 Δεκεμβρίου 2009 και ώρα 09:30, με την παρουσία της πολιτικής ηγεσίας συνέρχεται για τρίτη φορά η Επιτροπή των Ειδίκων για το Ασφαλιστικό!*»

Φυσικά, επί της ουσίας δεν αλλάζει τίποτα. Με τη βιασύνη και την αλαζονεία του ο Λοβέρδος αποκάλυψε το χαρακτήρα αυτής της επιτροπής, που λειτουργεί –όπως και όλες οι ανάλογες στο παρελθόν– ως όργανο της κυβέρνησης.

■ Πολιτικαντισμός παιλαίς κοπής

Φαίνεται πως στη Φθιώτιδα είναι μαζεμένη η αγροτική πρωτοπορία. Αυτή που εκφράζει τον αγροτικό κόσμο ολόκληρης της χώρας. Δεν εξηγείται διαφορετικά το γεγονός ότι η υπουργός Γεωργίας Κ. Μπατζέλη, για δεύτερη φορά στους τρεις πρώτους μήνες της υπουργικής της θητείας, πραγματοποίησε «ανοικτή συνάντηση με τοπικούς φορείς και αγρότες» σε θέατρο της περιοχής, προκειμένου να συζητήσει μαζί τους «ζητήματα τοπικού ενδιαφέροντος αλλά και ευρύτερης αγροτικής πολιτικής σε εθνικό επίπεδο». Το γεγονός ότι η Φθιώτιδα είναι η εκλογική περιφέρεια της υπουργού είναι ασφαλώς... τυχαίο.

Δε λέμε, να πάει η υπουργός στην εκλογική της περιφέρεια, αλλά με την ιδιότητα του βουλευτή, όχι μ' αυτή του υπουργού που επιλέγει την εκλογική του περιφέρεια για να συζητήσει θέματα «ευρύτερης αγροτικής πολιτικής σε εθνικό επίπεδο». Οι νέες κοπής πολιτικοί του Παπανδρέου αποδεικνύονται χειρότεροι από τους παλιούς κομματάρχες. Είναι τέτοια η αλαζονεία τους

που δεν προσέχουν ούτε τους τύπους.

■ Δικό τους Πρόγραμμα θα εγκρίνουν

Τη βεβαιότητά του ότι δεν πρόκειται να κοπεί από την Κομισιόν το Πρόγραμμα Σταθερότητας εξέφραζε παραμονές της πρωτοχρονιάς ο Παπανδρέου στους δημοσιογράφους. «Δεν φοβάμαι ότι θα απορριφθεί το Πρόγραμμα Σταθερότητας από την Κομισιόν. Δεν δίνεις εξετάσεις και κόβεσαι. Συζητάμε μαζί τους. Γίνεται συζήτηση για κάθε κομμάτι του προγράμματος». Η ουσία βρίσκεται στο δεύτερο σκέλος της φράσης του: «Συζητάμε μαζί τους. Γίνεται συζήτηση για κάθε κομμάτι του προγράμματος». Πρώτα θα εγκρίνουν το Πρόγραμμα οι «γκαουλάιτερ» των Βρυξελλών, υπαγορεύοντας τους όρους τους, και μετά θα κληθούν τα θεσμικά όργανα στην Ελλάδα (υπουργικό συμβούλιο, Βουλή) να το επικυρώσουν με πανηγυρικό τρόπο. Γιατί, λοιπόν, να ανησυχεί ο Παπανδρέου; Πρόγραμμα που θα έχουν καταρτίσει οι ίδιοι θα κληθούν να εγκρίνουν οι κοινοτικοί, οπότε δεν θα έχουν κανένα λόγο να το απορρίψουν.

Αλλωστε, ο Παπακωνσταντίνου φρόντισε να τους δώσει ένα ακόμη από δείγμα γραφής. Εντεκα μέρες μετά την ψήφιση του προϋπολογισμού, ανακοίνωσε την... αναθεώρησή του. Κι αυτό έγινε... ολως τυχαίως, δυο μέρες πριν καταφθάσουν οι ελεγκτές της Κομισιόν και της ΕΚΤ!

ΥΓ: Ο Πεταλωτής, που δέλει καιρό ακόμη να μάθει τα κόλπα της αόριστης εκφοράς του κυβερνητικού λόγου, το είπε πεντακάθαρα στην ενημέρωση των συντακτών την περασμένη Δευτέρα: «*Βεβαίως, υπάρχει στενή συνεργασία με την Ευρωπαϊ-*

■ Τεράστιο πολιτικό πλήγμα

Με πέντε κατοχικούς στρατιώτες νεκρούς, τέσσερις αμερικανούς και έναν βρετανό, ξεκίνησε η νέα χρονιά στο Αφγανιστάν. Όμως, το μεγάλο πλήγμα στις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις το επέφεραν οι Ταλιμπάν λίγο πριν εκπνεύσει η προηγούμενη χρονιά, με την εκτέλεση 8 πρακτόρων της CIA μέσα στην έδρα τους, σε μυστική στρατιωτική βάση. Ήταν το μεγαλύτερο πλήγμα που δέχτηκαν οι αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες τα τελευταία 30 χρόνια. Γι' αυτό και έσπευσαν να θάψουν τη σχετική συζήτηση. Γιατί το πλήγμα αυτό ήταν περισσότερο πολιτικό παρά στρατιωτικό. Στο άντρο της CIA, εκεί παρά στρατιάζονται τα σχέδια δολιοφθορών και διείσδυσης μέσω πρακτόρων στις αντίδικες δυνάμεις, κατάφερε να διειδύσει πράκτορας των ανταρτών (από αμερικανικές πηγές και πηγές των Ταλιμπάν λέχθηκε ότι επρόκειτο για Ιορδανό, που είχε συλληφθεί ως συνεργάτης της «Αλ Κάιντα» και στρατολογήθηκε από τη CIA, για να αποδειχτεί τελικά διπλός πράκτορας) και να τους τινάξει στον αέρα, καταρρακώνοντας το γόητρό τους και το θρύλο της πανίσχυρης υπηρεσίας. Άλλο σινεμά, όμως, και άλλο πραγματική ζωή. Στο αμερικάνικο σινεμά κερδίζουν πάντοτε οι άπρωτοι πράκτορες της CIA. Στην πραγματική ζωή, εκείνοι που έχουν το δίκιο, εκείνοι που μάχονται για την ανεξαρτησία της χώρας τους, καταφέρνουν να χτυπήσουν ακόμα και τις πιο επίλεκτες δυνάμεις του εισβολέα.

ΥΓ: Πράκτορες «δυγατρικής» της CIA ήταν τελικά και οι πέντε «πολίτες» που σκοτώθηκαν πριν λίγο καιρό στην Καρντέζ, σε άλλη ενέργεια των αφγανών ανταρτών. Εμφανίζονταν ως υπάλληλοι της Development Alternatives Inc. Οι Ταλιμπάν έχουν πολύ καλό δίκτυο πληροφοριών.

κή Επιτροπή, έτσι ώστε να μην κινδυνεύουμε να μας απορρίψουν το Πρόγραμμα Σταθερότητας, κάτι που θα ήταν καταστροφικό για την ελληνική οικονομία».

■ Προβοκάτορες και προσκυνημένοι

Το διαβάσαμε στο «Ριζοσπάστη», στο πρώτο φύλλο της νέας χρονιάς: «Μόνο τυχαίο δεν είναι βέβαια το γεγονός ότι η νέα δεκαετία ξεκινά, όπως η προηγούμενη, μέσα σε κλίμα τρομολαγνίας, με αφορμή αυτή τη φορά την αποτυχημένη απόπειρα σε αεροσκάφος ανήμερα τα Χριστούγεννα. Καθόλου τυχαίο δεν είναι επίσης ότι το κλίμα τρομοϋστερίας τροφοδοτείται από τις κινήσεις της "Αλ Κάιντα", ο αρχηγός της οποίας δέκα χρόνια τώρα, **όπως τυχαίως**, παραμένει ασύλληπτος».

Τελείωσε, άπαξ και παραμένει ασύλληπτος ο αρχηγός της «Αλ Κάιντα», παναπέι ότι είναι πράκτορας και τον προστατεύουν. Το ενδεχόμενο να παραμένει ασύλληπτος γιατί δεν μπορούν να τον συλλάβουν, επειδή έχει απέραντη υποστήριξη από τον πληθυσμό της τεράστιας περιοχής στην οποία ζει και κινείται, πρέπει να απορριφθεί ως σκέψη... ιερόσυλη. Οι ιμπεριαλιστές είναι ανίκητοι. Μπορούν να πιάσουν όποιον θέλουν, όποτε θέλουν. Κανένας δε μπορεί να τους ξεφύγει. Ξεφεύγει μόνο όποιος είναι δικός του πράκτορας και τον χρησιμοποιούν για προβοκάτορες.

Λεπτομέρεια: Τα ίδια έλεγαν επί χρόνια και για τα μέλη της 17Ν και του ΕΛΑ. Κι όταν οι εξελίξεις μετά το 2002 δεν επιβεβαίωσαν τη βρόμικη πρακτορολογία τους, προσπάθησαν (ανεπιτυχώς) να τη σταματήσουν, μέχρι που το βούλωσαν.

■ Πιάστηκαν στα πράσα

Εικόνες από συγκρούσεις που είχαν γίνει στην Ονδούρα στις αρχές του περασμένου καλοκαιριού, μετέδωσε το γαλλικό κρατικό κανάλι «France 2» και αναπαρήγαγαν ορισμένες γαλλικές εφημερίδες, εμφανίζοντάς τες ως εικόνες από τα πρόσφατα επεισόδια στην Τεχεράνη. Την αποκάλυψη έκανε η γερμανική εφημερίδα «Junge Welt» και το γαλλικό κανάλι αναγκάστηκε να ζητήσει δημόσια συγνώμη, μιλώντας για «λάθος». Από την Ονδούρα μέχρι την Τεχεράνη, βέβαια, μεσολαβούν μερικές χιλιάδες χιλιόμετρα και από τις αρχές του καλοκαιριού μέχρι το Δεκέμβριο μισός χρόνος, οπότε περίπτωση λάθους αποκλείεται εκ των πραγμάτων. Είχαμε, απλά, μια ακόμα αποκάλυψη της πάγιας τακτικής των αστικών ΜΜΕ να κατασκευάζουν ειδήσεις και να οργανώνουν την προπαγάνδα τους με γκεμπελικό τρόπο (θυμηθείτε τον «Κορμορόνο του Περσικού Κόλπου»!). Κάθε φορά που πιάνονται στα πράσα λένε «συγνώμη, λάθος» και συνεχίζουν.

■ Η επιστροφή του βρυκόλακα

Λέτε να έχει φυράνει το μυαλό του Μητσοτάκη και να μην ξέρει τι λέει; Λέτε να πίστεψε ποτέ ότι έχει την παραμικρή ελπίδα να υλοποιηθεί η πρόταση που έκανε για σχηματισμό κυβέρνησης έκτακτης ανάγκης, με πρωθυπουργό τον Παπανδρέου, αντιπρόεδρο τον Σημίτη, οικονομικό υπεργουβερνатор τον Παπαδήμο και υπουργό Οικονομικών τον Αλ. Παπαδόπουλο (μαζί με τον Παπακωνσταντίνου); Αν είχε κάνει πρόταση για κυβέρνηση εθνικής ενότητας, να πεις ότι έλεγε κάτι πρωτότυπο, ασκώντας αντιπολίτευση στο ΠΑΣΟΚ, όμως κυβέρνηση Παπανδρέου με την προσθήκη κάποιων εντελώς ξεχασμένων Πασόκων μάλλον ως ανέκδοτο ακούγεται. Αυτό ακριβώς ήθελε και ο Μητσοτάκης. Έκανε μια «τρελή» πρόταση ξέροντας ότι θα συζητηθεί και θα τον καταστήσει και πάλι παράγοντα του «δημόσιου βίου». Την επιστροφή του στην ενεργό πολιτική με εντυπωσιακό τρόπο ήθελε να κατοχυρώσει. Βλέποντας ότι η κόρη του έχει βαλτώσει και δεν αντιδρά και ξέροντας ότι ο γιος του είναι πολύ λίγος για να παίξει ηγετικό ρόλο, ξαναπαίρνει το παιχνίδι στα χέρια του, για να σώσει ό,τι μπορεί να σωθεί από το Μητσοτακαίικο. Να συγκρατήσει κάποια στελέχη που έχουν μείνει ορφανά και ψάχνονται, να δώσει μια αξιοπρεπή μάχη για διακριτή καταγραφή στο νεοδημοκρατικό συνέδριο του Ιούνη και να διαπραγματευτεί με τον Σαμαρά (δ' αντιπροσώπων, φυσικά) από καλύτερες θέσεις.

■ Το βιοήλι τους

Για «σενάρια που είδαν το φως της δημοσιότητας για την άμεση κατάθεση και ψήφιση νομοσχεδίου για την εξίσωση των ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών στο Δημόσιο, με βάση την προελημμένη απόφαση του ΔΕΚ», κάνει λόγο η ΑΔΕΔΥ σε ανακοίνωσή της την 5η Γενάρη. Ο ίδιος ο υπουργός Οικονομικών έκανε δηλώσεις στους δημοσιογράφους, για «σενάρια» μιλάει η ΑΔΕΔΥ, λέει και όσα γράφθηκαν σε όλες τις εφημερίδες τα έβγαλαν από το μυαλό τους οι δημοσιογράφοι. Στη συνέχεια, η ΑΔΕΔΥ δεν παραλείπει να σημειώσει ότι αυτά τα «σενάρια» «εκτός των άλλων έρχονται σε αντίθεση με τις προεκλογικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης». Πότε το ΠΑΣΟΚ δεσμεύτηκε προεκλογικά ότι δεν θα εφαρμόσει την απόφαση του ΔΕΚ για την εξίσωση των ορίων ανδρών-γυναικών στο δημόσιο; Μήπως μπορεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία να μας το υποδείξει;

Στη σειρά άρθρων που ξεκινάμε απ' αυτό το φύλλο, θα προσπαθήσουμε να εκθέσουμε μια σειρά σκέψεις και απόψεις για μια ταξική-επαναστατική τακτική στο εργατικό κίνημα, που απτετέλεσαν αντικείμενο προβληματισμού και συζήτησης στους κόλπους της «Κ» το τελευταίο χρονικό διάστημα. Οι πρώτες δικές μας αποκρυσταλλώσεις έχουν ήδη γίνει, γι' αυτό και θέλουμε να τις βάλουμε σε συζήτηση στο κίνημα. Νομίζουμε πως περνάμε μια μεταβατική περίοδο, με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά – τόσο ως προς τις αντικειμενικές συνθήκες όσο και ως προς την κατάσταση του κινήματος – που απαιτούν τη διαμόρφωση μιας νέας τακτικής. Αντίθετα, οι μειοψηφικές δυνάμεις με ταξική αναφορά στο εργατικό κίνημα εξακολουθούν να κινούνται στην πεπατημένη, προσπαθώντας να χωρέσουν ένα καινούργιο σώμα σ' ένα παλιό κοστούμι. Το κομβικό ερώτημα στο οποίο θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε είναι το εξής: *Μπορεί να οικοδομηθεί σήμερα ταξικός συνδικαλισμός στηριγμένος στον αγώνα για τη βελτίωση των όρων πώλησης της εργατικής δύναμης;*

Νέα κατάσταση, νέα καθήκοντα (1)

Ας ξεκινήσουμε με μερικά δεδομένα.

1 Η εργατική δύναμη είναι εμπόρευμα, το οποίο πουλιέται και αγοράζεται όπως κάθε εμπόρευμα στην αγορά. Η τιμή του κινείται πάνω ή κάτω από την αξία του, ανάλογα με τη σχέση προσφοράς-ζήτησης που υπάρχει στην αγορά. Αυτό αποτελεί οικονομικό νόμο του καπιταλισμού και κανένα κίνημα δε μπορεί να «πηδήσει» πάνω απ' αυτόν. Εδώ και αρκετά χρόνια η τιμή της εργατικής δύναμης (μισθός) κινείται σταθερά κάτω από την αξία της και με καθοδική τροχιά. Το αποτέλεσμα της πραγματικής μείωσης του μισθού εργασίας το βλέπουμε αδρά μπροστά μας. Αρκεί μόνο η εν τοις πράγμασι κατάργηση του οκτώωρου και του πενήμηρου. Για να τα βγάλουν πέρα τα εργατικά νοικοκυριά απαιτείται δεύτερη δουλειά, υπερωρίες, δουλειά κατά τις μέρες της εβδομαδιαίας ανάπαυσης.

Τις περισσότερες φορές αυτό προσλαμβάνεται ως αποτέλεσμα της υποχώρησης του εργατικού κινήματος, λόγω της προδοσίας της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Πρωτίστως, όμως, είναι αποτέλεσμα της χειροτέρευσης της θέσης της εργατικής τάξης στην αγορά εργασίας. Είναι δηλαδή πρωτίστως αποτέλεσμα της λειτουργίας του οικονομικού νόμου που αναφέραμε παραπάνω. Πάνω στο έδαφος της αντικειμενικής αδυναμίας της εργατικής τάξης αναπτύχθηκε η προδοσία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, με την μετατροπή της σε θεσμό του συστήματος εξουσίας. Αν υποθέσουμε ότι ένα ταξικό κίνημα βρισκόταν στη θέση της αστικοποιημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, θα μπορούσε να καθυστερήσει την πορεία συνεχούς διολίσθησης της τιμής της εργατικής δύναμης κάτω από την αξία της, όχι όμως και να την κα-

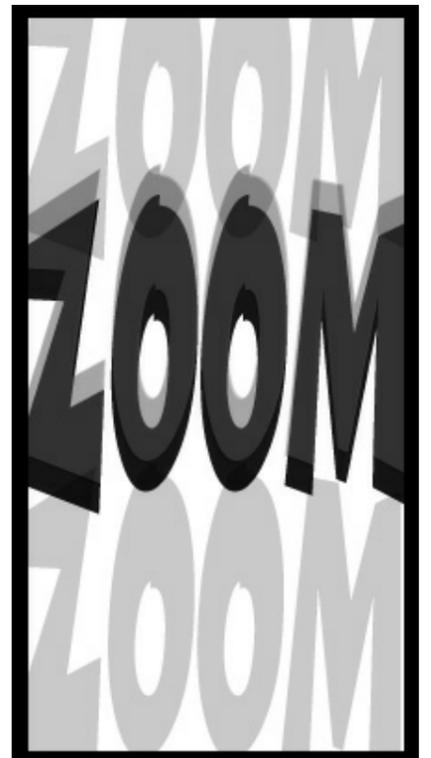
ταργήσει. Αναφερόμαστε στο πεδίο των άμεσων διεκδικήσεων, αυτών που αφορούν τους όρους πώλησης της εργατικής δύναμης στην καπιταλιστική αγορά εργασίας και όχι στους γενικότερους κοινωνικοπολιτικούς συσχετισμούς που θα μπορούσε να διαμορφώσει ένα ταξικό κίνημα. Αυτό θα το διαπραγματευθούμε αναλυτικά σε άλλο σημείο αυτής της ανάλυσης.

2 Τι είναι εκείνο που έχει οδηγήσει σ' αυτή τη δυσμενή για την εργατική τάξη κατάσταση στην αγορά εργασίας; Οι βασικότεροι παράγοντες είναι δύο: πρώτο, η εκρηκτική άνοδος της παραγωγικότητας της κοινωνικής εργασίας τις τρεις τελευταίες δεκαετίες, με την ενσωμάτωση σε όλες τις εργασίες της παραγωγής και της κατανομής, των επιτευγμάτων της πληροφορικής (αυτοματισμοί, ρομποτική κ.λπ.), και δεύτερο η έκρηξη της διεθνοποίησης του κεφάλαιου, αυτό που οι αστοί οικονομολόγοι ονόμασαν «παγκοσμιοποίηση» (globalisation).

Η άνοδος της παραγωγικότητας της κοινωνικής εργασίας οδήγησε σε εκτόπισμα εργατικών χεριών και παράλληλα σε άνοδο

των από διπλή πίεση. Από τη μια η άνοδος της παραγωγικότητας της κοινωνικής εργασίας οδήγησε σε χαμηλότερη ζήτηση εργατικών χεριών και από την άλλη οι επενδύσεις μόνο στις χώρες της απόλυτης εργατικής εξαθλίωσης και η δυνατότητα μεταφοράς των επιχειρήσεων (ιδίως των βιομηχανικών) σ' αυτές έδωσε στους καπιταλιστές τη δυνατότητα να ασκούν συνεχώς εκβιασμούς και να ρίχνουν συνεχώς την τιμή της εργατικής δύναμης.

3 Αυτές οι αλλαγές στην αγορά εργασίας, που ήρθαν σαν αποτέλεσμα της λειτουργίας των οικονομικών νόμων του καπιταλισμού, συνέβησαν σε μια εποχή μεγάλων αλλαγών στην παγκόσμια σκηνή, που επέδρασαν καθοριστικά στη συνείδηση της εργατικής τάξης. Η παταγώδης κατάρρευση των καθεστώτων του παλινορθωμένου καπιταλισμού εμφανίστη-

κε ως κατάρρευση και αποτυχία του κομμουνισμού και έτσι αφομοιώθηκε, ιδιαίτερα από τις νέες γενιές των εργατών. Σε παγκόσμιο επίπεδο, η αστική τάξη κυριάρχησε ιδεολογικά και πολιτικά, γεγονός που επέτρεψε στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να επιταχύνει τη μετατροπή της σε μια καθαρά αστική-διαχειριστική δύναμη.

Ετσι, η εργατική τάξη βρέθηκε εντελώς αποπληρωμένη ιδεολογικά και πολιτικά, σε μια περίοδο που οι αντικειμενικές συνθήκες ευνοούσαν το κεφάλαιο στην αγορά εργασίας. Το αποτέλεσμα ήταν η επίθεση για την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων σε παγκόσμιο επίπεδο να περάσει χωρίς καθόλου ή με ελάχιστες αντιστάσεις. Δεν δόθηκε, δηλαδή, ούτε μια στοιχειωδώς αποτελεσματική μάχη οπισθοφυλακών, που θα μπορούσε να καθυστερήσει την επέλαση του αντίπαλου. Οι ταξικές δυνάμεις παντού δεν κατάφεραν να παίξουν κανένα ρόλο, καθώς ήταν εξαιρετικά μειοψηφικές και έδρασαν σ' ένα περιβάλλον εξαιρετικά εχθρικό απ' όλες τις απόψεις.

Κλείνοντας, λοιπόν, αυτό το πρώτο μέρος, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι σε παγκόσμιο επίπεδο (και στη χώρα μας, φυσικά) έχει διαμορφωθεί μια αγορά εργασίας με εξαιρετικά δυσμενείς όρους για την εργατική τάξη. Οι όροι αυτοί γίνονται δυσμενέστεροι μετά το ξέσπασμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, που οδηγεί σε συρρίκνωση της παραγωγής και όλων γενικά των οικονομικών δραστηριοτήτων.

Πέτρος Γιώτης

Ετσι, η εργατική τάξη στον «παραδοσιακό» καπιταλιστικό κόσμο βρέθηκε κά-

Λαίλαπα νέων αντιλαϊκών μέτρων

Ενα δόγμα μόνο υπάρχει στην οικονομική πολιτική της κυβέρνησης Παπανδρέου: θα πάρουμε όσα μέτρα χρειαστούν, προκειμένου το έλλειμμα να πέσει κάτω από το 3% του ΑΕΠ, όπως απαιτείται από το Σύμφωνο Σταθερότητας της ΕΕ. Φυσικά, αναφέρονται μόνο σε μέτρα που πλήττουν τις πλατιές εργαζόμενες μάζες και εν μέρει τα μεσαία στρώματα, γιατί το μεγάλο κεφάλαιο απολαμβάνει και θα εξακολουθήσει να απολαμβάνει πλήρους ασυλίας, αφού θεωρείται ο φορέας που θα βγάλει την οικονομία από την κρίση και για τούτο όχι μόνο δεν πρέπει να επιβαρυνθεί, αλλά αντίθετα πρέπει να στηριχτεί με κάθε είδους κίνητρα από το κράτος.

Ξεκινώντας απ' αυτό το δόγμα, η οικονομική πολιτική διαμορφώνεται μήνα με το μήνα και βδομάδα με τη βδομάδα. Αν το πρώτο πακέτο μέτρων δεν αποδίδει, έρχεται άλλο και αν και αυτό δεν φτάνει, έρχεται άλλο και ούτω καθεξής. Γι' αυτό, άλλωστε, ο κρατικός προϋπολογισμός που με θυελλώδη χειροκροτήματα ψήφισε ο πασοκικός κοινοβουλευτικός λόχος στις 23 Δεκέμβρη, έχει ήδη καταστεί κουρελόχαρτο, όπως με τον πιο επίσημο τρόπο δήλωσε ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, σε άτυπη (off the record) συνέντευξη, την περασμένη Δευτέρα.

Ο Παπακωνσταντίνου αφιέρωσε μεγάλο μέρος της τοποθέτησής του στην προσπάθεια να πείσει ότι το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΠΣΑ) καταρτίζεται από τον ίδιο και όχι με συνεχείς υπαγορεύσεις από την πλευρά της Κομισιόν και ότι θα ακολουθηθεί η θεσμική διαδικασία μέχρι την υποβολή του: υπουργικό συμβούλιο-Βουλή. «Η λέξη υποβολή δεν μ' αρέσει», απαντούσε όταν τον ρωτούσαν αν απύπως έχει υποβάλει σχέδιο στην Κομισιόν. Ομολόγησε, όμως, ότι ανταλλάσσονται συνεχώς e-mail με τις κοινοτικές υπηρεσίες. Τι άλλο περιέχουν αυτά τα e-mail εκτός από τις κυβερνητικές προτάσεις και τις αντιπροτάσεις των κοινοτικών οργάνων, που είναι αυτές που «περνούν» τελικά;

Απόδειξη που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση: τη Δευτέρα ο Παπακωνσταντίνου έλεγε ότι η «προσαρμογή» θα είναι τετραετής: -4% το 2010 και από -2% το 2011, το 2012 και το 2013. Με το γνωστό καθηγητικό σπλάκι του, μάλιστα, διαβεβαίωνε ότι η Κομισιόν δεν ενδιαφέρεται για την περίοδο της «προσαρμο-

γής», αν δηλαδή θα είναι τέσσερα ή τρία χρόνια, αλλά πρώτο για το αν το ΠΣΑ θα είναι «εμπροσθοβαρές» (δηλαδή θα προβλέπει τη μεγάλη μείωση τον πρώτο χρόνο) και δεύτερο για το αν υπάρχουν οι εγγυήσεις ότι όσα αναφέρονται σ' αυτό θα υλοποιηθούν. Την επομένη, στο Μαξίμου έγινε σύσκεψη του οικονομικού επιτελείου υπό τον Παπανδρέου και βγαίνοντας ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε ότι... ο πρωθυπουργός τους έδωσε εντολή να καταρτίσουν τριετές πρόγραμμα (δηλαδή -4% το 2010, -3% το 2011 και -3% το 2012). Φαίνεται πως το τελευταίο e-mail από τις Βρυξέλλες τους έκοβε το βήχα για την τετραετία και απαιτούσε τριετία, ώστε τα μέτρα να πάρουν τη μορφή «θεραπείας σοκ» και να μη δημιουργηθεί καμιά προσδοκία για χαλάρωση της σκληρής λιτότητας. Για να το πούμε όσο πιο παραστατικά γίνεται, αυτή η αλλαγή σημαίνει πως το 2011 και το 2012 θα πρέπει να «φορτωθούν» με επιπλέον μείωση του ελλείμματος κατά περίπου 2,5 δισ. ευρώ (τόσο είναι το 1% του ΑΕΠ).

Όπως είπαμε και παραπάνω, τη Δευτέρα ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε και επίσημα ότι ο προϋπολογισμός που ψήφισε η Βουλή είναι ένα κωλόχαρτο, ακυρώνοντάς τον 11 μόλις μέρες μετά την ψήφισή του. Ανακοίνωσε παραπέρα μείωση των δαπανών κατά **1 δισ. ευρώ**. Τα μισά θα εξασφαλιστούν από επιπλέον διπλασιασμό της αύξησης του ειδικού φόρου καταναλώσεως σε τσιγάρα-ποτά (400-500 εκατ.) και τα άλλα μισά από την περικοπή κατά 10% των επιδομάτων των δημόσιων υπαλλήλων (500-600 εκατ. ευρώ).

Ο Νοέμβρης και ο Δεκέμβρης κύλησαν με μια εκκωφαντική προπαγάνδα από την κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της, σύμφωνα με την οποία ακολουθούν μια κοινωνικά δίκαιη δημοσιονομική πολιτική. Θα αυξήσουμε -έλεγον- κατά 225-250 εκατ. το φόρο σε τσιγάρα-ποτά, για να χρηματοδοτήσουμε την πρόσληψη 3.000 νοσηλευτών. Σε πόσες εκδοχές δεν ακούσαμε αυτό το επιχείρημα; Τώρα, με ποιο επιχείρημα θα δικαιολογήσουν την επιβολή διπλάσιου επιπλέον φόρου; Μόνο από τσιγάρα-ποτά θα εισπράξουν μέσα στο 2010 επιπλέον γύρω στα 750 εκατ. ευρώ! Θα τα εισπράξουν από τις πλατιές εργαζόμενες μάζες, που αποτελούν το καταναλωτικό κοι-

τι σημαίνει 10% μείωση στα επιδόματα των δημοσίων υπαλλήλων; Ο Παπακωνσταντίνου αρνήθηκε να δώσει κάποια παραπέρα εξήγηση. Είπε μόνο ότι δεν θα μειωθεί το οικογενειακό επίδομα κι αυτό καθαρά για προπαγανδιστικούς λόγους. Γιατί σημασία δεν έχει ποιο ή ποια επιδόματα θα μειωθούν, αλλά η μείωση αυτή καθαυτή. Το οικονομικό επιτελείο αποφάσισε ότι πρέπει να κόψει από τη μισθοδοσία των εργαζόμενων στο δημόσιο επιπλέον 500-600 εκατ. ευρώ (πέρα από το πάγωμα των αυξήσεων για όσους παίρνουν πάνω από 2.000 ευρώ το μήνα μικτά, που είχε ήδη ανακοινωθεί). Τον τρόπο με τον οποίο θα καταναείμουν τις περικοπές θα τον βρουν οι υπηρεσίες, αφού πρώτα βάλουν κάτω τα επιδόματα που παίρνουν οι διάφορες κατηγορίες υπαλλήλων. Σημασία έχει πως όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι θα έχουν απώλεια στο συνολικό μισθό τους. Και εκείνοι που θα πάρουν την αύξηση του 1,5% στο βασικό μισθό (με το ένα χέρι θα τους δώσουν αυτή την αστεία αύξηση και με

το άλλο θα τους πάρουν περισσότερο από τα επιδόματα) και εκείνοι που δε θα πάρουν καμία αύξηση. Δεν πρέπει επίσης να ξεχνάμε ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν πήραν και πέρυσι καμία αύξηση, αφού η κυβέρνηση Καραμανλή είχε παγώσει τους μισθούς τους. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί πως το περσινό πάγωμα και η φετινή μείωση μισθών θα ακολουθούν κάθε δημόσιο υπάλληλο και όσα χρόνια του απομένουν μέχρι να βγει στη σύνταξη. Γι' αυτό και ο Παπακωνσταντίνου διαβεβαίωνε τους τραπεζίτες, στην κλειστή σύσκεψη που έγινε στα μέσα Δεκέμβρη στο περιβόητο City του Λονδίνου, ότι τα μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση Παπανδρέου είναι πιο ριζοσπαστικά από τα μέτρα που πήρε η ιρλανδική κυβέρνηση, γιατί είναι μόνιμου και όχι προσωρινού χαρακτήρα.

Σε ό,τι αφορά τον ειδικό φόρο καταναλώσεως στα καύσιμα, ο Παπακωνσταντίνου είπε πως «αυτή τη στιγμή» δεν υπάρχει κάτι. Και η αύξηση στο φόρο των καυσίμων πηγαίνει στην καβάτζα, μαζί με την αύξηση του ΦΠΑ (γρά-

φουμε χωριστά), ώστε να γίνουν διορθωτικές κινήσεις αν δεν βγει το σχέδιο. Πράγμα που πρέπει να θεωρείται σίγουρο, γιατί είναι σίγουρο ότι η αγορά θα «καθήσει» περισσότερο και θα χρειαστεί να αντληθούν πρόσθετοι φόροι για να καλυφθούν οι απώλειες από τη μείωση του τζίρου.

Φυσικά, μόνο σαν αστείο ακούγονται πλέον τα περί «αναθέρμανσης της οικονομίας», που έλεγαν τα κυβερνητικά στελέχη πριν και μετά τις εκλογές. Θυμόμαστε όλοι την προπαγάνδα για το «1 δισ. ευρώ του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης», το οποίο υποτίθεται ότι θα «αναθέρμαινε» την αγορά. Όταν μοιράζεις επιδόματα της τάξης των 300-400 ευρώ (εφάπαξ, όχι κάθε μήνα) στα πιο φτωχά λαϊκά στρώματα και την ίδια στιγμή αφαιρείς άλλα τόσα από τα πιο καλοπληρωμένα στρώματα των εργαζόμενων, όπως είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι, όχι «αναθέρμανση» της αγοράς δεν μπορείς να περιμένεις, αλλά αντίθετα πρέπει να περιμένεις νέα βύθισή της, αφού τα πιο καλοπληρωμένα στρώματα είναι αυτά που μπορούν στοιχειωδώς να συντηρήσουν την κατανάλωση, ενώ τα πιο φτωχά πλέον μετράνε και τη δεκάρα.

Ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε, επίσης, ότι μέσα στο Γενάρη θα έχει ολοκληρωθεί η «διαβούλευση» για την εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών-γυναικών στο δημόσιο (αφορά τις γυναίκες που έχουν μπει στην ασφάλιση πριν το 1993). Και μόνο η λέξη «διαβούλευση» ακούγεται σαν πρόκληση, αφού όπως είπε ο υπουργός Οικονομικών η απόφαση του ΔΕΚ θα εφαρμοστεί οπωσδήποτε. Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο περιέγραψε τη «διαβούλευση». Εχω στείλει -είπε- μια επιστολή στους συναδέλφους μου Ραγκούση και Λοβέρδο και περιμένω τα σχολιά τους. Στη συνέχεια, το κείμενο της ρύθμισης θα σταλεί στην Κομισιόν, για να δούμε αν περνάει το τεστ! Ζητούμενο είναι το χρονοδιάγραμμα της συμμόρφωσης! Τότε θυμήθηκε να πει ότι... θα κάνει και μια συνάντηση με την ΑΔΕΔΥ, προφανώς για να της ανακοινώσει τα τετελεσμένα!

Τέλος, ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε ότι μέσα στο Γενάρη θα γίνει η προσαρμογή στην Κοινωνική Οδηγία για το λεγόμενο άνοιγμα των υπηρεσιών και η ρύθμιση για τα «φρουτάκια». Ζήτησα -είπε- από τις υπηρεσίες να μου ετοιμάσουν ένα σχέδιο για τα

λεγόμενα «τεχνικά» παιχνίδια που να περάσει από την Κομισιόν (γιατί δυο σχέδια της προηγούμενης κυβέρνησης απορρίφθηκαν), ενώ για τα λεγόμενα «τυχερά» θα γίνει διαβούλευση για να δούμε τι μπορούμε να εφαρμόσουμε. Ανέφερε, ακόμη, ότι η πρόβλεψη για «αποκρατικοποιήσεις» ύψους **2,5 δισ. ευρώ** θα αναφέρεται στο ΠΣΑ, μολονότι δεν υπάρχει υποχρέωση.

Αυτά είναι και τελειώσαμε; Όχι, βέβαια. Το Μάρτη θα έρθει και το νομοσχέδιο για την άμεση φορολογία, που θα βάλει νέα χαράτσι στους σχετικά καλοπληρωμένους μικροαστικά στρώματα. Ακόμα και το ακρολόγητο όπως το ξέραμε θα καταργηθεί και ο φορολογούμενος θα κληθεί να καλύψει ένα μέρος του (άγνωστο ακόμη πόσο) με αποδείξεις. Στόχος είναι, φυσικά, να προκύψει περισσότερες φόροι για όλους, εκτός από τις επιχειρήσεις που ο συντελεστής κερδών παραμένει 25%.

«Off the record»

Πολλές φορές οι αστοί πολιτικοί κάνουν δηλώσεις «οφ δι ρέκορντ». Δηλαδή, δηλώσεις που δεν θέλουν να αποδοθούν στους ίδιους, αλλά σε «κύκλους» ή «περιβάλλον». Συνέντευξη «οφ δι ρέκορντ», όμως, εμείς πρώτη φορά έχουμε δει. Το διέπραξε ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, που κάλεσε με SMS την περασμένη Δευτέρα τους συντάκτες που καλύπτουν το ρεπορτάζ του υπουργείου σε συνέντευξη «οφ δι ρέκορντ», στη διάρκεια της οποίας επί 50 ολόκληρα λεπτά παρουσίασε ο ίδιος όλα τα πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα που θα πάρει άμεσα η κυβέρνηση και έδινε διευκρινήσεις απαντώντας σε ερωτήσεις.

Κοντολογίς, ο κ. Παπακωνσταντίνου θέλησε να χρησιμοποιήσει τους δημοσιογράφους σαν παπαγαλάκια, που θα κάνουν «ζύμωση» στον ελληνικό λαό, αποδίδοντας τις πληροφορίες σε «πηγή» ή «παράγοντες» του υπουργείου. Όπως και έγινε από τους συντάκτες όλων των ΜΜΕ, που κάλυψαν σαν ασπόνδυλα την απαίτηση του υπουργού.

Επειδή εμείς ούτε σαν παπαγαλάκια σκοπεύουμε να λειτουργήσουμε ούτε σε άτυπο γραφείο Τύπου του υπουργείου να μετατραπούμε, δεν τηρούμε αυτό το «οφ δι ρέκορντ», γιατί δε μπορεί να ισχύσει «οφ δι ρέκορντ» στην περίπτωση υπουργού που παρουσιάζει συγκεκριμένα, άμεσα μέτρα.

Καβάτζα η αύξηση του ΦΠΑ

Κανένα κυβερνητικό στέλεχος δεν δέχεται να δεσμευτεί ότι δεν πρόκειται να αυξηθούν οι συντελεστές του ΦΠΑ μέσα στο χρόνο. Το κόλπο που έχουν βρει για να αποφύγουν τη σχετική ερώτηση συνοψίζεται στη φράση «δεν υπάρχει καμία σχετική εισήγηση». Αυτή την απάντηση έδωσε ο Γ. Παπακωνσταντίνου στην «off the record» συνέντευξη που έδωσε στους οικονομικούς συντάκτες τη Δευτέρα, την ίδια φράση χρησιμοποίησε και ο Πεταλωτής την ίδια μέρα στο press room: «Δεν υπάρχει καμία τέτοια εισήγηση στα χέρια του πρωθυπουργού».

Όταν ρωτήθηκε τι θα γίνει αν υπάρξει τέτοια εισήγηση στα χέρια του πρωθυπουργού, χαρακτήρισε την ερώτηση «υποθετική». Στη συνέχεια, όμως, του ξέφυγε και υπήρξε αποκαλυπτικός: «Μέχρι στιγμής, όπως αντιλαμβάνεστε, δεν υπάρχει καμία ανακοίνωση για αύξηση του ΦΠΑ». Αρα, δεν αποκλείεται να υπάρξει και εισήγηση και αποδοχή της από τον πρωθυπουργό.

Η αλήθεια είναι ότι το οικονομικό επιτελείο κρατάει την αύξηση των συντελεστών του ΦΠΑ σαν καβάτζα. Ξέρουν πολύ καλά ότι ο προϋπολογισμός που ψήφισε ο πασοκικός λόχος στη Βουλή είναι ένα κωλόχαρτο, ενώ το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης που φτιάχνουν σε συνεργασία με την Κομισιόν είναι εν πολλοίς ένα σχέδιο επί χάρτου, αφού στηρίζεται σε αυθαίρετες παραδοχές. Κάποια στιγμή, λοιπόν, θα χρειαστεί να ριξουν και την αύξηση του ΦΠΑ, προκειμένου να αντιμετωπίσουν την πίεση των Κοινοτικών για υλοποίηση των δεσμεύσεων ως προς το έλλειμμα (δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι Κοινοτικοί θα ελέγχουν όλα τα στοιχεία κάθε μήνα). Τότε, ανάλογα με την κατάσταση που θα έχει διαμορφωθεί και τις ανάγκες τους σε έσοδα, θα αποφασίσουν και τις ακριβείς ρυθμίσεις ως προς τον ΦΠΑ. Δηλαδή, πόσες μονάδες θα αυξήσουν τους συντελεστές, αν θα μετατάξουν προϊόντα και υπηρεσίες από το χαμηλό στον ψηλό συντελεστή και αν θα επιβάλουν ΦΠΑ και σε ορισμένες υπηρεσίες που σήμερα δεν έχουν (γιατροί, δικηγόροι). Ετσι κι αλλιώς, το έλλειμμα θα κληθεί να το καλύψει ο λαουτσίκος, μέσα κυρίως από την κάθε είδους έμμεση φορολογία.

■ Επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών

Ετοιμοί να μοιράσουν κι άλλο κρατικό χρήμα στους καπιταλιστές

Κανένα πρόβλημα δεν είχε ο Πετρωτός να επιβεβαιώσει πρωτοσέλιδο δημοσίευμα αστικής φυλλάδας, το οποίο ανέφερε ότι η κυβέρνηση προτίθεται να προχωρήσει στην επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών νέων εργαζόμενων, ηλικίας μέχρι 30 ετών, που θα προσλαμβάνονται από καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Η απάντηση που έδωσε την περασμένη Δευτέρα στο press room αποκάλυπτε ότι το δημοσίευμα δεν ήταν απότοκο της φαντασίας κάποιου συντάκτη, αλλά εκτέλεση κυβερνητικής παραγγελίας. Είπε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος: «Είχαμε δεσμευτεί και προεκλογικά ότι θα προσπαθήσουμε για να κάνουμε τα πάντα, έτσι ώστε να αντιμετωπίσουμε αυτό το μεγάλο κύμα της ανεργίας των νέων μας. Από και πέρα είναι σαφές ότι προχωράμε προς αυτή την κατεύθυνση. Υπάρχει σκέψη και στο οικονομικό και στο εργασιακό επιτελείο της κυβέρνησης, να προχωρήσουμε σε τέτοιου είδους ρυθμίσεις. Ακόμη όμως δεν έχει υπάρξει νομοθετική πρωτοβουλία, δεν υπάρχει συγκεκριμένο κείμενο. Όταν υπάρξει, θα τεθεί σε διαβούλευση. Η σκέψη όμως υπάρχει».

Πράγματι, στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ γίνεται λόγος για ένα «τετραετές πρόγραμμα ένταξης των νέων για πλήρη και 12μηνη απασχόληση σ' όλες τις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Γι' αυτές τις θέσεις εργασίας, οι ασφαλιστικές εισφορές, σε ποσοστό 100% το πρώτο έτος, 75% το δεύτερο έτος, 50% το τρίτο και 25% το τέταρτο έτος, καταβάλλονται από το κράτος και από άλλους πόρους που μπορεί να εξευρεθούν μετά από συμφωνία της ΓΣΕΕ με τις εργοδοτικές οργανώσεις».

Χωρίς να υπάρχει επίσημη κυβερνητική ανακοίνωση, δηλώσεις ικανοποίησης έστειλαν να κάνουν οι πρόεδροι της ΕΣΕΕ (έμποροι) και της ΓΣΕΒΕΕ, ενώ για «θετικό μέτρο» μίλησε χωρίς ντροπή και ο υπεύθυνος του γραφείου Τύπου της ΓΣΕΕ Σ. Ανέστης (κολλητός του προέδρου Παναγιώπουλου).

Αν κάτι κρατάει την κυβέρνηση και δεν προωθηί άμεσα αυτό το μέτρο είναι πρώτο η εξεύρεση των σχετικών κονδυλίων και δεύτερο ο αντίκτυπος που θα έχει στους εργαζόμενους, σε μια περίοδο που το ένα αντιλαϊκό μέτρο διαδέχεται το άλλο. Μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2010, ίσως και νωρίτερα, αναμένε-

ται να το θεσμοθετήσει, γιατί το έχει υποσχεθεί στους καπιταλιστές, προκειμένου να συναινέσουν στην (αστεία) έκτακτη εισφορά που τους επέβαλε το Νοέμβριο. Με την επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών οι καπιταλιστές θα εξασφαλίσουν πάμφθην εργατική δύναμη και σε πολλές περιπτώσεις ειδικευμένη σε τιμή ανειδίκευτης. Γιατί υπάρχει το «τυράκι» και για τους εργαζόμενους, που δεν θα πληρώνουν τις δικές τους ασφαλιστικές εισφορές. Ποιος ειδικευμένος εργάτης δεν θα δεχτεί να υπογράψει σύμβαση ανειδίκευτου, προκειμένου να βρει μια θέση εργασίας, όταν μάλιστα το αφεντικό θα του παρουσιάζει ως προνόμιο το ότι για κάποιο χρονικό διάστημα θα παίρνει παραπάνω λεφτά;

Τα λεφτά αυτά, βέβαια, που θα πάνε στις τσέπες των καπιταλιστών, θα τα πληρώσουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μέσω της φορομπηξίας και μέσω των χαρατσιών που έχουν συμφωνήσει ΓΣΕΕ και καπιταλιστές (για τον περιβόητο ΛΑΕ).

Αυτά τα μέτρα, που ήδη εφαρμόζονται σε άλλες, πιο «ήπιες» εκδοχές και έχουν ονομαστεί «προώθηση της ενεργούς απασχόλησης»,

δεν έχουν ούτε πρόκειται να έχουν καμιά επίδραση στη μείωση της ανεργίας. Οι καπιταλιστές θα ανακυκλώνουν εργαζόμενους με επιδοτούμενους ανέργους, προκειμένου να τσεπώσουν το παραδάκι. Γιατί το ύψος της απασχόλησης δεν εξαρτάται από το λεγόμενο εργατικό κόστος (που δεν είναι κόστος, όπως τόσες φορές έχουμε εξηγήσει), αλλά από την κατάσταση της αγοράς. Υπάρχει περίπτωση μια επιχείρηση να προσλάβει πρόσθετους εργαζόμενους και να αυξήσει την παραγωγή (ή την προσφορά υπηρεσιών), όταν η αγορά δεν δείχνει την απαραίτητη ζήτηση; Η χασούρα που θα είχε σε μια τέτοια περίπτωση θα ήταν μεγαλύτερη από την επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών. Οι καπιταλιστές θα χρησιμοποιήσουν τόσους εργαζόμενους όσοι είναι απαραίτητοι για να έχουν την παραγωγή προϊόντων ή την παροχή υπηρεσιών που μπορεί να απορροφήσει η αγορά ή που έχουν ελπίδα ότι μπορεί να πουλήσουν στην αγορά. Εκείνο που τους ενδιαφέρει, λοιπόν, είναι να τσεπώσουν την επιδότηση. Τα υπολοιπα τα ξέρουν: θα διώξουν εργαζόμενους και θα πάρουν άλλους, επιδοτούμενους.

Ελεγκτικοί μηχανισμοί δεν υπάρχουν και οι λίγοι που υπάρχουν «κουλαντρίζονται» εύκολα, όπως αποδεικνύεται, άλλωστε, από το όργιο που συμβαίνει σε όλους τους τομείς (εισφοροδιαφυγή, τήρηση εργατικής νομοθεσίας, συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας κ.λπ.).

Όλα τα χρόνια που εφαρμόζονται τα διάφορα προγράμματα «ενεργούς απασχόλησης» καμιά κρατική υπηρεσία δεν έκανε μία έστω στατιστική που να λέει πόσο αυξήθηκε η απασχόληση μέσα απ' αυτά. Οι καπιταλιστές χρησιμοποιούν απλά τα προγράμματα για να εξασφαλίζουν φτηνή εργατική δύναμη. Το κράτος, αντί να επιδοτήσει όλους τους ανέργους ή όσους περισσότερους γίνεται, αντί να αυξήσει το επίδομα ανεργίας και το χρόνο επιδότησης, δίνει τα λεφτά στους καπιταλιστές, με τη σύμφωνη γνώμη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ειδικά τη σημερινή περίοδο, που η ανεργία καλπάζει, μαζί με τις διάφορες μορφές «ελαστικής» απασχόλησης, αυτή η ρύθμιση θα είναι πρόκληση. Πρόκληση για τις εκατοντάδες χιλιάδες τους ανέργους, ιδιαίτερα τους νέους που δε μπορούν να βρουν δουλειά.

Προγράφουν την Ασφάλιση

Ελέγχοντας ασφυκτικά την «επιστημονική επιτροπή» που μελετά το ασφαλιστικό, ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος δεν δίστασε να συμμετάσχει για δεύτερη φορά στις εργασίες της (στην αρχή μάλιστα ανακοίνωσε ότι θα προεδρεύσει, αλλά μετά το μάζεψε, με διορθωτικό δελτίο Τύπου) στις 22 Δεκέμβριο, προκειμένου να καταθέσει ένα γελοίο κείμενο με τίτλο «Πηγές χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος».

Χαρακτηρίζουμε γελοίο αυτό το κείμενο γιατί δεν έχει καμιά επιστημονική αξία, ενώ δεν αναφέρεται σε τίποτα συγκεκριμένο. Επαναλαμβάνει απλά τις καθαρωμένες φλυαρίες που χρόνια τώρα ακούμε απ' όλες τις κυβερνήσεις. Ποιος ο σκοπός του, λοιπόν; Από τη μια να κάνει το κομμάτι του ο Λοβέρδος, που έχει ανάγκη από δημοσιότητα, και από την άλλη να επαναλάβει τη βασική κατεύθυνση στην οποία πρέπει να καταλήξει η επιτροπή: να διαχωρίσει τη σύνταξη σε «προνοιακή» και «οργανική-ανταποδοτική». Η πρώτη θα είναι μια σύνταξη-βοήθημα που θα δίνει το κράτος σε όλους τους συνταξιούχους και η δεύτερη θα είναι μια συμπληρωματική σύνταξη που θα δίνουν τα ασφαλιστικά ταμεία και δεν θα έχει καμιά σχέ-

ση με το σημερινό τρόπο υπολογισμού των συντάξεων (ο οποίος βέβαια κάθε άλλο παρά κοινωνικά δίκαιος είναι, ιδιαίτερα για το μεγάλο Ταμείο των μισθωτών, το ΙΚΑ). Γράφει ο Λοβέρδος: «Στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης, η πρόταση της κυβέρνησης για τη λογιστική διάκριση ανάμεσα αφενός στις συντάξεις και άλλες παροχές προνοιακού χαρακτήρα και αφετέρου στις ασφαλιστικές παροχές είναι απολύτως χρησιμη. Η κατευθυντήρια σκέψη εδώ είναι, το κράτος να αναλάβει το κόστος των πρώτων και οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης το κόστος των δευτέρων». Σκοπός είναι μια γενική μείωση των συντάξεων με κατάργηση ακόμα κι αυτής της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ, όπως πρόβλεπε και το σχέδιο Γιαννίτση, για τον οποίο μόνο καλά λόγια έχει να πει ο Λοβέρδος.

Με θράσος χιλίων πιθήκων ο Λοβέρδος αναφέρεται στην τριμερή χρηματοδότηση, δηλώνοντας ότι «το κράτος ούτε αρνήθηκε, ούτε θα αρνηθεί τη συμμετοχή του στην χρηματοδότηση του ΣΚΑ (Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης)». Μήπως μπορεί να μας πει τι έκανε το κράτος από το 1951 μέχρι το 1986; Οχι μόνο δεν έδωσε δεκάρα στα Ταμεία,

αλλά λήστεψε και τα αποθεματικά τους και τα μοίρασε ως «αναπτυξιακά κίνητρα» στους καπιταλιστές. Μήπως μπορεί να θυμηθεί πως οι συνάδελφοί του Ρέππας και Χριστοδουλάκης διέγραψαν μονοκοτυλιά όλα τα κλεμμένα και κατήγγειλαν κι αυτή ακόμα την θεσπισμένη τριμερή χρηματοδότηση για τους από 1.1.1993 ασφαλισμένους. Τέλος, μήπως μπορεί να μας πει τι γίνεται με το περιβόητο ΑΚΑΓΕ (Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών) του νόμου Πετραλιά, στο οποίο θα μαζεύονταν πόροι από τις αποκρατικοποιήσεις και τον ΦΠΑ; Συμπληρώνεται σχεδόν διετία από την ίδρυσή του και λεφτά δεν έχουμε δει να μπαίνουν. Μήπως τώρα είναι έτοιμος να μας απαντήσει για τους θεσπισμένους πόρους που αρνείται το κράτος να δώσει στο ΙΚΑ, για τους οποίους πολύ συγκεκριμένα τον ρωτήσαμε όταν ανέλαβε τα καθήκοντά του και δεν είχε ιδέα; Οχι μόνο δεν έγραψε τίποτα γι' αυτά, αλλά επανέλαβε το ψεύδος ότι «για το 2009 η τακτική και η έκτακτη κρατική χρηματοδότηση του Ασφαλιστικού υπερέρητα 18.5 δισ. ευρώ», αθροίζοντας ακόμη και τις ασφαλιστικές εισφορές που πληρώνει το κράτος ως ερ-

γοδοτής!

Κατά τα λοιπά έχουμε τις γνωστές μπουρδολογίες περί χτυπήματος της εισφοροδιαφυγής, μείωσης της αδήλωτης εργασίας, μείωσης της σπατάλης, αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας κ.λπ. Ο Λοβέρδος πρόσθεσε άλλη μια μεγαλοφυή παπάρα: «ένταξη στο σύστημα άνω των 100.000, παρανόμων σήμερα, μεταναστών». Πώς θα εντάξεις στην ασφάλιση μετανάστες που θα εξακολουθήσουν να είναι παράνομοι; Γιατί να δεχτούν να ασφαλιστούν, όταν θα εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο σύλληψης και απελασης;

Όμως, ο Λοβέρδος εισήγαγε και μια καινούργια επικίνδυνη κατεύθυνση, την οποία μάλιστα βρήκε ενδιαφέρουσα και ο υφυπουργός Κουτρομάνης (που δεν είναι άσχετος σαν το Λοβέρδο), σε μαραθώνια τηλεοπτική του εμφάνιση: «είσπραξη των εισφορών ως ποσοστού επί του "τζίρου" των επιχειρήσεων, με παράλληλη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών ως ποσοστού, επί των αποδοχών των εργαζομένων». Αυτοί που μιλούν για έκρηξη της λεγόμενης παραοικονομίας, θέλουν να θεσπίσουν ασφαλιστικές εισφορές ανάλογα με το τζίρο, επιφέροντας ένα ακόμη πλήγμα στα Ταμεία.

Καλπάζει η ανεργία στην ΕΕ

«Ωστόσο, αν και οι αγορές εργασίας έχουν αποδειχθεί αρκετά ανθεκτικές, η Ευρώπη εξακολουθεί να προβλέπεται ότι θα χάσει περισσότερες από επτά εκατ. θέσεις εργασίας το 2009-10 και ότι η ανεργία θα μπορούσε να υπερβεί το 10% μέχρι το 2010».

Το συμπέρασμα αυτό περιλαμβάνεται στην ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο «Κύρια μηνύματα της έκθεσης του 2009 για την απασχόληση στην Ευρώπη». Οι τεχνοκράτες των Βρυξελλών μιλούν για επτά εκατομμύρια νέους ανέργους, λες και μιλούν για σάπια μήλα ή πορτοκάλια. Επαίρονται για τη διάθεση όλων των διαθέσιμων κοινοτικών πόρων για τη στήριξη των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, όταν όμως φτάνουν στο «διά ταύτα» για την αντιμετώπιση της έκρηξης της ανεργίας, επιμένουν στην παλιά καλή συνταγή: «Η ευελιξία με ασφάλεια, σε συνδυασμό με ολοκληρωμένες ενεργές πολιτικές ένταξης, παραμένει η σωστή προσέγγιση, τόσο για τον εκσυγχρονισμό των αγορών εργασίας όσο και για την εξασφάλιση μιας επιτυχημένης ανάκαμψης».

Σ' αυτή την κατεύθυνση θα κινηθούν και οι ηγέτες των κρατών-μελών της ΕΕ, που θα συνέλθουν σε μια ακόμη έκτακτη σύνοδο κορυφής με θέμα την οικονομία. Τη σύνοδο συγκάλεσε για τις 11 Φλεβάρη ο πρόεδρος της ΕΕ Χέρμαν Βαν Ρομππί και στην ατζέντα αναφέρεται ως θέμα και η προσπάθεια αναχαίτισης της ανεργίας! Αυτό, όμως, είναι μόνο για κατανάλωση από τους εργαζόμενους της Ευρώπης. Όταν η Κομισιόν προεξοφλεί έκρηξη της ανεργίας, όταν η ανακούφιση των ανέργων θεωρείται «αντιπαραγωγική» και τα μόνα μέτρα που προτείνονται είναι η επέκταση των «ευελικτών» μορφών απασχόλησης και η επιδότηση των εργοδοτών, η αναχαίτιση είναι σκέτη προπαγάνδα.

Αναβάθμιση των σχεδίων συγκάλυψης της ανεργίας και παραγωγής απασχολήσιμων

Το προσχέδιο του νέου θεσμικού πλαισίου για τη δημιουργία Εθνικού Δικτύου Διά Βίου Μάθησης παρουσίασε στους «κοινωνικούς εταίρους» η Άννα Διαμαντοπούλου στις 4 του Δεκέμβρη, συνοδεύοντάς το με μπόλικη σάλτσα και ταρατατζούμ, ότι έτσι και πραγματοποιηθεί αυτό, το σύνθημα «πρώτα ο μαθητής, πρώτα ο εργαζόμενος» και «η παροχή, μέσω της Διά Βίου Μάθησης, του δημόσιου αγαθού της Παιδείας σε όλους τους πολίτες» θα γίνουν πράξη και οι πολίτες θα έχουν τη δυνατότητα, σε όλη τους τη ζωή, να ανανεώνουν τις γνώσεις τους και τις δεξιότητές τους.

Έχουμε πολλές φορές σημειώσει ότι η Διά Βίου Μάθηση (ΔΒΜ) δεν έχει καμιά σχέση με αυτό που φαντάζεται ίσως κάποιος αδαής ακούγοντας τον βαρύγδουπο τίτλο, ότι δηλαδή η ΔΒΜ εξυπηρετεί το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να μορφώνεται διαρκώς, να κατακτά τα επιτεύγματα της επιστήμης, του πολιτισμού, των κοινωνικών επιστημών. Αντίθετα έχει να κάνει με την αμορφωσιά, με τη διαιώνιση δηλαδή της δημιουργίας μισομορφωμένων-μισοειδικευμένων ανθρώπων μιας χρήσης (που «παράγονται» καταρχάς από το εκπαιδευτικό σύστημα), οι οποίοι έχουν αποδεχτεί ότι δεν θα έχουν εξασφαλισμένη εργασία και εργασιακά δικαιώματα και ότι για να επιβιώσουν πρέπει να αλλάζουν συνεχώς επάγγελμα, με τα μεσοδιαστήματα που ξεπετάγονται στο καναβάτσο της ανεργίας να γίνονται όλο και μεγαλύτερα.

Η ιστορία των προγραμμάτων κατάρτισης των εργαζόμενων στην Ελλάδα επιβεβαιώνει το παραπάνω συμπέρασμα. Τα προγράμματα κατάρτισης δεν έπαιξαν κανένα ρόλο στην αύξηση της απασχόλησης και οι λόγοι που οδηγούσαν τους άνεργους σε αυτά ήταν ότι έπαιρναν κάποια μόρια χρήσιμα για κάποιο διορισμό τους στο μέλλον και μια πεινιχρότατη αμοιβή. Στο συμπέρασμα αυτό κατέληξε έρευνα της ΜΕΤΡΟΝ ΑΝΑΛΥΣΙΣ, που έγινε για λογαριασμό του υπουργείου Εργασίας για την περίοδο 1996-2001, σε δείγμα 800 εργαζόμενων. Παρόλα αυτά τα προγράμματα κατάρτισης, μαζί με την πολιτική επιδότησης θέσεων εργασίας και τα stage συνεχίστηκαν εντατικά μέχρι το 2004, απ' όλες τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, γιατί αποτελούσαν φύλλο συκής για τη συγκάλυψη της ανεργίας, μιας και από τη μια οι μετέχοντες στα προγράμματα κατάρτισης θεωρούνται μη ενεργός πληθυσμός, ενώ από την άλλη απεδείχθησαν και μιας πρώτης τάξεως πηγή κινόμενων των απανταχού λαμόγιων. Η φάμπρικα της κατάρτισης σε ιδεολογικό επίπεδο μετέφερε την ευθύνη της ανεργίας στις πλάτες του ίδιου του εργαζόμενου (ο εργαζόμενος αισθανόταν ότι δεν έχει τις απαραίτητες γνώσεις για να εξασφαλίσει τη δουλειά του και συνεπώς ήταν υπεύθυνος

για την ανεργία του) και θόλωνε το τοπίο που ήδη έχει γίνει καθεστώς και αφορά στην υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών, στον κατακερματισμό τους στην κατεύθυνση της απόλυτης εξειδίκευσης και στις στρατιές των άνεργων κατόχων πανεπιστημιακών πτυχίων. Σε πρακτικό δε επίπεδο δικαιολογούσε τα εξευτελιστικά μεροκάματα (αφού οι εργαζόμενοι δεν διαθέτουν ήδη τις απαιτούμενες από την αγορά γνώσεις και δεξιότητες δεν έχουν το δικαίωμα να διεκδικήσουν και καλύτερο μισθό) και την άλωση των εργασιακών δικαιωμάτων. Όλη αυτή η παραφιλολογία και καταγιγιστική προπαγάνδα συνεχίζονταν και συνεχίζεται, ενώ είναι γνωστό ότι η μεταφορά γνώσης και δεξιοτήτων στις μηχανές αύξησε την ανάγκη για «χέρια», για εργαζόμενους δηλαδή με γνώσεις και δεξιότητες που αποχτιούνται πολύ γρήγορα και γρήγορα χάνονται και μείωσε τις ανάγκες για στελέχη της παραγωγής. Είναι γνωστό επίσης ότι στα εργοστάσια και στους χώρους δουλειάς έχει ουσιαστικά καταργηθεί η «ειδικότητα» και ο εργαζόμενος γίνεται διαρκώς μπολαντέρ στα διάφορα πόστα, ώστε να μη χάνεται ούτε λεπτό και να ξεζουμίζεται στο έπακρον από τον κεφαλαιοκράτη, του οποίου το διευθυντικό δικαίωμα ειδικά στην εποχή μας της κρίσης, της απειλής της ανεργίας, της μπαχαλοποίησης των εργασιακών σχέσεων, έχει κυριολεκτικά απογειωθεί.

Με τη σειρά της, η ΝΔ, έριξε βάρους στην κατάρτιση και γιγάντωσε τα stage, ενώ συρρίκνωσε την επιδότηση θέσεων εργασίας.

Η κατάρτιση των stage, σε συνδυασμό με την επιλογή της πολιτικής όλο και λιγότερων προσλήψεων (οι συνεχείς απολύσεις από τους καπιταλιστές θεωρούνται δεδομένες, γι' αυτό και η κυβέρνηση επέλεξε να μην ακολουθήσει την πολιτική των επιδοτήσεων θέσεων εργασίας), οδήγησαν την κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου στην αναβάθμιση των προγραμμάτων κατάρτισης, ώστε να μειωθεί με τρόπο ταχυδακτυλογράφο το ποσοστό ανεργίας. Αναφέρομε χαρακτηριστικά, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε έκθεσή της το Νοέμβριο του 2009 εκτιμά ότι το 2010-2011 θα έχουμε επιπλέον 7,5 εκατομμύρια άνεργους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εξ ου και η μεταφορά των σχετικών αρμοδιοτήτων στο υπουργείο Παιδείας και η μετονομασία του σε υπουργείο Παιδείας και Δια Βίου Μάθησης, καθώς και η προετοιμασία του νέου θεσμικού πλαισίου. Η ιστορία αυτή, βέβαια, έχει και μια άλλη, πολύ σημαντική πλευρά: ο αχταρμάς που δημιουργείται από το ανακάτεμα της Παιδείας με την επαγγελματική κατάρτιση μεγαλώνει τις γκριζές ζώνες γύρω από ό,τι αποκαλείται Παιδεία και μόρφωση, κάνει τα όριά τους δυσδιάκριτα και δημιουργεί ευνοϊκές

συνθήκες ώστε το αστικό κράτος να μειώνει τις δαπάνες για την Παιδεία και να ξεφορτώνεται τη μεγάλη πίεση που του ασκεί η εργαζόμενη κοινωνία για πανεπιστημιακή μόρφωση και το κεφάλαιο να βρίσκει φθινό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό.

Οι κατευθύνσεις

Το νέο Εθνικό Δίκτυο Διά Βίου Μάθησης βάζει στο ίδιο τσουβάλι τα πανεπιστημιακά πτυχία και τα «πτυχία» από κάθε είδους μαγαζιά, που δραστηριοποιούνται στον τομέα της «μεταδετεροβάθμιας εκπαίδευσης», τυπικής, μη τυπικής και άτυπης, καθώς και τα παντός είδους «πιστοποιητικά» και «βεβαιώσεις», που αποχτιούνται από τη φάμπρικα των γνωστών «σεμιναρίων», «επιμορφώσεων» και τα ρέστα. Το πνεύμα της κακόφημης Μπολόνια, που αναφέρεται σε συλλογή πιστωτικών μονάδων από κάθε είδους εκπαίδευση και κατάρτιση (τυπική, δια βίου μάθηση, άτυπη, κ.λπ.) είναι και εδώ παρών. Όλα τούτα θα συνιστούν το προφίλ του εργαζόμενου (Europass, Ατομικό Μητρώο ΔΒΜ) και το διαβατήριό του για την αγορά εργασίας. Στο νέο θεσμικό πλαίσιο αναβαθμισμένο ρόλο θα έχουν οι «κοινωνικοί εταίροι», δηλαδή κυρίως οι καπιταλιστές.

Για τους σκοπούς αυτούς προβλέπεται:

♦ Η επανασυγκρότηση της Γενικής Γραμματείας Διά Βίου Μάθησης και η αναβάθμιση του ρόλου των κοινωνικών εταίρων στην Εθνική Επιτροπή Διά Βίου Μάθησης.

♦ Στο Εθνικό Δίκτυο Διά Βίου Μάθησης να συμμετέχουν οι κοινωνικοί εταίροι, σε όλες τις φάσεις σχεδιασμού, εφαρμογής και αξιολόγησης των δραστηριοτήτων του. Βασικές λειτουργίες του είναι η δημιουργία ενιαίου εθνικού πλαισίου αξιολόγησης και πιστοποίησης για όλες τις μορφές εκπαίδευσης και κατάρτισης ενηλίκων (δημόσιων, ιδιωτικών και κοινωνικών –τυπικών, μη τυπικών και άτυπων), η συγκρότηση ενιαίου εθνικού πλαισίου αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων και πιστοποίησης γνώσεων, δεξιοτήτων, ικανοτήτων, η συστηματοποίηση της ανίχνευσης των αναγκών εργασίας, κ.λπ.

♦ Να συγκροτηθεί μέσα στο 2010 Εθνικό Πλαίσιο Επαγγελματικών Προσόντων, με το οποίο θα συνδεθούν όλες οι μορφές τυπικής, μη τυπικής και άτυπης μάθησης. Τα προσόντα που θα αποκτήσουν οι πολίτες μέσω της ΔΒΜ θα καταγράφονται σε εθνικούς περιγραφικούς δείκτες και θα κατατάσσονται σε επίπεδα, λαμβάνοντας υπόψη τα 8 επίπεδα του Ευρωπαϊκού Πλαισίου. Το Εθνικό Πλαίσιο Επαγγελματικών Προσόντων θα τεθεί σε δημόσια διαβούλευση στις 25 Φεβρουαρίου 2010.

♦ Να οργανωθεί το Europass και

το Ατομικό Μητρώο ΔΒΜ, προκειμένου η συμμετοχή κάθε πολίτη στη ΔΒΜ να αναγνωρίζεται και να προσμετράται.

♦ Το ΕΚΕΠΙΣ (Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Δομών Συνεχιζόμενης Κατάρτισης) να αποκτήσει νέο διευρυμένο ρόλο. Θα είναι ο Εθνικός Επιτελικός φορέας πιστοποίησης όλων των παρόχων εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΙΕΚ, ΚΕΚ, ΚΕΣ, «κολέγια», γενικά το σύνολο της μεταδετεροβάθμιας εκπαίδευσης).

♦ Να εκσυγχρονιστεί το Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση (ΕΣΣΕΕΚΑ)

♦ Να εξεταστεί ο νέος ρόλος του ΟΕΕΚ και να δοθεί έμφαση στον Επαγγελματικό Προσανατολισμό από το Γυμνάσιο/Λύκειο.

Τα κολλήγια κάτω από το χαλί

Η υπουργός Παιδείας προσπαθεί να υποβαθμίσει το θέμα των κολλήγιων, για ευνόητους λόγους, φοβούμενη ανασθέμανση ενός μαζικού, μαχητικού φοιτητικού κινήματος. Γι' αυτό επιμένει να τα ονοματίζει Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών και να διατυμπανίζει ότι ανήκουν στη «μεταδετεροβάθμια εκπαίδευση» και ότι τα μαγαζιά αυτά θα πιστοποιούνται και αδειοδοτούνται μέσα από το Εθνικό Δίκτυο Διά Βίου Μά-

θησης. Καταβάλλει προσπάθειες να κρύψει κάτω απ' το χαλί το γεγονός ότι αυτά δίνουν «πτυχία», που χορηγούνται με την ευθύνη και τη σφραγίδα των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων, με τα οποία «συνεργάζονται» και συνεπώς η ψωροκάστα είναι υποχρεωμένη να τα αναγνωρίσει στην ουσία ως τρίτοβάθμια πανεπιστημιακά ιδρύματα, αφού έτσι διατάσσει το ευρωπαϊκό κεφάλαιο μέσω της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Η Διαμαντοπούλου παπαγαλίζει διαρκώς ότι η Ευρωπαϊκή Οδηγία αφορά στην αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων και όχι ακαδημαϊκών προσόντων, πτυχίων και διπλωμάτων. Όμως είναι ηλίθιο φαινότατο ότι η αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων οδηγεί απευθείας στην αναγνώριση των «πτυχίων» και στην ισοτιμία τους με αυτά των ελληνικών Πανεπιστημίων και ΤΕΙ (τα ακαδημαϊκά προσόντα ενδιαφέρουν μια μικρή μερίδα που ενδιαφέρεται για μεταπτυχιακές σπουδές και ακαδημαϊκή καριέρα). Περιττό, λοιπόν, το θέατρο. Άλλωστε κοντός ψαλμός αλληλουσία, αφού το ΠΔ, που ενσωματώνει την ευρωπαϊκή Οδηγία στο εθνικό δίκαιο βρίσκεται, σύμφωνα με δήλωση της Διαμαντοπούλου, στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Γιούλα Γκεσούλη

Αποκέντρωση

Η κυβέρνηση θα ανοίξει ξανά τον φάκελο της κακόφημης αποκέντρωσης (αν τελικά επιλέξει να ανοίξει ταυτόχρονα πολλά μέτωπα, ώστε να προκαλέσει σοκ στους εργαζόμενους, με επιθυμητό στόχο την καθήλωση και αδρανοποίησή τους). Αυτό προκύπτει από την ομιλία της Άννας Διαμαντοπούλου στη βουλή, κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού. Η υπουργός Παιδείας δήλωσε ότι στο τέλος του Γενάρη θα είναι έτοιμο το συνολικό σχέδιο για «την αλλαγή που αφορά το νέο σχολείο και ξεκινά από το Νηπιαγωγείο, συνεχίζει στο Δημοτικό, πάει στο Γυμνάσιο και σημαίνει αλλαγή αναλυτικών προγραμμάτων... και νέο τρόπο διοίκησης του σχολείου και αυτόνομης ή, πιο σωστά, αυτοδιοίκησης λειτουργίας», ενώ αμέσως παρακάτω τόνισε πως «τα σχολεία δε μπορεί να είναι ομοιομορφα. Πρέπει να υπάρχει μια αίσθηση λογικής προσαρμογής στο περιβάλλον που ζει το κάθε σχολείο».

Το σύνθημα της «αποκέντρωσης», που φάνταζε ελκυστικό επειδή παρήγγεψε σε χτύπημα του συγκεντρωτισμού και της γραφειοκρατίας, ήταν πάντα η αγαπημένη αποστροφή των λόγων του Γιωργάκη

Παπανδρέου, από την εποχή που ήταν υπουργός Παιδείας. Η εμπειρία εφαρμογής της στους τομείς της Παιδείας, της Υγείας, της κοινωνικής πρόνοιας, με τη μεταφορά αρμοδιοτήτων στους Δήμους και τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις απέδειξε, όμως, καθαρά στον καθένα, ότι πρόκειται για μια διαδικασία που φορτώνει τα βάρη στους πολίτες (οι Δήμοι επιβάλλουν ανταποδοτικά τέλη για τις «υπηρεσίες» που προσφέρουν στους δημότες τους) και απαλλάσσει το αστικό κράτος από την υποχρέωση καταβολής ή αύξησης των λεγόμενων κοινωνικών δαπανών. Ιδιαίτερα οι εκπαιδευτικοί, αλλά και οι γονείς που έχουν παιδιά που φοιτούν σε παιδικούς σταθμούς ή σχολεία, έχουν σκληρές εμπειρίες από την καθιέρωση «τροφείων» στους κρατικούς παιδικούς σταθμούς και από τον τρόπο που συντηρούνται οι υποδομές των σχολείων και καταβάλλονται οι δαπάνες στις σχολικές επιτροπές από τους Δήμους.

Δεν έχουν σβήσει επίσης οι μνήμες από την εποχή που οι «δημοδιδάσκαλοι» ήταν έρμαιο στα χέρια των τοπικών αρχόντων. Γι' αυτό και ενάντια στους νόμους της «αποκέντρωσης» (νόμοι 2218 και 2240 του

■ Σκάνδαλο διάρκειας 23 χρόνων

Δημόσιος υπάλληλος φάντασμα!

Χρόνια βλέπαμε τον Νικόλαο Φλαούνα να κάνει αγροτικό ρεπορτάζ. Επί χρόνια εργαζόταν στην «Αυριανή» και έδειχνε ιδιαίτερο ζήλο στο αφαντάρισμα των υπουργών του ΠΑΣΟΚ. Εδώ και χρόνια χάθηκε από το ρεπορτάζ του υπουργείου και ακούγονταν διάφορα για τις επαγγελματικές του δραστηριότητες. Από έγγραφο του υπουργείου Τύπου φαίνεται πως το 1998 υπέβαλε αίτηση για να του χορηγηθεί άδεια λειτουργίας του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού «Νότια Ελληνική Τηλεόραση ΑΕ», με έδρα την Καλαμάτα. Ο σταθμός λειτουργεί ακόμη υπό την ιδιοκτησία του.

Ενας ακόμη δημοσιογράφος που πρόκοψε, εκμεταλλευόμενος τις γνωριμίες του στην «πράσινη» ιεραρχία, θα έλεγε κάποιος. Πού να φανταζόταν, όμως, ότι ο κ. Φλαούνας είναι επί 23 συναπτά έτη (από το 1986 δηλαδή) μόνιμος υπάλληλος με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (κατηγορία Διοικητικό ΔΕ) στην κεντρική υπηρεσία του υπουργείου Γεωργίας; Ούτε εμείς το γνωρίζαμε, μέχρι που έπεσε στα χέρια μας η υπ' αριθμ. πρωτοκόλλου 332016/14.12.2009 απόφαση της Διεύθυνσης Διοικητικού Προσωπικού Ιδιω-

τικού Δικαίου του υπουργείου Γεωργίας, με την οποία «χορηγείται στον Φλαούνα Νικόλαο, Δ/κό ΔΕ με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου από 1/12/2009 το 6ο Μ.Κ., γιατί την ημερομηνία αυτή συμπλήρωσε δύο έτη υπηρεσία στο Μ.Κ. που κατέχει». Ο κ. Φλαούνας, σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση, την 1/12/2009 συμπλήρωσε 23 έτη υπηρεσίας.

Όπως καταλαβαίνετε, χτύπησαν καμπανάκια και άναψαν λαμπάκια. Ο τέως (ή και νυν;) δημοσιογράφος της «Αυριανής» και νυν ιδιοκτήτης επαρχιακού ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού, μισθοδοτείται παράλληλα ως υπάλληλος της κεντρικής υπηρεσίας του υπουργείου Γεωργίας και παίρνει κανονικά τα μισθολογικά του κλιμάκια. Ως διοικητικός υπάλληλος, μάλιστα, και όχι ως υπάλληλος του Γραφείου Τύπου.

Με αντίγραφο της απόφασης στο χέρι, απευθυνθήκαμε στην τμηματάρχη που υπογράφει το έγγραφο, με το ερώτημα σε ποια ακριβώς υπηρεσία εργαζόμαστε ο προσαχθείς υπάλληλος. Την είδαμε να αλλάζει χρώματα και την ακούσαμε να μας δηλώνει άγνοια και να μας παραπέμπει σε συνάδελφό της ή στην προϊσταμένη

της Διεύθυνσης. Σημειώνουμε ότι η απόφαση που υπογράφει η εν λόγω τμηματάρχη κ. Κουκουτσίδου αναφέρει πως η απόφασή της στηρίζεται στα «ατομικά στοιχεία του φακέλου του Φλαούνα Νικόλαου». Επομένως, από το φάκελο θα μπορούσε να μας απαντήσει σε ποια υπηρεσία υπηρετεί. Η συνάδελφός της έδειξε την ίδια αμηχανία και χωρίς να μας δώσει απάντηση μας οδήγησε στην προϊσταμένη της Διεύθυνσης κ. Συγκούνα, την οποία επίσης είδαμε να αλλάζει χρώματα. Αμήχανα μας ζήτησε να επανέλθουμε σε 10 λεπτά, προκειμένου να κοιτάξει το φάκελο που βρισκόταν στη διπλανή αίθουσα. Τα 10 λεπτά έγιναν περισσότερο από ώρα. Ψάχνοντας να τη βρούμε, την βρήκαμε στον προθάλαμο της γενικής διευθύντριας Διοικητικής Υποστήριξης κ. Χωρεμιώτη. Θορυβημένη μας είπε και πάλι να περιμένουμε, γιατί «είχε δουλειά» και όταν επανήλθαμε μετά από ώρα, μας είπε ότι μας απαντήσει τη Δευτέρα!

Τα υπολόιπα από βδομάδα, με μια προσθήκη: οι κυρίες Χωρεμιώτη και Συγκούνα άρχισαν να ψάχνουν σε διάφορες υπηρεσίες του υπουργείου για να βρουν πως έφτασε στα χέρια μας το έγγραφο!

«Δεν έχει το θεό της»

Όπως είναι γνωστό, με τα νομοσχέδια για τα καμένα δάση της Αττικής και για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ) η Τ. Μπιρμπίλη και ο Γ. Παπανδρέου έβαλαν ως στόχο να ξεπατώσουν τα δάση και τις δασικές εκτάσεις, στο όνομα της περιβόητης Πράσινης Ανάπτυξης. Τους άνοιξε η όρεξη και έβαλαν σαν στόχο να ξεπατώσουν και τη γη υψηλής παραγωγικότητας.

Θυμίζουμε, καταρχάς, ότι στο προσχέδιο του νομοσχεδίου για τις ΑΠΕ η υπουργός Περιβάλλοντος περιελάβε διατάξεις με τις οποίες επιτρέπεται η εγκατάσταση φωτοβολταϊκών τόξων σε γη υψηλής παραγωγικότητας. Περιελάβε αυτές τις διατάξεις, χωρίς καν να συζητήσει με την αρμόδια Γενική Διεύθυνση του υπουργείου Γεωργίας και χωρίς, το βασικότερο, να έχουν λυθεί μια σειρά νομικών ζητημάτων που δημιουργήθηκαν τόσο από τις αντισυνταγματικές διατάξεις που εισήγαγε ο πρώην υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος στο νόμο 3399/2005 (ΦΕΚ 255Α) όσο και από την άρνηση όλων των πολιτικών ηγεσιών του υπουργείου Γεωργίας να συγκροτήσουν επιστημονική επιτροπή καθορισμού των κριτηρίων κατάταξης της γης σε γη υψηλής ή μη παραγωγικότητας. Θυμίζουμε, επίσης, ότι ακόμη και με το νόμο του Ε.

Μπασιάκου δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση φωτοβολταϊκών τόξων σε γη υψηλής παραγωγικότητας.

Παρενθετικά αναφέρουμε, ότι εάν ψηφιστεί αυτή η διάταξη και εκδοθεί η πρώτη άδεια εγκατάστασης φωτοβολταϊκών, τότε με προσφυγή στο ΣτΕ η διάταξη αυτή θα καταπέσει ως αντισυνταγματική και θα πάψει να ισχύει. Αυτό το γνωρίζουν και εκείνες οι περιβαλλοντικές οργανώσεις που κινούνται αφιλοκεδώς και θα δράσουν ανάλογα, κόντρα σ' αυτή την αντισυνταγματική διάταξη.

Αυτές όμως οι αντισυνταγματικές και παράνομες (ακόμη και σύμφωνα με το αστικό δίκαιο) διατάξεις δεν κρίθηκαν αρκετές από την Τ. Μπιρμπίλη και την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Προχώρησαν ακόμα παραπέρα. Αυτή τη φορά, στο όνομα της αναβάθμισης του

Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας (ΟΡΣΑ) σε μια «νέα "πράσινη" δεξαμενή σκέψης και δράσης» (!), η υπουργός Περιβάλλοντος αποφάσισε να του αναθέσει την αποκλειστική αρμοδιότητα της προστασίας της γης υψηλής παραγωγικότητας, αγνοώντας απροκάλυπτα, ακόμη μια φορά, τόσο την αρμόδια Γενική Διεύθυνση του υπουργείου Γεωργίας όσο και τα τεράστια νομικά και πολιτικά ζητήματα. Αγνοώντας, τέλος, τα τεράστια προβλήματα που θα δημιουργηθούν σε βάρος της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και του λεγόμενου διατροφικού τομέα.

Δεν πρέπει λοιπόν να επιτρέψουμε τη νομιμοποίηση αυτών των ενεργειών της Τ. Μπιρμπίλη, που βάλθηκε να καταστρέψει τόσο το δασικό πλούτο της χώρας όσο και το πολύτιμο κεφάλαιο της γης υψηλής παραγωγικότητας.

■ Ξήλωσαν την παλιά για να φτιάξουν νέα περίφραξη στις πηγές της Πάρνηθας

Αδίστακτοι

Στις 28 του περασμένου Νοέμβρη είχαμε επισκεφτεί την Πάρνηθα και στις 18 Δεκέμβρη γράψαμε στην «Κ» ρεπορτάζ με τίτλο «Παράνομες επεμβάσεις και μπίζνες στην Πάρνηθα». Εκτοτε δεν ξαναπήγαμε στην Πάρνηθα, όμως μάθαμε, αρχικά από σύντροφο ορειβάτη, ότι ξήλωσαν τα συρματοπλέγματα από τις δύο πηγές (Μεσιανό νερό και Κορομηλιά), και στη συνέχεια από τους «Χασομέρηδες», που επισκέφτηκαν και τις πέντε πηγές, ότι ξήλωσαν τα συρματοπλέγματα και από τις υπόλοιπες.

Η είδηση μας θορύβησε και η σκέψη μας πήγε κατευθείαν στα λεγόμενα υψηλόβαθμου υπηρεσιακού παράγοντα του Δασαρχείου Πάρνηθας, ότι εκ των υστέρων ο ίδιος και ο δασάρχης διαπίστωσαν ότι θα ήταν καλύτερα η περίφραξη να γίνει με ξύλινη κατασκευή! Θορυβηθήκαμε γιατί καταλάβαμε, ότι ο πρώην πρόεδρος του Φορέα του Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας, Δ. Σπαθής, να μην φοβήθηκε από το δημοσίευμα της «Κ», όμως έδωσε εντολή να γίνει άλλη περίφραξη «συμβατή» με τον περιβάλλοντα χώρο. Δεν «βλογήσαμε τα γένια μας» για την αποτελεσματικότητα των δημοσιευμάτων της «Κ», επειδή ξέρουμε ότι παίζουν κάποιο ρόλο, όμως δεν έχουν τη δύναμη, χωρίς την ανάπτυξη της ταξικής πάλης, να υποχρεώσουν

τους καταγγελλόμενους σε υποχωρήσεις. Καταλάβαμε ότι οι κύριοι αυτοί, που είναι αδίστακτοι, θα χαρατσώσουν τον ελληνικό λαό, φτιάχνοντας τώρα ξύλινη περίφραξη με λεφτά από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Επικοινωνήσαμε με τον υπηρεσιακό παράγοντα του Δασαρχείου Πάρνηθας, που αυτές τις ημέρες εκτελούσε και χρέη δασάρχη α.α., για να μάθουμε επίσημα απ' αυτόν τι σκοπεύουν να κάνουν στις πέντε πηγές μετά το ξήλωμα της συρματινής περίφραξης. Μας απάντησε ότι από τον πρώην πρόεδρο του Φορέα Δ. Σπαθίη δόθηκε εντολή στο Δασαρχείο Πάρνηθας να ξηλωθεί η συρματινή κατασκευή και να γίνει άλλη, χωρίς να προσδιορίζει το υλικό με το οποίο πρέπει να γίνει. Κατά τη γνώμη του υπηρεσιακού παράγοντα, πρέπει να γίνει ξύλινη κατασκευή για να δένει με το περιβάλλον! Σε κάθε περίπτωση, **το κόστος και για τη νέα κατασκευή θα το επιβαρυνθεί πάλι ο ελληνικός λαός** μέσω του κρατικού προϋπολογισμού.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να συνεχιστεί αυτό το τερατούργημα των πλακοστρώσεων γύρω από τις πηγές, των περιφράξεων των πηγών με οποιοδήποτε υλικό και της μετατροπής τους σε χαβούζες. Ως εδώ και μη παρέκει.

Ξανά

1994) ξεσηκώθηκε ένα μαζικό εκπαιδευτικό κίνημα, που πέτυχε να παγώσει την εφαρμογή τους, όσον αφορά το σκέλος της εκπαίδευσης.

Ο Γιωργάκης, όμως, το χαβά του. Η ιδέα έχει δουλευτεί συστηματικά όλα αυτά τα χρόνια και μια ιδιότυπη αποκέντρωση ζει και βασιλεύει στα σχολεία (με την υποχώρηση της ταξικής συνείδησης και του διεκδικητικού κινήματος των εκπαιδευτικών), με την εμφάνιση στο προσκήνιο διάφορων εταιριών, που αναλαμβάνουν -με το αζημίωτο της διαφήμισης των προϊόντων τους- την εκπόνηση προγραμμάτων, συνήθως των λεγόμενων «καινοτόμων», από την Αγωγή Υγείας, την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση, τον Πολιτισμό κ.λπ. Η εφαρμογή της «ευελικτης ζώνης» στο πλαίσιο των αναλυτικών προγραμμάτων υπήρξε επίσης παρέμβαση του υπουργείου Παιδείας σ' αυτή την κατεύθυνση.

Όμως, η κυβέρνηση θέλει να πάει το ζήτημα πολύ παραπέρα. Στόχος να περικοπούν δραστηρικά οι κρατικές δαπάνες για την Παιδεία και να ανοιχτεί ευρύτατο πεδίο δράσης για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, που θα «προσφέρουν υπηρεσίες» με ταυτόχρονη ανάληψη μέρους του κόστους λειτουργίας των σχολείων. Ο Παπανδρέου έκανε ιδιαίτερο κάλεσμα στους καπιταλιστές να δραστηριοποιηθούν στον τομέα αυτό, σε

όλα τα επίπεδα, κατά τις προγραμματικές δηλώσεις. Είναι φανερό ότι αυτή η πολιτική θα οδηγήσει αναπόφευκτα στην παραπέρα ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης, στην κατηγοριοποίηση σχολείων-μαθητών-εκπαιδευτικών, στην επιβάρυνση της τσέπης των γονιών με πρόσθετες δαπάνες, ενώ το δεύτερο βήμα θα είναι και η κατηγοριοποίηση των σχολείων ως προς τη χρηματοδότησή τους, με μοχλό την αξιολόγηση, που θα γίνεται με αγοραία κριτήρια (όποιο σχολείο επιτυγχάνει μεγαλύτερη σύνδεση με επιχειρήσεις και προσφέρει «καινοτόμα προγράμματα») θα έχει και παραπάνω μπόνους).

Η «αποκέντρωση», βέβαια, δεν θα θέσει σε καμιά περίπτωση υπό αμφισβήτηση τον χαρακτήρα και το ρόλο του σχολείου στον καπιταλισμό. Θα ήταν λάθος να πιστέψουμε ότι θα δοθεί το δικαίωμα στους εκπαιδευτικούς, στους «τοπικούς φορείς», στους γονείς να ανατρέψουν συνολικά τα αναλυτικά προγράμματα (εδώ μια προσπάθεια έγινε από τη Διεύθυνση του 132ου Δημοτικού Σχολείου να γίνουν μαθήματα μητρικής γλώσσας σε αλλοδαπούς μαθητές και γονείς και κινήθηκε όλος ο μηχανισμός εναντίον της, παροπλιζοντάς την με τοποθέτηση σε άλλο σχολείο και ακύρωση των σχετικών προγραμμάτων), παρόλο που το ΠΑΣΟΚ και ο Παπανδρέου ειδικά «παιζουν» με αυτού του είδους τη φιλολογία, προσπαθώντας να καλλιεργήσουν κλίμα ευφορίας στους εκπαιδευτικούς και την εργαζόμενη κοι-

νωνία. Αλλωστε, αυτό προκύπτει καθαρά και από το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία, όπου γίνεται λόγος για Εθνικό Πλαίσιο στα αναλυτικά προγράμματα που θα καθορίζει τους «εθνικούς στόχους» στη μόρφωση και διαπαιδαγώγηση των νέων. Εκείνο που θα επιδιωχθεί είναι να επεμβαίνουν οι καπιταλιστές, οι «τοπικοί άρχοντες» κ.λπ. σε κάποιες πλευρές του αναλυτικού προγράμματος, με μαθήματα π.χ. επιλογής και πρόσθετες δραστηριότητες.

Στο αμόνι της «αποκέντρωσης» βαρά και το σφυρί της αισχρής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των εκπαιδευτικών. Η ΔΟΕ υπήρξε συνδιοργανωτής σε συνέδριο που διοργάνωσε η πράσινη νομάρχης Ηρακλείου Βαγγελιώ Σχοιναράκη, με θέμα «Αυτοδιοίκηση και Παιδεία». Λαλίστατος ο Μπράτης, πρόεδρος της ΔΟΕ, μας θύμισε αποστροφές από λόγους του Γιωργάκη, όταν ήταν υπουργός της Παιδείας, δηλώνοντας στο τέλος ότι «το σχολείο πρέπει να μετατραπεί από κλειστή δομή που εξυπηρετεί μόνο για μερικές ώρες της ημέρας τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών, σε τοπικό πολυδύναμο κέντρο γνώσης... που θα εξυπηρετεί τις ανάγκες για πολιτισμό και διά βίου εκπαίδευση της ευρύτερης τοπικής κοινωνίας». Τα περί υπεράσπισης του δημόσιου χαρακτήρα της Παιδείας ήταν απλά ο φερετζές για να κρυφτεί η συναίνεση στα σχέδια της κυβέρνησης.

Γιούλα Γκεσούλη

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Happy new ear μίστερ Σουφλιά! Happy new fear η εξουσία, happy new tear οι παραιτημένοι... Και κα'να χάπι για ν' αντέξουν το happy new year οι υπόλοιποι...

Ο μήνας έχει εννιά, αλλά το έτος που είχε εννιά έφυγε. Ωστόσο, φρόντισε να μας αφήσει κληρονομιά τα δύο μηδενικά του, που κατά ερευνητές εσχολόγους και ε-σκατολόγους συμβολίζουν το πρώτο το παρόν και μέλλον των εξουσιαστών και το δεύτερο τη λαϊκή αντίσταση. Διεισδύοντας βαθύτερα στη σημειολογία, αριθμολογία, πομφολυγολογία και φιλολογία περί το νέο (φ)έτος, είναι προφανής Watson η κύρια έννοια που απεικονίζεται στο άθροισμα των ψηφίων του. Και βέβαια, καταδεικνύει τι έχουν να περιμένουν οι εργαζόμενοι. Ενώ, γεγονός είναι ότι ο αριθμός 2010 καιτοι άρτιος, δεν σημαίνει ότι ταυτόχρονα δεν είναι και περιπτώς ως προς τις φρούδες ελπίδες τής εν υπνώσει εργατικής τάξης, που προ καιρού έχει πάει στον παράδεισο μέσω των τηλεναρκωτικών. «Dubito de omnibus, masturbo ergo sum» ψάλλει μέσα από το καρτεσιανό της φρέαρ.

Ούτε αν σας σφάζουν;

Εφυγαν και οι σύντροφοι καλικάντζαροι (τι εργασιακό καθεστώς πρότυπο! Τέτοιοι μετανάστες μάλιστα, ε κουφαλοκράτες;) κι άφησαν πίσω τους τις πρόθυμες για εργολαβική εκπροσώπηση κοινωνικές εταιρίες. Τη Γενική Συμμορία Εργατοπατέρων Ελλάδας και τις άλλες, που τα πιο ευοίωνα -γι' αυτές- σενάρια του μέλλοντος τις θέλουν τόσο χρήσιμες ως προσάνναμμα! Τους βραδύνους που θα γίνουν βραδύκαυστα φιτίλια. Τις αλληλένδετες έννοιες ιπποურγεία, πράσιν' άλογα και πράσσειν άλογα. Το hopeytoon των εκατό πρώτων ημερών και τον παραδοσιακό χαμό που δ' ακολουθήσει. Και τόσα άλλα μορφο...

Να πληροφορηθούμε τους βασιλικούς που πιθανόν να διαβάζουν τη στήλη και τις γλάστρες που πιθανόν ποτίζονται κοντά τους, ότι σαν σήμερα το 1938 εγαμεύθησαν (ήλθαν σε γάμου κοινωνία δηλαδή, για τους μη μετέχοντες στην ελληνική παιδεία ή μη κατέχοντες την ελληνική γλώσσα σε βαθμό «λίαν καλώς») ο αείμνηστος υμών βασιλεύς Παύλος και η βασιλομήτωρ Φρειδερίκη. Ητις αποσβολώνει με την πλήρη ονοματολογία της: Φρειδερίκη - Λουίζα - Βικτορία - Μαργαρίτα - Σοφία - Ολγα - Καικιλία - Ισαβέλλα!

Τα προφανή έγιναν πυροφανή τον Δεκέμβρη και μερικές άλλες φορές, αλλά τίποτε... Ίδου και σενάριο από τον κινηματογραφικό συντάκτη της στήλης κ. Παντελής Βούλγαρο: Φαντάζεστε η αστυνομία να στελεχωνόταν ακόμα από δούλους, τα σκληρά μέτρα να μην τα είχε πάρει ο Δράκοντας, αλλά ο Αγαθαρχίδης και για κάποια «τρομοκρατική» ενέργεια να είχαν χρησιμοποιηθεί ακυλιά; Το corypaste δελτίο (ποια ζούγκλα ρε;) τότε θα έλεγε: «Τα σκλαβάνια έχουν λάβει Αγαθαρχίδεια μέτρα κι έχουν εξαπολύσει ακυλοκυνγητό για τον εντοπισμό των δραστών». Ομοίως, αν δεν ήταν ο Οιδίποδας αλλά ο Ηφαιστος, θα μιλούσαμε για ηφαίστειο σύμπλεγμα κι αν οι αγώνες δεν γινόταν στην Ολυμπία αλλά στο Κατάκωλο, τώρα θα είχαμε Κατακωλιάδα. Την οποία ίσως έχουμε, κατά κάποιο τρόπο και ιεφαριστούμε Έλλάντα.

Η στήλη στέλνει αγωνιστικούς χαιρετισμούς στις κατά τόπους κινήσεις «δεν πληρώνω, δεν πληρώνω» κατά των διωδίων. Αν και είναι νωρίς ακόμα, αλλά έχοντας κατά νου τη λαϊκή δημοσφοφία που λέει ότι «των φρονίμων τα παιδιά πριν πεινάσουν δεν πεινούσαν», προτείνουμε τη σύσταση αντίστοιχης κίνησης κατά της αληθείας (επεικής η λέξη, ε προοδευτική κυρ-δήμαρχε Απολλωνίων; Αυτή είναι η «αξιοποίηση των δυτικών ακτών»;) που συντελείται κάθε καλοκαίρι στο Πόρτο Κασιόκι της όμορφης Λευκάδας. Καλύτερα να ψαχτούμε από τώρα (και ομιλώ περί παρκάριατος, ξέρουν τα καλόπαιδα εκεί αλλά και οι δύσμοιροι απ' όλη τη χώρα) γιατί σαν έρθει καλοκαίρι θα είναι αργά και το... τσουξίμο μεγάλο...

Κλείνουμε με επεξηγήση της σημερινής φωτο, γιατί απλώνεται πέρα από αυτό που φαίνεται. Πρόκειται για πύργα εισόδου σε εμπορικό κατάστημα στο κέντρο της συμβασιλεύουσας, που πάνω αριστερά από την εικονιζόμενη ανακοίνωση έχει κι άλλη: «Το κατάστημα παρακολουθείται και προστατεύεται από κλειστό κύκλωμα κάμερας 24H/7ήμερο». Ετσι ακριβώς το γράφει, έχοντας από πάνω έναν κακομούτσουνο μπάτσο (τι πλεονασμός ρε;) κι από κάτω έναν Sherlock Holmes με το φακό και την πίπα του... Κι αν νομίζετε ότι τελειώσαμε, πάνω δεξιά υπάρχει και τρίτη ανακοίνωση: ένα εντελώς τρομοκρατικό αυτοκόλλητο (εικονίζονται άντρας και γυναίκα) που γράφει με... απειλητική γραμματοσειρά: «Τσιγάρο; Ούτε να το σκέφτεσαι». Δε γαλέγω... Και με μια επίκληση στον Ξένο Δία μετά την ανάγλυφη αποτύπωση της παραδοσιακής ελληνικής φιλοξενίας, ανανεώνουμε το ραντεβού μας για το επόμενο Σάββατο.

Αλήθεια, για την προσεχή Πέμπτη το ημερολόγιο λέει Παύλου Θηβαίου. Μήπως είναι τυπογραφικό λάθος; Χρήστος λέγεται ο Θηβαίος...

Kokkinoskoufita
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Κουκούλωσαν το σκάνδαλο Χρυσοχοΐδη-Διώτη

Υπό «κανονικές» κοινοβουλευτικές συνθήκες, ο υπουργός Καταστολής Μ. Χρυσοχοΐδης θα έπρεπε τώρα να βρίσκεται εκτός κυβέρνησης, μετά το σαλτάρισμα του Π. Διώτη από τον 7ο όροφο του υπουργείου του και τα όσα αποκαλύφθηκαν. Ειδικά μετά την καραμπινάτη παρανομία του διορισμού του γιου του εισαγγελέα Εφετών και τα χοντρά ψέματα που ο ίδιος ο Χρυσοχοΐδης εκστόμισε, προσπαθώντας κατά το συνήθειο του να βγει και από πάνω, μιλώντας για «μιντιακό κανιβαλισμό». Όμως, όταν πρόκειται για πρόσωπα όπως ο Χρυσοχοΐδης και ο Διώτης, που έχουν συνδεθεί με τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», τα κοινοβουλευτικά ήθη πάνε περίπατο και το σκάνδαλο κουκουλωίνεται. Τα γνωστά παπαγαλάκια ανέλαβαν να «καθαρίσουν» την υπόθεση από τις στήλες του Τύπου, ρίχνοντας μπόλι-κο δάκρυ για τον «άτυχο νεαρό» και τον «τραγικό πατέρα», ενώ η αντιπολίτευση στο σύνολό της έκανε το παπί. Ο Τσιτουρίδης οδηγήθηκε κάποτε σε παραίτηση από την κυβέρνηση Καραμανλή, επειδή πήγε σ' έναν πρύτανη και ζήτησε μετεγγραφή-ρουσφέτι για το γιο του. Ο Χρυσοχοΐδης, που διόρισε παράνομα ένα φοιτητή, γιο κολλητού του εισαγγελέα, όχι μόνο παραμένει ακλόνητος στο πόστο του, αλλά παριστάνει και τον τιμητή των πάντων. Μόνο σε περιόδους χούντας έχει πέσει τέτοιο καθολικό φίμωμα της αλήθειας, τέτοια προστασία σε δημόσια πρόσωπα.

Είπε ο Χρυσοχοΐδης στη δήλωσή του: «Προσπαθούν κάποιοι να δημιουργήσουν νοσηρά σενάρια εκεί που η πραγματικότητα μιλά από μόνη της και δεν επιδέχεται καμία αμφισβήτηση. Επέλεξα να δώσω μια ευκαιρία σε ένα νέο άνθρωπο με ικανότητες, εντιμότητα και ευαισθησία, περιμένοντας καλή τη πίστη να μου προσκομίσει το πτυχίο του, χωρίς κανένα απολύτως οικονομικό κόστος για το Δημόσιο». Πόσα ψέματα μέσα σε λίγες γραμμές!

Αφήνοντας στην άκρη το γεγονός ότι ο «νέος με ικανότητες, εντιμότητα και ευαισθησία», δεν ήταν κάποιος τυχαίος, αλλά ο γιος του γνωστού εισαγγελέα, οπότε έχουμε καραμπινάτη περίπτωση βολέματος «ημετέρου», γεγονός που κάνει σκόνη τις διακηρύξεις περί «αξιοκρατίας» και «ίσων ευκαιριών», στις οποίες επιδίδεται ο Παπανδρέου, πάμε κατευθείαν στη

νομική ουσία της υπόθεσης. Καταρχάς, ένα υπουργείο δεν είναι τσιφλίκι κανενός για να «επιλέγει να δίνει ευκαιρίες» κατά το δοκούν. Ενα υπουργείο (πρέπει να) διέπεται στη λειτουργία του από τους νόμους που ισχύουν για κάθε Έλληνα πολίτη. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι τι ειδους «ευκαιρία» έδωσε ο Χρυσοχοΐδης στο γιο του κολλητού του εισαγγελέα (φαίνεται ότι αυτός ήταν ο μοναδικός νέος που χρειαζόταν μια ευκαιρία!), αν αυτή ήταν σύννομη και αν υπήρξε οικονομικό κόστος για το δημόσιο.

Στο ΦΕΚ 504/1.12.2009 δημοσιεύεται η απόφαση αριθμ. 7016/1/32 του υπουργού Προστασίας του Πολίτη, με την οποία συγκροτείται «Ειδική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή για την αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου των αστυνομικών». Σ' αυτή την επιτροπή, μαζί με ανώτατους, απόστρατους και εν ενεργεία, αξιωματικούς της αστυνομίας, καθηγητές πανεπιστημίου και νομικούς, διορίζεται ως μέλος και ο «Διώτης Παναγιώτης του Ιωάννη, δικηγόρος Αθη-

ών, ειδικός σύμβουλος στο υπουργείο Προστασίας του Πολίτη»!

Ο υπουργός χαρακτηρίζει τον Π. Διώτη δικηγόρο, εν γνώσει του ότι δεν έχει πάρει πτυχίο, όπως ο ίδιος παραδέχτηκε στη δήλωσή του. Επομένως, υπογράφει μια υπουργική απόφαση εν γνώσει του ότι περιέχει ψεύτικα στοιχεία. Επίσης, τον χαρακτηρίζει ειδικό σύμβουλο στο υπουργείο, εν γνώσει του ότι δεν μπορεί να έχει αυτή την ιδιότητα, ακόμη και αν είχε πτυχίο Νομικής. Το Προεδρικό Διάταγμα 63 (Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα) αναφέρει σαφέστατα ποια προσόντα πρέπει να έχει κάποιος για να διοριστεί ειδικός σύμβουλος σε υπουργείο. Πρέπει να έχει πτυχίο ΑΕΙ και «ειδίκευση σε επιστημονικό ή επαγγελματικό τομέα συναφή με τις αρμοδιότητες του οικείου μέλους της κυβέρνησης ή υφυπουργού, που αποδεικνύεται με αξιολογήση επιστημονική ενσχόληση (δημοσιεύσεις, συμμετοχή σε συνέδρια, ομάδες εργασίας κ.λπ.) ή αξιολογή

επαγγελματική απασχόληση ή επαρκείς γνώσεις και σημαντική εμπειρία, ανάλογη με τα αντικείμενα που πρόκειται να του ανατεθούν». Ο υιός Διώτης ούτε πτυχίο είχε, ούτε βέβαια τα υπόλοιπα απαιτούμενα προσόντα. Ενας μόλις αποφοιτήσας δικηγόρος, που δεν έχει καν κάνει την άσκηση του και δεν έχει άδεια να δικηγορεί τι εμπειρία και ειδικές επιστημονικές γνώσεις μπορεί να έχει; Το μόνο προσόν του ήταν ότι ήταν γιος του κολλητού του υπουργού. Επιπρόσθετα, απόφαση διορισμού του Π. Διώτη ως ειδικού συμβούλου δεν έχει δημοσιευτεί σε ΦΕΚ, επομένως ο Χρυσοχοΐδης εν γνώσει του υπογράφει και δεύτερο ψέμα.

Γιατί, όμως, τον έβαλε σ' αυτή την επιτροπή ο Χρυσοχοΐδης; Για να πληρώνεται μέχρι να πάρει το πτυχίο (όπως τους είχε υποσχεθεί), γιατί χωρίς πτυχίο δε μπορούσε να του κάνει διορισμό σε οποιοδήποτε πόστο. Ο πρόεδρος και τα μέλη αυτής της επιτροπής θα παίρνουν αποζημίωση, το ύψος της οποίας θα καθοριστεί με απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Προ-Πο, σύμφωνα με όσα προβλέπει ο νόμος (αναφέρεται στην απόφαση διορισμού της επιτροπής). Επομένως, πέραν των υπόλοιπων ψεμάτων, ο Χρυσοχοΐδης είπε ψέματα και στο ότι η «ευκαιρία» που πρόσφερε στον υιό Διώτη έγινε «χωρίς κανένα απολύτως οικονομικό κόστος για το Δημόσιο». Και βέβαια, θα θέλαμε να ξέρουμε αν ο Π. Διώτης έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις ή έχει απαλλαγεί νομίμως, όπως απαιτείται για κάθε διορισμό μόνιμου ή μετακλήτου υπαλλήλου στο δημόσιο.

Για τον πατέρα Διώτη, τον... άτεγκτο διώκτη του εγκλήματος, τίθεται ένα τεράστιο ηθικό ζήτημα (ο γιος του είναι ενήλικος, οπότε ποινικές ευθύνες δεν μπορούν να αναζητηθούν στον πατέρα). Για τον Χρυσοχοΐδη, όμως, το ζήτημα δεν είναι μόνο ηθικό και πολιτικό, είναι και ποινικό. Θα συγκινηθεί άραγε κανένας εισαγγελέας να παρέμβει; (Ρητορικό το ερώτημα).

ΥΓ: Ο Ρόβλιος ξωπετάχτηκε από την κυβέρνηση επειδή πήγε να κάνει μερικά ρουσφέτια. Ο Χρυσοχοΐδης που έκανε ρουσφέτο-καραμπινάτη παρανομία γιατί παραμένει, κύριε πρωθυπουργέ της «διαφάνειας» και της «αξιοκρατίας»; (Ρητορικό και αυτό το ερώτημα).

Κορυφή του παγόβουνου

Λυτοί και δεμένοι έχουν βαλθεί να μας πείσουν ότι ο άγιος Βασανισμός χιλιανού κρατούμενου στο ΑΤ Ακροπόλεως έγινε από μια μικρή ομάδα «επιόρκων» αστυνομικών, που «αμαυρώνουν το Σώμα». Πριν, όμως, κοπιάσει ο θόρυβος που ξέσπασε (χτύπησαν βλέπετε τον κρατούμενο τόσο πολύ που χρειάστηκε να μεταφερθεί στο νοσοκομείο), δυο αφρικανοί μετανάστες περιέγραψαν ξυλοδαρμούς, απειλές, ακόμα και σεξουαλική κακοποίηση.

Οποιοι κυκλοφορούν στους δρόμους, όποιοι έρχονται σε επαφή με μετανάστες, αλλά και ιθαγενείς νέους, ξέρουν πολύ καλά πως είτε στους δρόμους είτε στα τμήματα είναι καθημερινές τέτοιες εκδηλώσεις. Στους ιθαγενείς περιορίζονται κυρίως σε βρισιές και σεξουαλικά υπονοούμενα (στις πορείες βγάζουν και το άχτι τους), ενώ οι αλλοδαποί τρώνε συνήθως κι ένα χέρι ξύλο, για να μάθουν «σε ποια χώρα ήρθαν». Καμιά φορά οι μπάτσοι «ξεφεύγουν» και τότε μόνο βγαίνει ένα περισσότερο στη δημοσιότητα, δίνοντας την ευκαιρία στην πολιτική ηγεσία του μπατσοϋπουργείου να κάνει ανέξοδες δηλώσεις κοινωνικής ευαισθησίας.

Δεν είναι ο Χρυσοχοΐδης που αμέσως μόλις ανέλαβε καθήκοντα ξαμόλυσε τους μπάτσους σε πογκρόμ στα Εξάρχεια, όπου εξευτέλιζαν τον κόσμο, αναγκάζοντας νέους κυρίως να μείνουν γονατισμένοι και με τα χέρια στο σβέρκο, ενώ τους έβριζαν και τους απειλούσαν; Πότε ευαισθητοποιήθηκε; Όταν οι μπάτσοι «ξέφυγαν» και μπούκαραν ακόμα και σε εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ, συλλαμβάνοντας «επώνυμους». Δεν είναι ο Παπανδρέου που διακήρυξε το δόγμα της «μηνδικής ανοχής» στη λαθρομετανάστευση; Αυτό το δόγμα αποθρασύνει τους μπάτσους, που «διψούν για αίμα». Δεν είναι ο Χρυσοχοΐδης που κάλυψε πλήρως τις δολοφονικές επιθέσεις των μοτοσικλεπιστών της «ομάδας Δ» στις 6 Δεκέμβρη, τις οποίες ο ίδιος είχε διατάξει; Ακόμα και το σοβαρό τραυματισμό διαδηλώτριας έσπευσε να τον χαρακτηρίσει «ατύχημα» (την ίδια δήλωση έκανε και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος), δίνοντας γραμμή για τους διοικητικούς και δικαστικούς χειρισμούς που θα ακολουθούσαν.

■ Gaza Freedom March

Εκδηλώσεις αλληλεγγύης για μια ελεύθερη Γάζα

Στο περασμένο φύλλο σκιαγραφήσαμε τα χαρακτηριστικά ενός εγχειρήματος αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, του Gaza Freedom March, που στόχευε να βοηθήσει –με τις όποιες αντιφάσεις και αδυναμίες του– στη διάνοιξη του αδιαπέραστου τείχους της σιωπής που έχουν επιβάλλει εγχώρια και διεθνή ΜΜΕ όσον αφορά τον αποκλεισμό της Γάζας, ένα χρόνο μετά τους ισραηλινούς βομβαρδισμούς. Στόχος του σημειώματος αυτού είναι να περιγράψω με συντομία τα σημαντικότερα απ' όσα συνέβησαν στο Κάιρο, όπου εξήντησε τις δραστηριότητές του σχεδόν το σύνολο της αποστολής, 1400 άτομα περίπου από 42 χώρες, και να βγουν κάποια συμπεράσματα τόσο για τη στάση του αιγυπτιακού καθεστώτος όσο και για την τακτική των διοργανωτών, αλλά και του κινήματος αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό γενικότερα. Ο γράφων συμμετείχε ως μέλος της «Κ» στην ελληνική αποστολή του GFM.

Απαγόρευση της αποστολής

Στις 27 Δεκέμβρη αναμενόταν η άφιξη στο Κάιρο της συντριπτικής πλειοψηφίας των εθνικών αποστολών. Σύμφωνα με τα αρχικά σχέδια μια διοργανωτών, κυρίως Αμερικάνων της αντιπολεμικής οργάνωσης Coderepink (πρόκειται για «λίμπεραλ» που πρόσκεινται στη βάση του Δημοκρατικού Κόμματος και φιλερτάρουν επικίνδυνα με τη διακυβέρνηση Ομπάμα), που κατέβαζε την πολυπληθέστερη αποστολή και διαχειριζόταν εξαρχής το λογιστικό και οργανωτικό κομμάτι (π.χ. κεντρική ενδοσυνεννόηση με emails, εκατοντάδες ανθρώπων που δεν γνωρίζονταν μεταξύ τους) και άλλων εθνικών αποστολών, όπως και της ελληνικής, το βράδυ της ίδιας μέρας θα συναντιόντουσαν όλες οι αντιπροσωπείες και θα συζητούσαν για τη μετάβαση στο Αλ-Αρίς και από κει στη Ράφα, στο αιγυπτιακό πέρασμα προς τη Γάζα, για τη διοργάνωση την παραμονή πρωτοχρονιάς μιας μεγάλης πορείας μέσα στη δοκιμαζόμενη Γάζα.

Λίγες μέρες πριν τις 27, το υπουργείο Εξωτερικών της Αιγύπτου ανακοίνωσε προς πάσα κατεύθυνση, ότι η αποστολή έχει απαγορευτεί, με το αιτιολογικό ότι πλήττει την... εθνική ασφάλεια της χώρας! Η προγραμματισμένη συγκέντρωση όλων των αντιπροσωπειών στις 27 απαγορεύτηκε ως πολιτική και... αντικαθεστωτική.

Εκ των πραγμάτων, αυτό προκάλεσε ένα τεράστιο χάος ασυνεννοησίας και αποσυντονισμού των αποστολών, που πλέον δεν είχαν άλλο δρόμο από το να δράσουν αυτόνομα, είτε να συνεργάζονται ad-hoc για συ-

γκεκριμένες δράσεις, όπως την αποστολή πούλμαν στο Αλ-Αρίς. Το χάος αυτό ενέτεινε σημαντικά η στάση της αμερικάνικης διοργάνωσης (ομπρέλα Coderepink), που μέχρι τις 29 το βράδυ υπονόμει στην πράξη κάθε προσπάθεια από κοινού μετάβασης προς τα σύνορα. Οι Αμερικάνοι ήθελαν να κρατήσουν τον κόσμο στο Κάιρο και να τον απασχολήσουν με χαζοχαρούμενα δρώμενα, όπως: «συνέλευση σε φελούκες στο Νείλο», «συγκέντρωση με κεράκια σε πλατεία του Καΐρου», «χάπενιγκ» που θα προβόλλανταν μεν από αμερικάνικα δίκτυα τηλεόρασης, αλλά ταυτόχρονα θα μετέτρεπαν τους αλληλέγγυους σε συμπαθητικές θεϊτσες του ελέους, αφυδατώνοντας το συστατικό της πολιτικής καταγγελίας της συνενοχής της Δύσης στη γενοκτονία των Παλαιστινίων από την σιωνιστική κατοχή. Όσο για τις συνελεύσεις στις οποίες καλούσαν σε διάφορα ξενοδοχεία λίγα μέλη των εθνικών αντιπροσωπειών (λόγω της απαγόρευσης της μαζικής συνάθροισης), ανακοινώνονταν εν μέσω επευφημιών η απόφαση των διοργανωτών!

Τα πρώτα αισιόδοξα μηνύματα

Μια ομάδα Γάλλων (250 περίπου άτομα) έσπασε το γενικευμένο κλίμα αμηχανίας, αποκλείοντας τη γαλλική πρεσβεία και απαιτώντας να ασκηθεί πίεση από το γαλλικό κράτος στο αιγυπτιακό καθεστώς για να μεταβούν οι αλληλέγγυοι στη Γάζα. Ταυτόχρονα, πραγματοποιήθηκαν απόπειρες μετάβασης προς τη Ράφα με συνεργασίες αποστολών. Σε μια τέτοια απόπειρα συμμετείχε και η ελληνική αποστολή, που επιχείρησε με Γάλλους και Ινδούς να μεταβεί τη δεύτερη μέρα στο Αλ-Αρίς με τρία πούλμαν. Η ασφάλεια του καθεστώτος σταμάτησε τα πούλμαν λίγο έξω από το Κάιρο και οδήγησε τους αλληλέγγυους πίσω στα ξενοδοχεία τους.

Φωτεινή εξαίρεση της αμερικάνικης αντιπροσωπείας (αναφέρομαι στα «υψηλά» πρόσωπα) η Χέντι Εποτίν, εβραία, επιζήσασα του ολοκαυτώματος, που άρχισε απεργία πείνας στην Ενωση Συντακτών Ξένου Τύπου. Σε εκείνη τη συγκέντρωση, δυναμικό παρών έδωσαν και στελέχη της αιγυπτιακής αντιπολίτευσης –ανάμεσά τους και «Αδελφοί Μουσουλμάνοι»– στηρίζοντας την αποστολή. Σε ένα καθεστώς δικτατορίας με μια τεράστια κοινωνική δύναμη (σε 1.500.000 υπολογίζεται η δύναμη των πολιτοφυλάκων του Μουμπάρακ μόνο στο Κάιρο), τέτοιες εκδηλώσεις επισύρουν εξοκλήσεις ποινές (βασανιστήρια, πολύχρονους εγκλεισμούς) για τους αντιπολιτευόμενους Αιγυπτίους. Τα στελέχη της αντιπολίτευσης που βρίσκονταν εκεί

γνώριζαν πολύ καλά το βαρύ τίμημα της αλληλεγγύης τους, εμπνέοντας με τη θαρραλέα τους στάση πολλούς από μας, που με τις πλάτες των δυτικών κυβερνήσεων ήμασταν καλυμμένοι τουλάχιστον όσον αφορά τα στοιχειώδη δημοκρατικά μας δικαιώματα και όμως τα είχαμε βρει σκούρα στο πρώτο στραβοπάτημα.

Ο ελιγμός του Μουμπάρακ

Στις 29 το απόγευμα, ένα αφιρδιάστικό γεγονός έμελλε να διχάσει τους 1400. Οι διοργανωτές του Coderepink επικοινωνήσαν με μέλη όλων των εθνικών αντιπροσωπειών, ανακοινώνοντάς τους ότι κατόπιν παρέμβασης της κυρίας Μουμπάρακ (πρέσβειρα καλής θέλησης της UNESCO), οι αιγυπτιακές αρχές θα επέτρεπαν σε 100 άτομα από τα 1.400 να περάσουν στη Γάζα. Κάθε αντιπροσωπεία έπρεπε μέσα σε... 15 λεπτά να ορίσει 1-2 άτομα για τα πούλμαν.

Υπήρξαν αντιπροσωπείες, όπως αυτή της Νοτίου Αφρικής (με έντονο το πολιτικό ένστικτο της επαγρύπνησης, λόγω απαρτχάιντ), που απέρριψαν αμέσως την πρόταση και άλλες, όπως αυτή των Ιταλών, που αποφάσισαν ότι έπρεπε να εμποδίσουν τα πούλμαν. Η πλειοψηφία όμως των εθνικών αντιπροσωπειών την αποδέχτηκε.

Δυστυχώς, η ελληνική αντιπροσωπεία, στην πλειοψηφία της, δέχτηκε την πρόταση, θεωρώντας ότι οι 100 ήταν μια αφετηρία για τους υπολοίπους 1300 να συνεχίσουν την πίεση. Ο γράφων βρέθηκε στη μειοψηφία, που υποστήριξε ότι η πρόταση αυτή ήταν ένας ελιγμός του καθεστώτος, πως αν την αποδεχόμασταν θα βγάζαμε λάδι το καθεστώς, που προσπαθούσε να ξεφύγει από την μικρή κρίση που του προκαλούσαμε, αποκλύπτοντας και δημοσιοποιώντας σε όλο τον κόσμο την αδιалаξία του και τη συνενοχή του στον αποκλεισμό της Γάζας. Υποστηρίξαμε πως μια «ηχηρή» άρνηση και καταγγελία του εμπαιγμού ήταν ο μόνος σωστός δρόμος. Επιπλέον, θα έπρεπε να είμαστε αρκετά επιφυλακτικοί με τις διαπραγματεύσεις των Αμερικάνων, που μέχρι τότε υπονόμειαν τη μετάβαση στη Ράφα.

Δεν πέρασε αρκετή ώρα, όταν το Al-Jazeera παρουσίασε τη θέση του υπουργείου Εξωτερικών, ότι οι 100 επιλέχθηκαν από το καθεστώς ως οι μόνοι σωστοί αλληλέγγυοι, ενώ οι υπόλοιποι 1300 ήταν ένα συρφετός από χούλιγκαν και συνωμότες! Οι διοργανωτές του GFM από την Παλαιστίνη, έστειλαν αμέσως μήνυμα στο Coderepink να σταματήσει τα πούλμαν, τόσο για το προκλητικό και προσβλητικό μήνυμα του υπουργείου Εξωτερικών,

όσο και για την προσπάθεια του καθεστώτος να ξεπλύνει με αυτό το χυδαίο τρόπο τις πομπές του. Όμως, την κρίσιμη στιγμή της απόφασης, οι ίδιοι είχαν στείλει μήνυμα ότι παρ' όλες τις επιφυλάξεις τους, σέβονται την απόφαση της πλειοψηφίας.

Οι διοργανωτές του Coderepink, με σημαντική κωλυσιεργία, κάλεσαν τα μέλη των αποστολών να μην πάνε με τα πούλμαν. Ήταν όμως πολύ αργά. Το σημείο αναχώρησης των πούλμαν είχε ανακοινωθεί σε όλους και άτομα που το μόνο κίνητρό τους ήταν να μπουν στην Γάζα, ανάμεσά τους και ύποπτα στοιχεία, γέμισαν τα πούλμαν. Η εβραία επιζήσασα του ολοκαυτώματος ήταν η μόνη εκ των Αμερικανών που στάθηκε γενναία μπροστά από τα πούλμαν για να τα σταματήσει. Οι υπόλοιποι της αμερικάνικης αποστολής επικαλούνταν την ιδιότητα του «non violent». Δεν μπορούσαν –έλεγαν– να επιβληθούν βίαια στη θέληση όσων ήθελαν να ταξιδέψουν στη Γάζα, ακόμα και αν αυτή η πράξη τίναζε την αποστολή στον αέρα! Εντέλει, οι Παλαιστίνιοι ειδοποιήθηκαν και συμπεριφέρθηκαν όπως αρμόζει σε εκείνους που θέλησαν να ικανοποιήσουν τις προσωπικές τους επιθυμίες σε βάρος της αποστολής. Σε 48 ώρες βρέθηκαν εκτός Γάζας, ενώ εντός Γάζας είχαν μια ψυχρή υποδοχή, που λίγο απέχει από περιφρόνηση.

Η διαδήλωση

Το κλείσιμο της αποστολής έγινε με μια διαδήλωση στην κεντρική πλατεία του Καΐρου στις 31 του μηνός. Οι αλληλέγγυοι δέχτηκαν επίθεση ασφαλιτών με πολιτικά και αποκλείστηκαν από MAT στο πεζοδρόμιο, διαμαρτυρόμενοι για ώρες με παλιό ενάντια στον αποκλεισμό της Παλαιστίνης, με το νέο να μεταφέρεται από στόμα σε στόμα σε όλο το Κάιρο και να γίνεται θέμα στις αιγυπτιακές εφημερίδες. Ήταν το καλύτερο κλείσιμο της αποστολής.

Σε αυτό το σημείο, οφείλω να κάνω την αυτοκριτική μου, γιατί δεν συμμετείχα εξαρχής στην διαδήλωση, παρά μόνο ως αλληλέγγυος εκ των υστέρων, πετώντας από τις χαραμάδες του κλοιού των MAT μπουκαλία με νερό στους διαδηλωτές. Υπέπεσα σε αριστεριστικό σφάλμα, θεωρώντας ότι η «αποικιοκρατική» αντιληψη που κυριαρχούσε ανάμεσα σε αρκετά μέλη των αντιπροσωπειών (κυρίως Ευρωπαίων), να υποδείξουν με διαδήλωση στους Αιγυπτίους τον... ορθό δρόμο της αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, θα σφράγιζε τον αντίκτυπο του γεγονότος. Επεισα έξω και οφείλω να συγχαρώ την πλειοψηφία της ελληνικής αποστολής, που συμμετείχε ενεργά στη διαδήλωση και παρά το μι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 14

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Έχοντας εισέλθει στο κατά τη ρωμαϊκή αρίθμηση MMX και κατά την ελληνική Βι εθνοσωτήριον έτος, άλλο δεν έχουμε από το ν' αναμένουμε με ρίγη το 2011 που ακολουθεί. Το έτος που στην ελληνική αρίθμηση γράφεται ως Βια! Και, κατά το «αντι-2004», τώρα ενεργοποιούνται οι ομάδες αντίβια, που μάλιστα προσδιορίζονται ως λαϊκές. Ε, ρε γλέντια... Κι όλα αυτά ένα χρόνο πριν καταστραφεί ο κόσμος –όπως προ-φυτεύουν αυτοί που ξέρουν– σε μια μοναδική ευκαιρία να καταστραφεί προηγούμενα η κουφολαιοκρατία και τα λαμπρά μικρονοϊκά ανάκτορά της!

Προς το παρόν, σήμερα ο μήνας έχει εννιά για όλους, ενώ για διάφορους και για αδιάφορους, ο μήνας έχει εννιά καθημερινά... Με την ευγενική χορηγία των υπουργείων πολιτού, προπο, του γάμα-γάμα πι-πι (έρχεται μεταβολή του καιρού από τα δυτικά, oh mon dieu, τι ανιαρό!) και της αγίας Απραξίας, προστάτιδας των εκατό πρώτων ημερών. Μεγάλη η χάρη (ποια Αλεξίου ρε;) της.

Σ' αυτή την αποστολή επιστολής με συστολή και άνευ καταστολής, την πρώτη για το έτος που τα μηδενικά άλλαξαν απλώς θέση, παραδίδουμε την πένα μας σ' έναν αξεπέραστο συνάδελφο (τι τιμή μας να τον αποκαλούμε έτσι και τι ντροπή γι' αυτόν! Καλά που δεν είναι τριγύρω). Λες και τα 'γραψε χθες ο αξεπέραστος ανατόμος! Απολαύστε τον, καθώς ακόμα ηχούν στ' αφτιά μας τα «χρόνια θολώ» και όλα τα απάρτια των αταβιστικά επαναλαμβανόμενων ευχολογίων εις τους αιώνες των αιώνων. Α, μην...

Ο Φασουλής τα κάλαντα / τα λείει δίχως τάλαντα

Να σας τα πούμε; Πέστε τα... λοιπόν καλημερουδία κι Αη Βασίλης έρχεται κι αρχίζουν τα τραγούδια. Αρχιμηνιαίς, αρχιχρονιαίς κι αρχαίς αιώνος νέου το στόμα να χορτάσωμε του καθενός ορνέου να φάμε βασιλόπιτες, πουλερικά και διάνους σπαλάτες να γυρέψωμε, προβιβασμούς, στεφάνους. Καθ' αιώνας σπού φθάνει χρόνους εκατό μας κάνει κάθε χρόνος σπού τρέχει μια ντουζίνα μήνας έχει, κάθε νέος μήνας πάντα έχ' ημέρες ως τριάντα μα τυχαίνει πού και πού να 'χει και τριανταμία και στο τέλος του μηνός όλοι τρέχουν στον ταμιά. Είναι κάμποσοι παυμένοι μες στου κόσμου τον κλαυθμόνα που μονάχα μιαν ημέρα την μετρούνε σαν αιώνα είναι και διορισμένοι στου καχπέ ντουινιά τη σφαίρα που μετρούνε τον αιώνα να τον έχουν σαν μια μέρα.

Να σας τον πούμε; Πέστε τον... χαρά στ' αρχοντικό μας τον γάιδαρό σας δέστε τον κοντά στο κεντρικό μας. Σήμερα χαίρει και γελά κι ο κήπος του Κλαυθμόνος νέος αιών μαυρέ παιδιά κι αντάμα νέος χρόνος κι οι δυο σουπιές φορτώθηκαν για να μας μουντζουρώσουν κι οι δυο βαστούνε φράσκελα για να μας φασκελώσουν.

Αιών μεγάλε κι εικοστέ και συ καινούργιε χρόνε μουντζουρώνε, φασκελώνε, φθάν' οι κοιλιές να τρώνε. Και σεις οι δυο θα φύγετε κι εμείς με συγκινήσεις ακόμη θα παρλάρωμε για τας μεταρρυθμίσεις.

Αη Βασίλης έρχεται... χαρείτε σεις τα πλήθη κι ο δήμαρχος, καλώς ποιών, εσχάτως συνεβλήθη να γίνουν ουρητήρια κι απόπατοι καμπόσοι κι έτσι το μέγα ζήτημα της βρώμας να τελειώσει. Αη Βασίλης έρχεται κι η πίτα μες στη μέση νέος αιών, νέα χρονιά κι κόντες δεν θα πέσει. Φαρμάκια λησμονήσετε και χρόνους επαράτους κι εκφράσετε στον δήμαρχον θερμά συγχαρητήρια γιατί θαρρώ πως εξ αυτής της δράσεως του κράτους θα μείνουν μόνον κέρδος μας καμπόσ' αφοδευτήρια.

Αη Βασίλης έρχεται... χρόνια πολλά και τώρα ελάτε με τα τέσσερα να πάρετε τα δώρα.

Γεώργιος Σουρής

«Ο γιος του Ανδρέα στην κυβέρνηση, του Μάκη στην Καβάλα και του Σωκράτη στον Ολυμπιακό. Μόνο ο Παναθηναϊκός έμεινε με τον Πατέρα»

Θα ξεκινήσουμε με ευχές καθότι είναι το πρώτο φύλλο της νέας χρονιάς. Δεν θα υποκύψουμε στον πειρασμό να ασχοληθούμε με τις σεξουαλικές προτιμήσεις του 2010, όπως τα δεκάδες μηνύματα, που λάβαμε στο κινητό και σε e-mail. Τις προηγούμενες χρονιές κάναμε θετικές ευχές, όμως η πραγματικότητα μας διέψευδε πανηγυρικά και γι' αυτό φέτος θα αλλάξουμε γραμμή πλεύσης. Η στήλη θα σας ευχηθεί μια χρονιά κακή, ψυχρή κι ανάποδη, ελπίζοντας να πέσουμε έξω στις προβλέψεις μας.

Ο ερχομός της νέας χρονιάς συνοδεύεται με την έναρξη της μεταγραφικής περιόδου και του δεύτερου γύρου του πρωταθλήματος στο ποδόσφαιρο. Οσον αφορά τη μεταγραφική περίοδο δεν υπάρχει ιδιαίτερη κινητικότητα. Με πρόσχημα την οικονομική κρίση, οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου δεν δείχνουν διατεθειμένοι να βάλουν το χέρι στην τσέπη και προσπαθούν να βρουν φθηνές λύσεις για να χρυσώσουν το χάπι στους οπαδούς των ομάδων τους. Υπάρχει βεβαίως αρκετός χρόνος μέχρι τη λήξη της περιόδου, όμως οι πιθανότητες να δούμε κάτι εντυπωσιακό είναι ελάχιστες. Οσον αφορά την αξιολόγηση του πρώτου γύρου, τα μέχρι τώρα αποτελέσματα, δεν αφήνουν περιθώρια διαφοροποίησης από τις αρχικές μας προβλέψεις. Πράσινοι και ερυθρόλευκοι θα παλέψουν μέχρι το τέλος για τον τίτλο, ο Παναθηναϊκός έχει ήδη αποχαιρέτησει την κατηγορία και η αγωνιστική εικόνα των ομάδων είναι από κακή έως απαράδεκτη.

Μετά από πολλά χρόνια, οι πράσινοι αναδείχτηκαν πρωταθλητές χειμώνα και ευελπιστούν να παραμείνουν στην κορυφή ως το τέλος, ενώ αντίθετα οι ερυθρόλευκοι είναι αυτοί που κυνηγούν και προσπαθούν να αντιστρέψουν τα δεδομένα. Η

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πρώτη αγωνιστική του δεύτερου γύρου βάφτηκε κιτρινόμαυρη, θα μπορούσαμε

να πούμε όμως ότι οι πανηγυρισμοί στην Παιανία είναι μεγαλύτεροι από αυτούς στη Φιλαδέλφεια. Η ΑΕΚ, κόντρα στα προγνωστικά, κατάφερε να κερδίσει στο Καραϊσκάκη και να δώσει αβάντα πέντε βαθμών στους πράσινους. Οι ερυθρόλευκοι καλούνται να μαζέψουν τα κομμάτια τους και να ανασυγκροτηθούν, ελπίζοντας ότι οι πράσινοι τις επόμενες πέντε αγωνιστικές δεν θα τα κατα-

παραιτηθούν γιατί υπάρχει μείζον ηθικό θέμα». Μάλιστα, απάντησε και σε όσους ισχυρίζονται ότι μετά την πάροδο του εξάμηνου δεν τίθεται θέμα ακυρότητας της εκλογής του Καπράλου λέγοντας: «Υπάρχει ένα αδίκημα που τελείται κατ' εξακολούθηση και δεν παραγράφεται ούτε μετά το εξάμηνο, το οποίο δεν ισχύει σε αυτή την περίπτωση και είναι μόνο για τις γενικές συνελεύσεις».

Από το ρεπορτάζ που κάναμε φαίνεται ότι η κίνηση των Ομοσπονδιών θεωρείται πρόωρη από την κυβέρνηση

στη λειτουργία της ΕΟΕ». Και συνέχισε: «Επειδή, όμως, ανήκω και λειτουργώ μέσα σε ένα συγκεκριμένο χώρο, το ΠΑΣΟΚ, και εφόσον μέσα από το χώρο αυτό υπάρξουν διεργασίες και πρωτοβουλίες για αλλαγή της κατάστασης, τότε θα συμμετάσχω σε αυτές τις διεργασίες». Από την πλευρά του ο πρόεδρος της ΕΟΕ προσπαθεί να υποβαθμίσει το θέμα και δεν απαντά στις προκλήσεις των αντιπάλων του.

Ο Καπράλος, ο οποίος χαρακτηρίζεται σαν αχυράνθρωπος του άνδρα της Ντόρας, Ισιδώρου Κούβελου, είχε επιστρατευθεί την τελευταία στιγμή (όταν όλα έδειχναν ότι ο Κούβελος δεν θα μπορούσε να κερδίσει τις εκλογές) σαν αντίπαλος του Μίνα Κουριακού, που προέρχεται και αυτός από τη ΝΔ. Φοβάται, λοιπόν, ότι μετά την εκλογή Σαμαρά είναι πολύ πιθανό να τον «αδειάσει» και το κόμμα του. Προς το παρόν, δείχνει να «βολεύεται» με τη στάση της κυβέρνησης να μην ανοίγει επίσημα το θέμα και προσπαθεί να βρει ερείσματα και συμμαχίες για να παραμείνει στη θέση του.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Ο τίτλος της στήλης είναι δανεισμένος από SMS που μας έστειλε βάζελος, πιστός και αμετανόητος οπαδός του Τζήγερ και της οικογενείας Βαρδινογιάννη.

ΥΓ2: Η φωτογραφία που φιλοξενούμε σήμερα στη στήλη είναι ευχετήρια κάρτα από φίλο, ερυθρόλευκων αισθημάτων, που διαθέτει όμως μυαλό. Εκτός από τις ευχές για το 2010, συνοδεύεται από τη λεζάντα: «Και φέτος το πρωτάθλημα θα είναι μεγάλο παιδί και θα πρέπει να ξέρεις δυο πράγματα. Πρώτο, δεν υπάρχει Αη-Βασίλης. Δεύτερο, αν υπάρχει, στο φετινό πρωτάθλημα φοράει πράσινα».

φέρουν (έχουν πολύ δύσκολο πρόγραμμα με Ξάνθη, Αρη και Λάρισα εκτός, καθώς και το ντέρμπι με την ΑΕΚ εντός).

Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε αναφερθεί σε παρασκηνιακές διεργασίες στο χώρο της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (ΕΟΕ), με στόχο την απομάκρυνση του νυν προέδρου της, Σπύρου Καπράλου. Πλέον, οι διεργασίες αυτές, είδαν το φως της δημοσιότητας και μάλιστα με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο. Ο Γιώργος Βασιλακόπουλος, πρόεδρος της FIBA Europe και ισχυρός άνδρας του ελληνικού μπάσκετ, επισημοποίησε την προσπάθεια των Ομοσπονδιών που πρόσκαινει στο ΠΑΣΟΚ να αλλάξουν τα δεδομένα και να πάρουν στα χέρια τους τον έλεγχο του ελληνικού αθλητισμού, στις 29/12/2009, δηλώνοντας ότι «η κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία πρέπει να μείνουν μακριά από τον αθλητισμό. Η ηγεσία της ΕΟΕ και ο πρόεδρος της πρέπει να

και για το λόγο αυτό δεν έχει προς το παρόν την επίσημη έγκριση από το ΠΑΣΟΚ. Το γεγονός αυτό ενισχύεται από δυο ακόμη στοιχεία. Πρώτο, ο Βασιλακόπουλος κάλεσε το νέο Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού Παναγιώτη Μπιτσάκη να «μείνει ουδέτερος και να μην κάνει πολιτική με προσωπικές σχέσεις» (ο νέος γΓΑ είναι προσωπικός φίλος και συμμαθητής με τον νυν πρόεδρο της ΕΟΕ). Δεύτερο, ο πρόεδρος του ΣΕΓΑΣ Βασίλης Σεβαστής δήλωσε: «στις πρόσφατες εκλογές της ΕΟΕ ψήφισα για την προεδρία της του Σπύρου Καπράλου. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει τίποτα άλλο πέραν αυτού. Δεν στηρίζω καμία ηγεσία και είμαι στην ολομέλεια της Ολυμπιακής Επιτροπής για να εκπροσωπώ τα συμφέροντα της ομοσπονδίας μου και του αθλητά μου και είμαι υποχρεωμένος να συμβάλλω στην καλή λειτουργία της. Μέχρι τώρα δεν έχω διαπιστώσει σοβαρά προβλήματα

Στην Αθήνα

Στη Θεσσαλονίκη

15/01 Η τελετή Κλοντ Σαμπρόλ
22/01 Οικογενειακή Γορπή Τόμας Βίντεμπεργκ
29/01 Ελέφαντας Γκας Βον Σαντ

Μπακατσέλου 1 και Εγνατία
Έναρξη στις 8:30 Είσοδος ελεύθερη

Gaza Freedom March

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13
κρό της μέγεθος συνέβαλε τα μάλα στο να συρρικνωθεί η αρνητική τάση.

Συμπεράσματα

Η αναταραχή αυτή στο Κάιρο, έστω και για 5 μέρες, πόνεσε αρκετά το αιγυπτιακό καθεστώς που έβλεπε καθημερινά ρεπορτάζ σε όλα τα διεθνή και κυρίως στα αραβικά ΜΜΕ για τους 1400 περικυκλωμένους που στερούνταν το αυτονόητο δικαίωμά τους να επισκεφτούν τη Γάζα. Συμπληρωματικά, βοήθησε και την αποστολή του Viva Palestina, το κομβόι των 150 φορτηγών με ανθρωπιστική βοήθεια, που για μέρες ακινητοποιήθηκαν στην Ακαμπα, επειδή αρνούνταν να νομιμοποιήσουν τον έλεγχο της αποστολής από ισραηλινό φυλάκιο παρασά, όπως τους υποδείκνυαν οι Αιγύπτιοι. Οι επαφές, σε αυτές τις συνθήκες, ανάμεσα σε ανθρώπους απ' όλο τον πλανήτη που στέκονται αλληλέγγυοι στον παλαιστινιακό λαό, προμηνύουν μια περαιτέρω ενδυνάμωση του διεθνούς κινήματος αλληλεγγύης.

Ταυτόχρονα, όμως, μπαίνει επιτακτικά η ανάγκη να ξεκαθαριστούν ζητήματα που άπτονται της τακτικής και της διοργάνωσης τέτοιων αποστο-

λών. Το γενικό «συμφιλωτικό πνεύμα» που επικρατεί πάντα στο τέλος, λόγω της παραγοντιστικής λογικής αρκετών επικεφαλής των αποστολών, εμποδίζει να φωτιστούν οι αδυναμίες και τα σοβαρά λάθη που πρέπει να ξεπεραστούν για να μην έχουμε τα ίδια βραβεία στο μέλλον. Τα πούλμαν των 100 παραλίγο να μετατρέψουν την αποστολή σε τραγωδία. Η οπρτοτυπιστική αντίληψη, ότι πρέπει να εμφανίσουμε μια «νίκη» στο ακροατήριό μας, φάνηκε ολέθριος σύμβουλος στην προκειμένη περίπτωση. Επιπλέον, πρέπει να αξιολογούνται και οι στάσεις των διοργανωτών (όπως εν προκειμένω των στελεχών του Coderepink). Σίγουρα, οι Παλαιστίνιοι έχουν ανάγκη από την άρση του μιντιακού αποκλεισμού στις ΗΠΑ και δραστηριότητες όπως του Coderepink βοηθούν σ' αυτή την κατεύθυνση. Την ίδια στιγμή, όμως, προκαλούν σημαντική φθορά στο διεθνές κίνημα αλληλεγγύης και στους Παλαιστίνιους. Αντί να υποστούν τον έλεγχο όλων των υπολοίπων (κυρίως Ευρωπαίων), σε κρίσιμες στιγμές επέβαλαν την άποψή τους. Ολα αυτά πρέπει να σταθμιστούν σωστά για τις επόμενες δράσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Σταύρος Σαγκριώτης

Ελπίδα και... ελπίδημα

2010: Το άθροισμα 2+0+1+0 και οι... περιοχές

«Σοκ σωτηρίας»: δεν σας θυμίζει (λίγο;) χούντα;

Kostetsos for president

Το ρεος τρώει ο εργαζόμενος, πλέον ως Ευρωπαίος

◆ Μπατσοακαδημία (σύσσωμη η αντιπολίτευση επικροτεί).

◆ Μπορεί την εργατική τάξη να την έχει γραμμένη στ' αρίδια της η ΓΣΕΕ, αλλά τον Κακα-ου-νάκη, τον «μαχητή της δημοκρατίας και της δημοσιογραφίας» κορώνα στο κεφάλι της.

◆ Μίκυ-Μάους: από, και συ ΛΑΕ βασανισμένο στο και συ ΛΑΕΔ (Λέσχη Αξιοματικών Ενσπλων Δυνάμεων).

◆ Αλήθεια, το συνέδριο της «Κ»ΝΕ θα ξεκαθαρίσει επιτέλους αν υπήρξε ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ νούμερο 8;

◆ Η γαλέρα του Ριζοσπάστη.

◆ Αν, λοιπόν, πιστεύουμε την εφημερίδα «Ανένταχτος Δημότης» (πόσο ανένταχτος;), φ. 52, Δεκέμβρης 2009, στους Αγίους Αναργύρους Αττικής τα προβλήματα (κάθε φύσης) λύνονται με ταχύτατους ρυθμούς, σε βαθμό που μάλλον η συγκεκριμένη περιοχή υπάρχει, αλλά σε άλλο γαλαξία (η προεκλογική περίοδος των δημοτικών εκλογών άρχισε).

◆ Ζει (και βασιλεύει) ο συγγραφέας Νταντλ Γκράνιν, στον οποίο ο Ντιμίτρι Μεντβέντεφ (ο πρόεδρος) απένειμε το μετάλλιο του Αγίου Ανδρέα (το ποιόν του ανθρώπου ολοφάνερο). Ποιος Ασέγιεφ, ποιος Ιόνοφ και ποιος Μαγιακόφσκι...

◆ Ο μπάτσος «ελεγχος» έχει πάρει υπόψη ότι σε κάμποσες μέρες θα γίνει (;) η δίκη Κορκονέα.

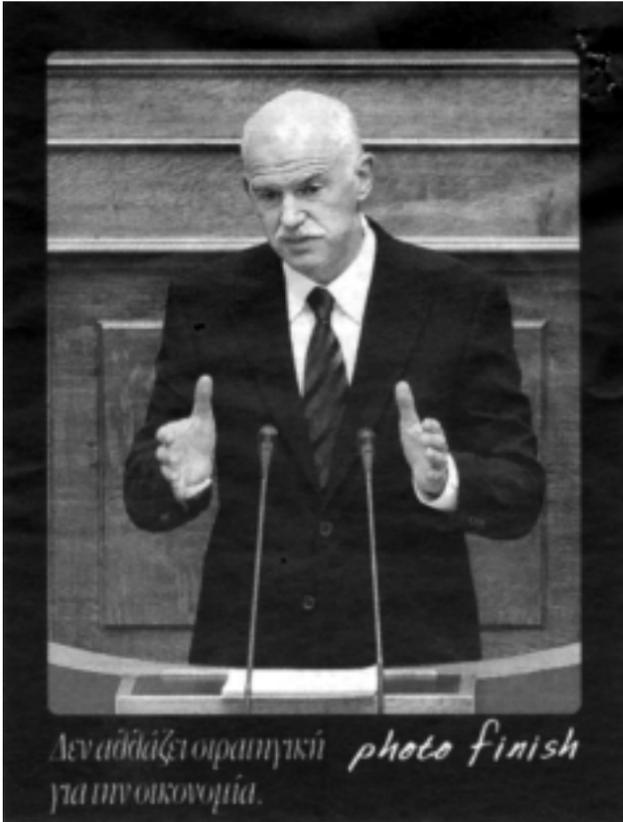
◆ Στο κρεβάτι πριν τις δέκα (από Ελευθεροτυπία, 4.1.10): Ποιος είσαι, ο... Φαράκος ή ο... Παπαθεμελής;

◆ Εχουμε και λέμε: σ. 5, Σώτη, σ. 6, Σώτη, σ. 50, Σώτη, σ. 53, Σώτη, σ. 54, Σώτη, σ. 56 (για την) Σώτη. Ποια Σώτη; Μία είναι η Σώτη (η ίδια που έγραφε -τότε- στο περιοδικό «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ»...).

◆ Θ. Καστανιώτης: «Το βιβλίο λέει "όχι" στην κρίση». Να υποθέσουμε, λόγω... δημοκρατικής κυβέρνησης; (Ο νόων καλώς εννόρηε).

◆ Οχι, παιδιά: όταν γράφεις για την «κρατικοποίηση του εγκλήματος» δεν παίρνεις ως πρότυπο της ανάλυσής σου δύο ΤΑΙΝΙΕΣ (SARAJEVO, τ. 35, Dekémbrhw 2009).

◆ «No more clever tricks, Mr

Φυσικά και έχει σημασία το μέγεθος...

Bunnyaan». Διαβάστε το: αν κυκλοφορήσει.

◆ Καλά, κάτσο καλά: «Πολιτική ενημέρωση» (Παπαθεμελής), Δεκέμβρης 2009, τ. 1 (121). Σκέτη πόρωση με Ζουρ(λ)άρι...

◆ «Σκληρή χρονιά για την Αριστερά», προειδοποιεί ο Γ. Δελαστικός (ΠΡΙΝ, 25.12.09) και η απάντηση έρχεται στις 30.1.10 με την «Ενωτική Αριστερά». Να θυμίσουμε και λίγα στοιχεία του ΠΡΙΝ, 11 χρόνια... πριν: «Για πρώτη φορά αμφισβητήθηκε τόσο ανοιχτά και ωμά ο ΟΗΕ ως πηγή νομιμοποίησης της αστικής διεθνούς νομιμότητας (11.7.99).

«Η τρομοκρατία επανεμφανίζεται, όχι τυχαία, στις χώρες συμμάχους των Γερμανών στις ενδοΝΑΤΟικές αντιθέσεις» (30.5.99). «1.100 αγωνιστές υπέρ του ΜΕΡΑ» - «Νικολουτσόπουλος Χρήστος δικηγόρος εργατικό σωματίο» (η ορθογραφία είναι έτσι στο κείμενο της εφημερίδας) (13.6.99). «Ο πόλεμος του ΝΑΤΟ εναντίον της Γιουγκοσλαβίας... κατέκλυσε τις μέχρι την έναρξή του υφιστάμενες έννοιες της διεθνούς νομιμότητας, της εθνικής κυριαρχίας, του απαραβίαστου της εδαφικής ακεραιότητας» Γ. Δελαστικός (11.7.99).

Ν. Αφρικής κινητοποιήθηκε για το σπάσιμο της απεργίας. 1.300 εργάτες απολύονται, 200 σπλισμένοι μπάτσσοι καταλαμβάνουν τους τριγύρω παραγκομαχαλάδες (townships) για να αντιμετωπίσουν κάθε αντίσταση.

◆ Για το φινλανδικό εκπαιδευτικό «θαύμα» είναι αρκετά εύγλωττο άρθρο στα «Αντιτετράδια» για το «κάθισμα» των Φινλανδών στα μαθηματικά.

◆ «Τελείως άτολμα μέτρα για τους μετανάστες». ΠΡΙΝ ή ΑΥΓΗ; ΑΥΓΗ ή ΠΡΙΝ; Πάντως τα μέτρα είναι «άτολμα» (από το ΠΡΙΝ, βεβαίως, 25.12.09).

◆ «Κοινωνικό μήνυμα στο κέντρο της ταινίας του Κάμερον» ή απόλυτη αυθαιρεσία, υ υποκειμενικότητα άφατη; ◆ Θαυμαστής του Μοράλες (όχι του Μάωραλ) και ο Γ. Τριάντης (Ελευθεροτυπία, 4.1.10). Κάτι άλλο να τα βλέπουν αυτά.

Στην κινητικότητα της πολιτικής σκακιέρας να λάβουμε υπόψη σοβαρά τον άνωθι τίτλο.

◆ Χ(αιρ)ε(τι)στήρια επιστολή έστειλε το ΚΚ Ινδίας (μαοϊκό) στο ΕΚΚ Νεπάλ (μαοϊκό).

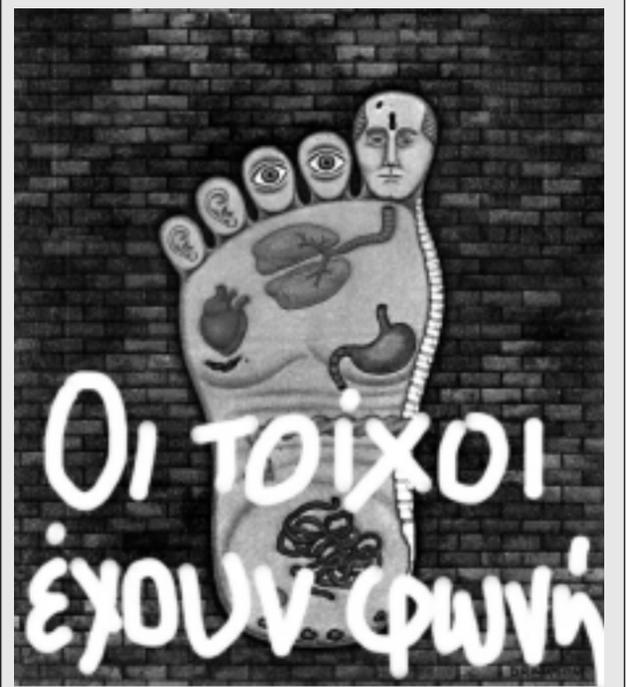
◆ Φωτοστέφανα του Ριζοσπάστη για το «Κ»Κ Ν. Αφρικής. Να θυμηθούμε την αστυνομική βαρβαρότητα κατά διαδηλωτών στο Κέιπ Τάουν τον Ιούλη του 2009 (πρόεδρος της Ν. Αφρικής ο «κομμουνιστής» Τζέικομπ Ζούμα). Γενάρης 2000: 4.000 εργάτες στο εργοστάσιο της Φολκσβάγκεν κοντά στο Πορτ Ελίζαμπeth κατεβαίνουν σε άγρια απεργία. Η διοίκηση του συνδικάτου μετάλλου NUMSA, που ελέγχεται από το «Κ»Κ

◆ Επειδή πολύ μας τα... φούσκωσε το ΠΑΜΕ, να υπενθυμίσουμε τις «κοινές» εμφανίσεις της ΕΣΑΚ (ΚΚΕ) από το 1975 ως το 1998: '75, '76, '77, '78, '79, '81, '82, '83, '84, '85, '88, '89, '90, '91, '92, '93, '95, '96, όλες Πρωτομαγιά...

◆ «Η κριτική σχέση διανόησης και εξουσίας - Το θάρρος της γνώμης και η ελευθερία έκφρασης». Άρθρο του Ν. Κοτζιά στην «ΑΞΙΑ», 31.12.09 - 3.1.10. Σχόλιο: Look who's talking!

◆ «Η εξέγερση που έρχεται», έρχεται;

Βασιλής

◆ Το άσυλο δεν έχει σημασία, πάνω απ' όλα η ελευθερία (τρικάκι με υπογραφή Αλφάδι)

Πόσο δεξιά μπορεί να είναι στην πράξη μια φαινομενικά υπεραριστερή άποψη! Τι να πρωτοκριτικάρεις εν προκειμένω; Την ιδεολογική σύγχυση περί τον όρο ελευθερία, το περιεχόμενο του οποίου σίγουρα αγνοούν οι συντάκτες του σλόγκαν; Ή το βερμπαλιστικό πέταγμα στα σκουπίδια μιας κατάκτησης για την οποία έχουν χυθεί ποτάμια αίμα και η οποία έχει βοηθήσει την ανάπτυξη των νεολαιίστικων αγώνων (του αναρχικού ρεύματος συμπεριλαμβανόμενου); Αν το άσυλο δεν έχει σημασία, τότε γιατί χρησιμοποιείται για την ανάπτυξη των αγώνων του συγκεκριμένου χώρου; Εν πάση περιπτώσει, το άσυλο έχει σημασία (και μεγάλη μάλιστα), γι' αυτό που μπορούμε να ονομάσουμε ελευθερία στο πλαίσιο του αστικού καθεστώτος. Γι' αυτό και δεν πρέπει να κάνουμε βήμα πίσω στην υπεράσπισή του. Τα υπόλοιπα είναι αριστερά παιδιαρίσματα και μικροαστικός βερμπαλισμός.

◆ Τι είναι ο κέδρος μπροστά στο κέρδος;

◆ Μπάτσσοι τσιμέντο δολοφόνοι (συνθήματα στην οδό Κύπρου, στο γνωστό παρκάκι)

Συνθήματα απ' αυτά που χαίρεται κανείς να διαβάσει. Ευφάνταστα, προκλητικά, σατιρικά, δηκτικά. Το μικρό παρκάκι στη γωνία Κύπρου και Πατησίων εξακολουθεί ακόμα να είναι πάρκο. Αυτό είναι που έχει τη μείζονα σημασία και όχι οι πολιτικές και ιδεολογικές συγκρούσεις ανάμεσα στους «διαχειριστές» του. Οι προκαταλήψεις, οι αγκυλώσεις, η διόγκωση δευτερευουσών πλεωρών ποτέ δεν έλειψαν από τα ζωντανά κινήματα. Όμως, η αντίσταση σ' αυτό το πάρκο απέτρεψε την τσιμεντοποίησή του και μια μικρή πράσινη ανάσα εξακολουθεί να προσφέρεται στους κατοίκους της περιοχής. Ήταν η πρώτη αποτελεσματική πράξη αντίστασης σ' αυτό το πεδίο, μετά την οποία ακολούθησαν άλλες. Ο Κακλαμάνης σίγουρα δεν έχει βγάλει από το μυαλό του την ιδέα για το γκαράζ των μεγαλοεργολάβων, όμως δεν είναι καθόλου εύκολο να το ξαναεπιχειρήσει, ακόμη και αν δικαιωθεί δικαστικά. Βλέπετε, πέρα από τα δικαστήρια υπάρχουν οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι.

◆ Ασε το μπάφο και φτιάξε από (με μαρκαδόρο στην τουαλέτα καφέ στα Εξάρχεια και υπογραφή ένα αστέρι)

Τα σχόλια δικά σας...

◆ Ξύπνα! Ωρα να ταίσεις τις τράπεζες (σε τοίχο στα Εξάρχεια)

Εσύ, ρε μεγάλε, τι ώρα ξυπνάς; Κατά τις 12 το μεσημέρι, αφού πρώτα έχεις καταθέσει τον οβολό σου στα μπαράκια της περιοχής και έχεις βγάλει κάνα δίωρο εκτόνωσης στο πληκτρολόγιο του υπολογιστή σου; Και πώς πορεύεσαι; Γιατί και οι μπίρες δεν είναι τζάμπα. Εκείνος που ξυπνάει πρωί-πρωί για να πάει στο μεροκάματο δεν περιμένει εσένα να του πεις ποιον ταΐζει. Ξέρει ότι πρώτα ταΐζει τ' αφεντικό του. Εκεί αφήνει τα πολλά. Οι τράπεζες έπονται, καθώς χρησιμοποιήθηκαν για να συμπληρώσουν το ισχύον μεροκάματο. Εσύ, βέβαια, τον θεωρείς κορόιδο, υποταγμένο, αλλοτριωμένο κ.λπ. κ.λπ. Εσύ που μάλλον δεν έχεις δουλέψει ποτέ, γιατί σε ταΐζουν άλλοι. Γιατί αν ήταν να ταΐσεις μόνος σου τον εαυτό σου (και καναδυό κουτσουβέλα ίσως) όχι μόνο θα ξύπναγες μαζί του, αλλά θα κατέβαζες και λίγο τη μύτη σου.

Στις 31 Δεκέμβρη, λίγο πριν αλλάξει ο χρόνος, από το υπουργείο Γεωργίας εκδόθηκε ένα δελτίο Τύπου που περιείχε την εξής διθυραμβική δήλωση της κ. Μπατζελή: «Η ασφάλεια των τροφίμων δεν είναι προνόμιο αλλά δικαίωμα του Έλληνα πολίτη. Εντατικοποιούμε τους ελέγχους των Υπηρεσιών του Υπ.Α.Α.Τ. και του ΕΦΕΤ προκειμένου να επιτύχουμε το μέγιστο δυνατό επίπεδο ασφάλειας για τα προϊόντα που διακινούνται στην αγορά. Στόχος μας, ο αποτελεσματικός έλεγχος της αγοράς και η αποτροπή διακίνησης μη εγκεκριμένων προϊόντων, τυποποιημένων και μη».

Είχε προηγηθεί δελτίο Τύπου του ΕΦΕΤ, που ανέφερε ότι μέσω του Συστήματος Εγκαιρης Προειδοποίησης για τα Τρόφιμα και τις Ζωοτροφές ενημε-

δους ελεγκτικού μηχανισμού (πλην ενός από τα σημεία εισόδου κτηνοτροφικών προϊόντων, του ΣΥΚΕ Πειραιά), η ανάγκη της υπουργού να μας... διαφεύσει ήταν ακόμη μεγαλύτερη. Ήταν και χρονιάρες μέρες και έκρινε πως μια τέτοια ανακοίνωση θα ήταν πιασάρικη, αφού ο λαουτζίκος θα καθόταν στο γιορτινό τραπέζι με τη διαβεβαίωση ότι κρατικό φύλακες άγγελιο φροντίζουν να είναι υγιεινό ό,τι τρώει. Για μια ακόμη φορά, όμως, υπουργός πιάστηκε στα πράσα. Εκείνο που καταδεικνύεται από την έρευνά μας, είναι πως επί **τουλάχιστον** δυο μήνες τρώγαμε κανονικότητα το κινέζικο ρύζι που περιείχε και μεταλλαγμένη ποικιλία!

Ψάχνοντας στη βάση δεδομένων του RASFF (Σύστημα Εγκαιρης Προειδοποίησης για τα Τρόφιμα και τις Ζωοτροφές)

ολλανδική επιχείρηση έχει αναφερθεί σε τρεις αναφορές μέσα στο 2009 και τέσσερις φορές τους τελευταίους τρεις μήνες. Η Κίνα έχει αναφερθεί έξι φορές το τελευταίο εξάμηνο για μη εγκεκριμένα γενετικά τροποποιημένα προϊόντα. Η Ολλανδία έχει αναφερθεί έντεκα φορές το τελευταίο εξάμηνο για μη εγκεκριμένα γενετικά τροποποιημένα προϊόντα.

Η παράθεση όλου αυτού του ιστορικού υποκρύπτει μια αγανάκτηση των φιλανδικών αρχών, που σίγουρα δεν πολυγουστάρουν την ολλανδική ασυδοσία (αν ο εισαγωγέας ήταν φιλλανδική εταιρεία σίγουρα θα μιλούσαν διαφορετικά). Οι πάντες γνωρίζουν ότι η Ολλανδία είναι το μεγαλύτερο «πλυντήριο» μολυσμένων τροφίμων στην Ευρώπη. Και οι ελληνικές αρχές το γνωρίζουν, αλλά σφυρίζουν αδιάφορα.

Εδώ και χρόνια, από τα μέσα της δεκαετίας του '90 (!), έπρεπε να έχει εκδοθεί από το υπουργείο Γεωργίας υπουργική απόφαση που θα καθορίζει τις προϋποθέσεις σχετικά με την εισαγωγή και τον έλεγχο των τροφίμων που διακινούνται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Ακόμα την περιμένουμε. Στο μεταξύ, ό,τι σαπάκι και επικίνδυνο τρόφιμο «ξεπλένεται» από τους μεγαλοεισαγωγείς της ΕΕ (καλή ώρα την Ολλανδία) κυκλοφορεί ανεξέλεγκτα στην ελληνική αγορά. Κι όταν έρθει κάποιο alert για κάτι που βρέθηκε σε άλλη χώρα του RASFF, όπου γίνονται κάποιοι υποτυπώδεις έλεγχοι, ο μπαχαλοποιημένος ελεγκτικός μηχανισμός θέλει μήνες για να κινηθεί και να βρει τι γίνεται, εκτός αν του έρθουν τα στοιχεία στο πιάτο. Οπως έχουμε αποκαλύψει πολλές φορές, ο μηχανισμός ελέγχου δεν κάνει

Σπέκουλα

Η στήλη δεν θα ασχολούνταν με το θέμα (το οποίο αυτό καθαυτό είναι ανεπίκαιρο), αν μια συζήτηση που άνοιξε στο Indymedia δεν μας «τσιγκλαγε» να μιλήσουμε για κάτι γενικότερο, που έχει σημασία. Ενα κάλεσμα για πορεία στις 22 Δεκέμβρη, απ' αφορμή τον ένα χρόνο μετά τη δολοφονική απόπειρα κατά της Κ. Κούνεβα, κατέληξε σε μια πορεία-φιάσκο, με ελάχιστους συμμετέχοντες. Η συζήτηση που μας «τσιγκλάσει» αφορούσε το οικτρό θέαμα αυτής της πορείας. Κάποιοι έκριναν ότι οι ευθύνες βαραινούν αυτούς που απείχαν και όχι αυτούς που έκαναν το κάλεσμα.

Όμως, αυτοί που απείχαν ήταν οι πολλοί και η αποχή τους δεν έγινε ερήμην του πολιτικού τους αισθητήριου, που στη συγκεκριμένη περίπτωση αποδείχτηκε ορθό. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στις οργανωμένες συλλογικότητες (μεταξύ των οποίων και η «Κόντρα») και στις εκατοντάδες των αγωνιστών που είχαν συγκροτήσει το κίνημα αλληλεγγύης, αλλά και στην ΠΕΚΟΠ, η οποία επίσης απείχε.

Η συγκεκριμένη εκδήλωση, πέρα από το λαθεμένο πολιτικό προσανατολισμό της, ήταν μια εκδήλωση «παράταξιακή». Μια εκδήλωση πολιτικής σπέκουλας από τη μεγαλύτερη μερίδα αυτών που την διοργάνωσαν. Διότι η πλειοψηφία ήταν απύσχα από τους αγώνες που δόθηκαν στη διάρκεια αυτού του χρόνου και απλά αναζητούσε πολιτικά οφέλη από μια επετειακή πορεία-υποτέχνημα. Μια επετειακή πορεία η οποία είχε ως αιχμή το πρόσωπο της Κ. Κούνεβα, για να βάλει τη γενική συνδικαλιστική γραμμή στην οποία συμφώνησαν οι διοργανωτές της (όσοι συνασπίζονται στο σχήμα «Κοινή Δράση Αλληλεγγύης»).

Πέρασι τέτοιον καιρό, με νωπό ακόμη το αίμα της Κούνεβα, η εφημερίδα μας σημείωνε με έμφαση τον κίνδυνο ηθικοποίησης του κινήματος αλληλεγγύης, αντί της εξέλιξής του σ' ένα κίνημα για την κατάργηση του δουλεμπορίου. Όσο τα ηθικά στοιχεία κυριαρχούσαν σ' αυτό το κίνημα, είχαμε πολλές «συμμετοχές», διότι το αποτρόπαιο έγκλημα προσφερόταν για αποκόμιση πολιτικής και συνδικαλιστικής υπεραξίας. Όταν το κίνημα αυτό άρχισε να μετατρέπεται σε κίνημα κατά του δουλεμπορίου και να θέτει συγκεκριμένους στόχους, οι «συμμετοχές» άρχισαν να αραιώνουν. Εμειναν μόνο οι υπογραφές 90 σωματείων και πολλών συλλογικοτήτων στα αρχικά καταγγελτικά κείμενα, ενώ οι αγωνιστικές ενέργειες ενάντια στο δουλεμπόριο έμειναν αστήρικτες από τη συντριπτική πλειοψηφία των υπογραψάντων. Για μια ακόμη φορά έλαμψε η ασυνέπεια των λόγων.

Ετσι, χάθηκαν σημαντικές ευκαιρίες να αρχίσει να σπάει το απόστημα. Αναφερόμαστε κυρίως στον ΗΣΑΠ, όπου εργαζόταν η Κ. Κούνεβα, και στο ΑΠΘ. Αν υπήρχε η στήριξη των μισών απ' αυτούς που εμφανίζονταν να υπογράφουν, τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά.

Στο κενό που δημιουργήθηκε όρμησε το αστικό πολιτικό σύστημα. «Υιοθέτησε» το ανθρωπιστικό σκέλος της υπόθεσης Κούνεβα και το απέσπασε από τη βάση του, το υπαρκτό δουλεμπόριο. Κατάφερε να εγκλωβίσει και την ίδια την Κούνεβα σ' αυτή του την τακτική. Ετσι, οι πρώτες αβέβαιες και εντελώς επισφαλείς νίκες χάθηκαν, με αποτέλεσμα η ΠΕΚΟΠ να παλεύει και πάλι μόνη της με ελάχιστους συμπαραστάτες.

Αντί, λοιπόν, ως κίνημα να αναζητήσουμε τις ευθύνες μας, να δούμε τα λάθη προσανατολισμού και τα λάθη τακτικής, να συζητήσουμε γι' αυτό που πρέπει να κάνουμε για να «ξαναβάλουμε» ο αγώνας ενάντια στο δουλεμπόριο, να απομονώσουμε τους κάθε είδους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς σπεκουλάντες, ορισμένοι θέλησαν να «καθαρίσουν» με μια επετειακή πορεία, σαν να μην έτρεξε τίποτα στο μεταξύ. Η παταγώδης αποτυχία ήταν δεδομένη. Μας καλεί και αυτή να κάνουμε αυτό που δεν έχουμε κάνει. Να κάνουμε τον απολογισμό και να πιάσουμε ξανά το κομμένο νήμα.

Π.Γ.

■ Ενώ η κυβέρνηση μας ρίχνει στάχτη στα μάτια

Σαπίλα και ασυδοσία στην αγορά τροφίμων

ρώθηκε για τη διακίνηση ρυζομακάρων (ρύζι vermicelli), με τη μη εγκεκριμένη γενετική τροποποίηση Bt 63. Πρόκειται –συνέχιζε η ανακοίνωση– για ρύζι vermicelli κινέζικης προέλευσης, με την εμπορική επωνυμία «Double Phoenix Brand, Guang-dong», το οποίο, **σύμφωνα με τις ολλανδικές αρχές**, διακινήθηκε από την ολλανδική επιχείρηση Asia Express Food σε τρεις ελληνικές εταιρίες. Η ανακοίνωση κατέληγε ως εξής: «Ο ΕΦΕΤ απαίτησε την άμεση ανάκληση/απόσυρση του συνόλου των συγκεκριμένων προϊόντων από τις ανωτέρω επιχειρήσεις και ήδη βρίσκονται σε εξέλιξη οι σχετικοί έλεγχοι. Καλούνται οι καταναλωτές που έχουν ήδη προμηθευτεί το ανωτέρω προϊόν να μην το καταναλώσουν».

Εμείς κατανοήσαμε αμέσως την ανάγκη της κ. Μπατζελή να δείξει επιτυχίες στον τομέα της ασφάλειας των τροφίμων. Την ίδια ανάγκη είχαν και όλοι οι προκάτοχοί της στον υπουργικό θώκο της πλατείας Βάθη. Μετά δε τη δική μας πρόσφατη έρευνα και τις αποκαλύψεις για ορισμένες πρόσφατες εκφάνσεις του διατροφικού σκανδάλου (μολυσμένα με εντομοκτόνα αγλάδια, μολυσμένο με ορυκτέλαιο ηλιέλαιο) και τις αποκαλύψεις μας για την ανυπαρξία στοιχειώ-

είδαμε ότι το πλησιέστερο προς την 31η Δεκέμβρη alert (προειδοποίηση) είχε ημερομηνία 21.12.09 και προερχόταν από τη Γερμανία. Είχε εισαχθεί και εκεί ρύζι vermicelli, κατευθείαν από την Κίνα. Αρα, ο ΕΦΕΤ δεν αναφερόταν σ' αυτό το alert, αφού μιλούσε για ειδοποίηση από τις ολλανδικές αρχές. Αρχίσαμε, λοιπόν, να πηγαίνουμε προς τα πίσω ψάχνοντας, μέχρι που φτάσαμε στις 29.10.2009. Τότε στάλθηκε alert για το συγκεκριμένο ρυζομακάρων που βρήκε ο ΕΦΕΤ στις 31 Δεκέμβρη! Επί δύο μήνες αυτό κυκλοφορούσε κανονικότητα στην ελληνική αγορά, ο κόσμος το αγόραζε και το καταναλώνει!

Εχει σημασία να αναφερθούμε αναλυτικά στα όσα έγιναν γνωστά σε όλες τις χώρες μέσω του RASFF στις 29 Οκτώβρη. Τη μέρα αυτή εκδόθηκε **εξαιρετικώς επείγουσα προειδοποίηση** (very urgent alert notification) με προέλευση τη Φιλανδία, όπου βρέθηκε το συγκεκριμένο ρυζομακάρων, προερχόμενο από την ολλανδική εταιρεία Asia Express Food, η οποία το εισήγαγε από την κινέζικη εταιρεία Shenzhen Sha Tau Kok Imp. & Exp. Trading Co, Ltd. Οι φιλανδικές αρχές σημείωναν τα εξής: *Η κινέζικη επιχείρηση έχει αναφερθεί σε δυο αναφορές μέσα στο 2009. Η*

Χρειάστηκαν δυο ολόκληρους μήνες για να ανταποκριθούν σε ένα alert που αφορούσε μολυσμένα τρόφιμα. Κι όταν το έκαναν, το έκαναν για να μπορέσει η κ. Μπατζελή να κάνει το «κομμάτι» της και η διοίκηση του ΕΦΕΤ να υποστηρίξει ότι παράγει έργο. Το πιθανότερο είναι πως ο ΕΦΕΤ δε μπόρεσε να βρει ποιες ελληνικές εταιρίες εισήγαγαν τα μολυσμένα ρυζομακάρων, αλλά περίμενε να ειδοποιηθεί από τις ολλανδικές αρχές σε ποιες ελληνικές εταιρίες είχε πουλήσει ο ολλανδός εισαγωγέας. Ως μηχανισμός, ο ΕΦΕΤ δεν είναι σε θέση στοιχειωδώς να ανταποκρίνεται στο ελεγκτικό του έργο. Να γνωρίζει τουλάχιστον τι έχει εισαχθεί στην Ελλάδα και να μπορεί κάθε φορά που εκδίδεται ένα alert από άλλη χώρα που συμμετέχει στο RASFF να βρίσκει αμέσως αν υπάρχει εισαγωγή του επικίνδυνου τροφίμου στην αγορά. Γι' αυτό χρειάστηκαν δυο μήνες για να βρουν ότι τρεις ελληνικές εταιρίες είχαν εισάγει το επικίνδυνο ρυζομακάρων. Πόσους τόνους εισήγαγαν, πόσους πουλήσαν σε σουπερ-μάρκετ και εστιατόρια και τι ποσότητες αποσύρθηκαν τελικά ουδέποτε θα το μάθουμε. Το μόνο που μάθαμε είναι η πανηγυρική ανακοίνωση που χωρίς ντροπή εξέδωσε η Κ. Μπατζελή.

αυτά που είναι υποχρεωμένος να κάνει στο εμπόριο από τρίτες χώρες, πόσο μάλλον σε τρόφιμα που πέρασαν πρώτα από τα μεγάλα «πλυντήρια» της ΕΕ.

Θα περίμενε κανείς, ότι από τη στιγμή που και ο κινέζος παραγωγός και ο ολλανδός εισαγωγέας έχουν πιαστεί τόσες φορές στα πράσα να εισάγουν τρόφιμα μολυσμένα με μεταλλαγμένα, οι ελληνικές αρχές θα ήταν υποχρεωμένες και θα έκαναν τουλάχιστον κάποιους ελέγχους. Αυτές, όμως, όχι μόνο ελέγχους δεν κάνουν, αλλά δεν έχουν καν φτιάξει ένα σύστημα καταγραφής των εισαγωγών, μια βάση δεδομένων, βάσει της οποίας να μπορούν τουλάχιστον να βρίσκουν γρήγορα τα προϊόντα για τα οποία εκδίδεται alert. Οι υπάλληλοι, βέβαια, μετά από τριβή τώσων χρόνων, ξέρουν τις περισσότερες εταιρίες και τι προϊόντα εισάγουν, όμως η απουσία πολιτικής βούλησης από τις κυβερνήσεις για αυστηρούς ελέγχους έχει οδηγήσει σε πλήρη γραφειοκρατικοποίηση και μπαχαλοποίηση των υπηρεσιών, με αποτέλεσμα η αγορά να λειτουργεί εντελώς ανεξέλεγκτα. Μόνο για το πώς θα παραμυθιάσουν τον ελληνικό λαό ενδιαφέρονται, όπως και πάλι αποδείχτηκε με την περίπτωση του ρυζομακάρωνου.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΡΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΙΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

